

Finansielle kryptoaktiver

Beskatning af gevinst og tab ved handel med
finansielle kryptoaktiver

Indhold

1. Indledning og sammenfatning.....	4
1.1 Indledning.....	4
1.2 Sammenfatning.....	5
2. Finansielle kryptoaktiver og deres anvendelse	8
2.1 Finansielle kryptoaktiver	8
2.2 Generering og anvendelse af finansielle kryptoaktiver	11
2.3 Anvendelsen af kryptoaktiver	13
3. Den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved handel med finansielle kryptoaktiver	14
3.1 Gældende ret	14
3.1.1 Statsskatteloven	15
3.1.2 Aktieavancebeskatningsloven	26
3.1.3 Kursgevinstloven.....	27
3.2 Opgørelse af den skattepligtige indkomst.....	29
3.2.1 Aktiver omfattet af statsskatteloven.....	29
3.2.2 Aktiver i form af finansielle kontrakter og investeringsbeviser	32
3.3 Udenlandske skatteregler	33
3.3.1 Svenske skatteregler.....	33
3.3.2 Norske skatteregler.....	33
3.3.3 Tyske skatteregler	34
3.3.4 Amerikanske skatteregler.....	34
3.3.5 Skatteregler i UK.....	35
4. Oplysning, kontrol og international regulering	36
4.1 Kontrolmuligheder, oplysnings- og indberetningspligt.....	36
4.1.1 Kontrolmuligheder	36
4.1.2 Oplysningspligt.....	37
4.1.3 Indberetningspligt.....	37
4.2 International regulering.....	38
4.2.1 MiCA-forordningen	38
4.2.2 CARF	39
4.2.3 DAC8.....	40

5. Skattelovrådets overvejelser 44

5.1 Udfordringer ved gældende regler	44
5.1.1 Beskatning efter spekulationsprincippet.....	45
5.2 Afgrænsning af anvendelsesområdet for ny lovgivning.....	45
5.3 Skattemæssig definition af finansielle kryptoaktiver	47
5.4 Indkomstart	48
5.5 Særlige forhold ved kryptoaktiver	50
5.5.1 Tildelinger fx airdrops	50
5.5.2 Gaver.....	51
5.5.3 Transaktionsomkostninger.....	51
5.5.4 Mistet adgang.....	51
5.6 Beskatningsmodeller.....	53
5.6.1 Realisationsmodel.....	53
5.6.2 Nettoresultatmodel.....	56
5.6.3 Lagermodel	59

6. Skattelovrådets anbefalinger mv. 73

6.1 Anbefalinger.....	73
6.1.1 Realisationsbeskatning.....	74
6.1.2 Lagerbeskatning.....	75
6.1.3 Beskatning af kryptoaktiver sammen med finansielle kontrakter	77
6.2 Økonomiske betragtninger.....	79
6.3 Principperne for digitaliseringsklar lovgivning	80
6.3.1 Princip 1: Enkle og klare regler	80
6.3.2 Princip 2: Digital kommunikation	80
6.3.3 Princip 3: Muliggør automatisk sagsbehandling.....	81
6.3.4 Princip 4: Sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data	81
6.3.5 Princip 5: Tryk og sikker datahåndtering.....	81
6.3.6 Princip 6: Anvendelse af offentlig infrastruktur.....	81
6.3.7 Princip 7: Forebygger snyd og fejl.....	81

7. Skattelovrådets udkast til lovændringer 82

7.1 Indledning.....	82
7.2 Udkast til lovændringer.....	83
7.3 Bemærkninger til de enkelte ændringer.....	86
7.3.1 Lovforslagets § 1, nr. 1-5 og 18-26 samt §§ 2-6	86
7.3.2 Lovforslagets § 1, nr. 6-10 (Definition af kryptoaktiver).....	86
7.3.3 § 1, nr. 11-13 (Kildeartsbegrænsning og carry back)	89
7.3.4 § 1, nr. 14-16 (Værdiansættelse og samlet opgørelse).....	89
7.3.5 § 1, nr. 17 (Mistet adgang og 25 pct.-regel)	91
7.3.6 § 7 (Overgangsregler).....	93

1. Indledning og sammenfatning

1.1 Indledning

Skatteministeren har anmodet Skattelovrådet om at belyse og redegøre for reglerne i forhold til beskatning af finansielle kryptoaktiver. Skattelovrådet er i den forbindelse blevet anmodet om at kortlægge, hvilke skattemæssige udfordringer den gældende beskatning af finansielle kryptoaktiver giver - herunder om der er skattemæssige forskelle mellem de forskellige typer finansielle kryptoaktiver - samt om at inddrage de bekymringer, som Skatterådet har givet udtryk for.

Skatterådets bekymringer vedrører bl.a. adgang til ubegrænset tabsfradrag, hvis den skattepligtige kan dokumentere et tab, samt skattemyndighedernes begrænsede kontrolmuligheder som følge af den - på det tidspunkt - manglende indberetningspligt for kryptovalutabørser og øvrige aktører på markedet.

Derudover fører de gældende regler til, at den skattepligtige kan komme til at betale skat af en gevinst på kryptoaktiver, selvom vedkommende i løbet af året samlet set har haft et økonomisk tab på handel med kryptoaktiver. Det skyldes, at der ikke foretages en samlet opgørelse af gevinst og tab i indkomståret, hvilket har ført til uforudsete økonomiske konsekvenser for nogle skattepligtige.

Den nuværende retsstilling vedrørende beskatning af gevinst og tab ved handel med finansielle kryptoaktiver er baseret på en praksis, der bygger på en række grundlæggende skatteretlige principper og en skattelovgivning, der er udformet, før finansielle kryptoaktiver blev udviklet.

De senere år har investering i forskellige kryptoaktiver tiltrukket sig mere opmærksomhed - ikke mindst på grund af de store værdistigninger og -fald. Dette har givet anledning til at overveje, hvorledes investering i forskellige kryptoaktiver bør beskattes. Den omstændighed, at der er tale om en ny teknologi, medfører ikke nødvendigvis, at der er behov for indførelse af ny regulering på området. Der er imidlertid behov for at overveje, om gældende regler indebærer en hensigtsmæssig skattemæssig behandling af kryptoaktiver.

Skattestyrelsens kontrolprojekter har vist, at mange borgere er udfordrede, når det kommer til at afregne korrekt skat af gevinst og tab på handel med finansielle kryptoaktiver. Samtidig foregår handlen uden om de traditionelle banker og regulerede børser, hvilket gør det vanskeligt for

Skattestyrelsen at få de nødvendige oplysninger om transaktionerne. Skattestyrelsen har med Skatterådets tilladelse ad flere omgange fået adgang til oplysninger fra vekslingstjenester for handler med kryptovaluta. Skattestyrelsens kontroller i perioden fra 2019 til 2023 har resulteret i samlede skatteopkrævninger for ca. 183 mio. kr. for personer, mens det estimerede nettoprovenu for selskaber samlet er ca. 12 mio. kr.

I denne rapport behandles en række udfordringer, som gældende regler medfører i relation til beskattningen af handel med finansielle kryptoaktiver. Udfordringerne vedrører både selve beskattningen, herunder beskattningsprincip og indkomsttype, og indberetning og kontrol i forbindelse med handel med finansielle kryptoaktiver.

Skattelovrådets analyse har til formål at undersøge, om en mere hensigtsmæssig retsstilling kan opnås gennem særlig regulering vedrørende kryptoaktiver eller fx via anvendelse af eksisterende regler i kursgevinstloven eller lignende. Skattelovrådets arbejde har således til formål at resultere i anbefalinger, som skal sikre en mere afbalanceret beskattning, der tager højde for karakteren af handel med finansielle kryptoaktiver, og som samtidig kan gøre det lettere for de skattepligtige at beregne og betale den korrekte skat.

Boks 1. Skattelovrådets medlemmer

Niels Winther-Sørensen (formand), Professor i skatteret ved Juridisk Institut, Aalborg Universitet, dr.jur. og partner hos CORIT Advisory.

Bo Sandemann Rasmussen, Professor ved Institut for Økonomi, Aarhus Universitet, ph.d.

Inge Langhave, Professor i skatteret ved Juridisk Institut, Aarhus Universitet, ph.d.

Kim Pedersen, Advokat og partner SIRIUS Advokater.

Klaus Okholm, Partner, statsaut. revisor, PwC.

Peter Koerver Schmidt, Ph.d., professor i skatteret ved CBS, professor II ved Universitetet i Bergen og academic advisor ved CORIT Advisory.

Preben Underbjerg Poulsen, Tidl. chefrådgiver i Skatteministeriet, cand.scient.adm.

Ria Falk, Partner hos KPMG Acor Tax, cand.merc.aud, cand.polit.

Skattelovrådet er et uafhængigt, stående udvalg under Skatteministeriet. Alle anbefalinger og vurderinger i denne rapport er Skattelovrådets. Skatteministeriet har fungeret som sekretariat for Skattelovrådet.

1.2 Sammenfatning

Skattelovrådet har undersøgt forskellige modeller for opgørelse af den skattepligtige indkomst ved kryptoaktiver. Skattelovrådets arbejde har vist, at kryptoaktivers karakteristika gør det vanskeligt at anbefale en beskattingsmodel, som ikke på den ene eller anden vis er forbundet med visse udfordringer. Særligt er det udfordrende, uanset model, at den skattemæssige opgørelse er ganske kompleks, fordi den er administrativt svær at foretage. Anbefalingerne er derfor udtryk for Skattelovrådets grundige overvejelser og afvejninger af forskellige hensyn.

Der er ved udformningen af anbefalingerne lagt vægt på at anbefale en beskattingsmodel, som tager hensyn til de skattepligtige, som i betydeligt omfang handler med finansielle kryptoaktiver. Skattelovrådet vurderer, at det særligt er disse skattepligtige, der er udfordret af de gældende regler – både hvad angår kompleksiteten ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fra handel med kryptoaktiver og de økonomiske konsekvenser herved. Skattelovrådet vurderer endvidere, at der

ikke i forbindelse med regulering af området for kryptoaktiver er behov for særlige hensyn til erhvervsvirksomheders anvendelse af kryptoaktiver.

Skattelovrådet har overvejet tre forskellige beskatningsprincipper; et traditionelt realisationsprincip, et nettoresultatprincip og et lagerprincip.

Overordnet er udfordringerne ved et realisationsprincip, at opgørelsen kan være kompleks og svær, når der handles meget. Omvendt er opgørelsen efter et lagerprincip simplere, og den nødvendiggør ikke, at oplysninger om handleerne gemmes længe efter anskaffelsen. Særligt for lagerprincippet gælder det dog, at der kan opstå en likviditetsbelastning, når der ikke nødvendigvis er realiseret aktiver til at betale skatten med.

Skattelovrådet anbefaler, at finansielle kryptoaktiver fremover omfattes af samme regelsæt, som i dag gælder for finansielle kontrakter, der lagerbeskattes efter reglerne i kapitel 6 i kursgevinstloven. Det anbefales, at lagerbeskatningen opgøres for den samlede beholdning af kryptoaktiver og finansielle kontrakter, idet det dog bemærkes, at aktiebaserede finansielle kontrakter skal opgøres særskilt af hensyn til den begrænsede fradragsret, der gælder for sådanne.

Dette indebærer, at gevinst og tab på handel med finansielle kryptoaktiver vil skulle opgøres efter lagerprincippet, hvor årets værdiforskydninger i beholdningen af finansielle kryptoaktiver medtages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, uanset om de finansielle kryptoaktiver er realiseret eller ej. Det betyder i praksis, at alle den skattepligtiges wallets udgør den samlede beholdning, som opgørelsen skal foretages på baggrund af.

Efter praksis bliver en del kryptoaktiver allerede i dag beskattet som finansielle kontrakter. De udfordringer, som er konstateret ved de gældende regler for beskatningen af kryptoaktiver, vedrører navnlig de finansielle kryptoaktiver, der i dag er omfattet af spekulationsbeskatning efter statskatteloven. Der er ved anbefalingen af anvendelsen af regelsættet, således også taget hensyn til det forenklingspotentiale, som der er ved at lade hovedparten af kryptoaktiverne blive beskattet efter samme regelsæt.

Forenklingspotentialet består, foruden at mindske kvalifikationsproblematikker, også i, at opgørelsen foretages som en nettoopgørelse for alle aktiver. Opgørelsen foretages således på baggrund af hele beholdningen af kryptoaktiver, såvel som finansielle kontrakter. Anvendelsen af lagerprincippet muliggør også, at de aggregerede købs- og salgssummer, der modtages på baggrund af de internationale indberetninger, kan anvendes som indkomstårets købs- og salgssummer ved lageropgørelsen.

Skattelovrådet anbefaler, at gevinst og tab på finansielle kryptoaktiver fremover skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, som kapitalindkomst – som det er tilfældet for finansielle kontrakter i dag.

Den skattepligtige skal ved en lagerbeskatningsmodel opgøre ultimoværdien af beholdningen for hvert indkomstår. Det er dog Skattelovrådets vurdering, at der ikke er en væsentlig forskel på opgørelsesbyrden ved en lagerbeskatningsmodel og en realisationsbeskatningsmodel for de skatteydere, der foretager forholdsvis få handler. Således antages det, at hvis en skattepligtig har foretaget få handler, vil der tilsvarende være færre aktiver, som skal værdiansættes ultimo. En lagerbeskatningsmodel vurderes således at forbedre muligheden for at opgøre en korrekt indkomst for

personer, der ofte handler kryptoaktiver, uden at vanskeliggøre opgørelsen for personer, der kun handler sporadisk.

Skattelovrådets anbefaling indebærer, at der for personer indføres et kildeartsbegrænset tabsfradrag på finansielle kryptoaktiver, således at tab alene kan fradrages i indkomstårets gevinst på finansielle kryptoaktiver. Tab, der ikke kan fradrages i indkomstårets øvrige gevinster på finansielle kryptoaktiver, vil kunne fremføres til fradrag i følgende indkomstårs gevinster på finansielle kryptoaktiver. Selskaber og virksomheders fradragsret efter de eksisterende regler i kapitel 6 ændres ikke. Dermed anbefales det ikke, at der indføres en kildeartsbegrænsning for selskaber og virksomheder udover den allerede eksisterende.

Skattelovrådet vurderer, at den likviditetsudfordring, som der kan være ved lagerprincippet, i vidt omfang kan håndteres. Håndteringen kan i et vist omfang ske gennem de regler om carry back, som allerede gælder for de finansielle kontrakter. Foruden regler om carry back har Skattelovrådet også set på muligheden for at håndtere pludselige kursfald umiddelbart efter indkomstårets afslutning. På den baggrund har Skattelovrådet anvist en yderligere metode, som kan anvendes i sådanne tilfælde, med den virkning af den skattepligtiges likviditetsudfordring umiddelbart mindskes.

Det er Skattelovrådets vurdering, at såfremt anbefalingerne følges og udmøntes i lovændringer, vil ændringerne bidrage til, at de skattepligtige, som handler med kryptoaktiver, i fremtiden vil have lettere ved at opgøre den korrekte skat. Det er Skattelovrådets opfattelse, at anbefalingerne i videst muligt omfang tager højde for kryptoaktivers handels- og investeringsform, herunder under hvilke omstændigheder og markeder, som de handles på.

2. Finansielle kryptoaktiver og deres anvendelse

Begrebet *Finansielle kryptoaktiver* dækker generelt over en omsættelig, digital repræsentation af værdi eller rettigheder, som kan overføres og lagres elektronisk via såkaldt distributed ledger-teknologi (DLT) som fx blockchain-teknologien.¹ DLT er en decentraliseret database, der administreres og drives af flere deltagere på tværs af forskellige kryptografiske funktioner. Det betyder, at transaktioner kan verificeres decentralt mellem parter i stedet for at være afhængig af en bank til at udføre transaktionen.² Denne brede definition afspejler, at der er tale om et område i hastig innovativ teknologisk udvikling.

2.1 Finansielle kryptoaktiver

Et kryptoaktiv er et digitalt aktiv, som repræsenterer en værdi i form af et aktiv eller en rettighed. Der hersker bred enighed om, at et aktiv er et kryptoaktiv, når det kan opbevares og handles digitalt ved hjælp af en distributed ledger-teknologi (DLT). Det er vanskeligt på en enkel måde at definere et kryptoaktiv nærmere, da der findes en lang række underkategorier, herunder former og anvendelsesmuligheder. Kryptoaktiver findes alene elektronisk, og mange aktivtyper har udelukkende anvendelsesmulighed som investeringsobjekter.

Det mest omtalte kryptoaktiv er kryptovalutaen Bitcoin. Bitcoins og andre kryptovalutaer kendetegnes ved at være virtuelle byttemidler, hvor aktivet ikke er understøttet af et andet aktiv, eller en centralbank i øvrigt. Mange kryptovalutaer kan omveksles til gængs valuta (såkaldt fiat-valuta), men nogle kryptovalutaer skal omveksles til et andet kryptoaktiv, før aktivet kan veksles til fiat-valuta.

Som det gør sig gældende for langt de fleste kryptoaktiver, også Bitcoins, så bygger aktiverne på blockchain-teknologi. Blockchain-teknologiens funktion og anvendelse kan forsimplet beskrives som en sikker måde at gemme data på. Hvert data-sæt eller transaktion bliver gemt i en blok (deraf navnet), og blokkene låses herefter med systemets valideringsmekanisme. Herved opstår der en

1 <https://www.bbva.com/en/innovation/difference-dlt-blockchain/>

2 <https://www.gov.uk/government/publications/economic-crime-and-corporate-transparency-bill-2022-factsheets/factsheet-cryptoassets-key-terms-and-definitions>

kæde af blokke, hvor data, der er gemt i en blok, ikke efterfølgende kan ændres. Det vil sige, at hvis der foretages ændringer i den forudgående blok/data-sæt, vil ændringen fremstå som en ny blok i kæden. Derved sikres det, at alle ændringer er transparente for deltagerne i blockchainen.

Blockchain-teknologien defineres som en åben, distribueret, decentral og global registreringsteknologi (ledger teknologi eller hovedbogsteknologi). Blockchain fungerer som en database, der fører fortegnelser over samtlige transaktioner på netværket, som er understøttet af et peer-to-peer netværk, kryptografi og konsensusprotokoller. Et blockchain-netværk består altså i kraft af dets deltagere, som alle opbevarer en kopi af blockchainen.

Boks 2. Teknologien

Distributed Ledger Technology (DLT) kan oversættes til distribueret registerteknologi. Det er en type teknologi, der anvendes til at registrere og verificere transaktioner og data.

En distribueret hovedbog er en database eller et register, der findes på flere computere eller enheder, der er forbundet i et netværk. I stedet for at have en central myndighed eller tredjepart, der opbevarer og validerer transaktionerne, tillader DLT-netværket flere deltagere i netværket at have en kopi af hovedbogen/registret og deltage i valideringsprocessen.

DLT bruger valideringsmekanismer til at sikre transaktioner og bevare integriteten af dataene. Det giver mulighed for gennemsigtighed, sikkerhed og pålidelighed i transaktionerne, da alle deltagere har adgang til samme information, og transaktionerne skal valideres af flertallet af deltagere i netværket.

Et af de mest kendte eksempler på DLT er blockchain-teknologien, der blev introduceret sammen med kryptovalutaen Bitcoin. Blockchain er en form for DLT, der organiserer transaktionerne i blokke, der er kædet sammen ved hjælp af kryptografi. DLT omfatter ikke kun blockchain, men også andre former for distribuerede hovedbøger/registre, der bruger forskellige protokoller og metoder.

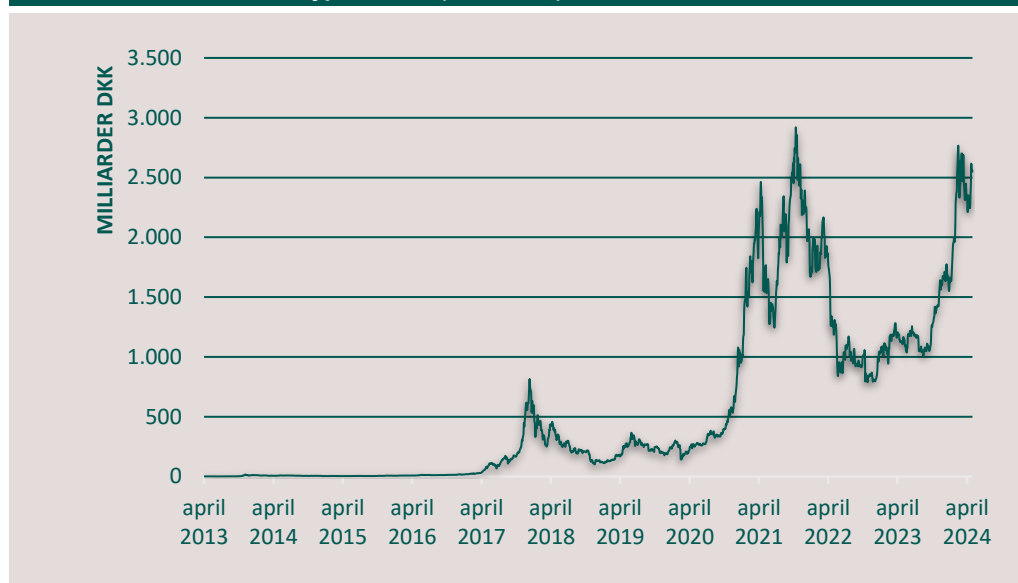
En særlig fordel ved DLT er udviklingen af smart contracts, som kan anvendes inden for en lang række områder – herunder overdragelse af aktiver, forsikring, forsyningskæder m.v. Hensigten ved smart contracts er, at de eliminerer behovet for en tredjepart og reducerer risikoen for fejl og svig, da de er baseret på selveksekverende og transparente betingelser.

Markedet for kryptoaktiver er generelt præget af (og kendetegnet ved) en stor grad af volatilitet. De store kursudsving har gjort særligt kryptovaluta populært som investeringsobjekt. Det volatile marked har betydet, at mange har investeret i kryptoaktiver i håbet om at opnå en hurtig og stor gevinst. De store udsving i markedet har også ført til store tab for investorerne. Nedenfor ses en oversigt over kursudviklingen på Bitcoins og øvrige kryptoaktiver over de seneste år.

Boks 3 viser den samlede markedsværdi for alle kryptoaktiver med undtagelse af NFT'er. Oversigten viser stigning og fald i den samlede markedsværdi af kryptoaktiver. Ligeledes illustrerer boks 3 volatiliteten i markedet.

Oversigten kan som udgangspunkt sammenlignes med markedsværdien (marketcap) på et index.

Boks 3. Markedsværdi af kryptoaktiver (ex. NFT'er)

Kilde: Coinmarketcap

Brugen af den underliggende teknologi er i konstant udvikling, hvilket danner grobund for en underskov af nye finansielle instrumenter, som bliver udbudt til brugerne via ofte lettilgængelige handelsplatforme. Handel med kryptoaktiver sker for de fleste danskeres vedkommende på de såkaldte centraliserede vekslingstjenester/handelsplatforme³. Handlen sker dog også på såkaldte decentraliserede vekslingstjenester, som kendetegnes ved, at brugerne kan handle kryptoaktiver uden inddragelse af en centraliseret tredjepart.

EU har de seneste år arbejdet med en regulering for markedet af kryptoaktiver. EU-Kommissionen fremsatte den 24. september 2020 forslag til forordning om markedet for kryptoaktiver (Markets in Crypto-assets, forkortet MiCA). Rådet har vedtaget MiCA-forordningen i foråret 2023.⁴ Derudover har Rådet den 17. oktober 2023 vedtaget en ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (kaldet DAC8), der bl.a. omhandler indberetning af handel med kryptoaktiver. DAC8 skal ses i sammenhæng med, at OECD den 9. juni 2023 har offentliggjort "Crypto-asset Reporting Framework (CARF)". Danmark har i en fælles erklæring med 47 andre jurisdiktioner den 10. november 2023 erklæret sig rede til at indføre OECD-ordningen med samme tids horisont som DAC8.

Arbejdet i EU og OECD er foregået parallelt. Det betyder, at der er tilsigtet så høj grad af parallelitet mellem DAC8 og CARF, at den danske implementering vil kunne foregå parallelt. Med implementeringen af MiCA, DAC8 og CARF må det forventes, at markedet de kommende år vil gå fra et relativt ureguleret marked til et reguleret marked.

Som beskrevet ovenfor kan kryptoaktiver ikke defineres kort og præcist, idet der findes mange underkategorier. Med den internationale regulering, særligt MiCA, er der dog udarbejdet nogle generelle betegnelser og definitioner, jf. boks 4.

³ Skattestyrelsens brugerundersøgelse, april 2024.

⁴ [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) 2023/ af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og om ændring af forordning \(EU\) nr. 1093/2010 og \(EU\) nr. 1095/2010 og direktiv 2013/36/EU og \(EU\) 2019/1937](#)

Boks 4. MiCA's oversigt over forskellige typer af kryptoaktiver

<i>Kryptoaktiv</i>	En digital gengivelse af en værdi eller af en rettighed, som kan overføres og lagres elektronisk ved hjælp af distributed ledger-teknologi eller lignende teknologi.
<i>Aktivbaserede tokens</i>	En form for kryptoaktiv, der ikke er en elektronisk pengetoken, og som hævdes at bevare en stabil værdi ved at henvise til en anden værdi eller rettighed eller en kombination heraf, herunder en eller flere officielle valutaer eksempelvis <i>stablecoins</i> .
<i>E-penge tokens</i>	En form for kryptoaktiv, som hævdes at bevare en stabil værdi ved at henvise til værdien af en officiel valuta.
<i>Officiel valuta (fiat-valuta)</i>	En officiel valuta i et land udstedt af en centralbank eller en anden monetær myndighed.
<i>Utility tokens</i>	En form for kryptoaktiv, som udelukkende er beregnet til at give adgang til en vare eller en tjeneste, der leveres af udstederen.

Kilde: MiCA

I henhold til Skatteministeriets brugerundersøgelse, som beskrevet nedenfor i afsnit 2.3., handler godt 75 pct. af de voksne danske personer, som handler med kryptoaktiver, kryptovaluta fx Bitcoins, mens de øvrige aktivtyper handles i et mindre omfang.

Markedet for kryptoaktiver kan beskrives som et marked, der nærmer sig en regulering, og som fortsat er et volatilt marked med mange forskellige typer af investeringsaktiver.

2.2 Generering og anvendelse af finansielle kryptoaktiver

Når en person har købt kryptoaktiver, opnås der adgang til aktiverne via indehaverens personlige wallet. En wallet kan i et vist omfang sammenlignes med en konto hos en bank. Indehaveren af en wallet har således adgang til at disponere over indeståendet, fx ved at sælge ud af beholdningen.

Karakteristisk for kryptoaktiverne er, at de er anonymiseret og decentraliseret på et globalt netværk. Kryptoaktiver kan afspejle allerede kendte aktiver. Til forskel fra de øvrige regulerede aktiver bliver kryptoaktiver handlet, lagret og repræsenteret på DLT. Dette muliggør fraværet af traditionelle finansielle institutioner som mellemled i forskellige transaktioner.

Den personlige wallet ligger online på fx blockchain, og den er beskyttet af en privat nøgle. Den private nøgle kan enten opbevares online, som det der hedder "custodial", eller offline som "non-custodial". Forskellen mellem de to ligger i opbevaringsformen. For en custodial wallet kan nøglen fx ligge i en brugerkonto på en given kryptotjeneste, fx Binance. Ved at logge ind på Binance opnås der adgang til den pågældende wallet. Ved brugen af en non-custodial wallet opbevares nøglen gerne i fysisk form - eller i alle tilfælde offline. Hvis nøglen opbevares offline, kan den opbevares på

fx et USB-stik eller som et fysisk print af nøglen. Forsimpelt kan opbevaringsformen af nøglerne sammenlignes med NemID's papirudgave (non-custodial) og MitID's elektroniske app (custodial).

Som udgangspunkt genereres nye kryptoaktiver reelt ved, at udstederen beslutter sig for at udstede nye kryptoaktiver. Formålet med udstedelsen kan dog variere. Et af de mest almindelige formål er, når kryptoaktivet skal bruges til at belønne en validering på blockchain. Den, som har valideret en transaktion på blockchain, får udbetalt et såkaldt reward i form af et kryptoaktiv eller en del af et kryptoaktiv. Valideringen af transaktioner på en blockchain kan ske på flere måder. De mest anvendte valideringsmekanismer synes at være henholdsvis proof-of-work (PoW) og proof-of-stake (PoS). PoW kendes også som mining, og PoS kendes som staking.

Forskellen mellem de to valideringsmekanismer ligger ikke i selve valideringen, men mere i den forudgående proces ved at udvælge, hvem der skal forestå valideringen. Ved PoW sendes valideringsopgaven i "udbud" på netværket. Herefter regner alle netværkets deltagere via deres noder (servere/computere) på at løse en matematisk algoritme, som skal sikre den data, som skal lagres i blokken på blockchain. Anvendelsen af flere servere øger sandsynligheden for, at man løser algoritmen. Den deltager, som først udregner den rigtige matematiske algoritme, vinder "udbuddet" og tildeles dermed en reward, som dels kan bestå af et vederlag (belønning), men også af alle transaktionsgebyrer, der knytter sig til transaktioner i blokken.

Ved PoS indskydes der en mængde kryptoaktiver som en deponering. Deponeringen giver adgang til validering af blockchainen. Teknologen fungerer via en smart contract. Mængden af kryptoaktiver afgør sandsynligheden for, at den pågældende indskyder bliver valgt til at validere transaktionen. Først da skal der i lighed med PoW udregnes en matematisk algoritme, som skal låse blokken, men til forskel fra PoW så vælges den, der skal låse blokken, i kraft af sit indskud. Det vil sige, at sandsynligheden for at få mulighed for at validere og dermed blive tildelt et reward stiger proportionalt med mængden af indskudte aktiver.

Boks 5. Mining og staking

Mining (Proof of Work) defineres som processen med at verificere og validere transaktioner gennem matematiske algoritmer og tilføje dem til en blockchain. Det er den oprindelige funktionsmåde for mange kryptovalutaer, men da mining er meget energitungt, er langt de fleste kryptoudbydere gået over til staking, der kræver langt mindre energi.

Staking (Proof of Stake) er en proces, hvor en investor indskyder en vis mængde kryptovaluta som en form for depositum for at deltage i validering og sikring af transaktioner på et blockchainnetværk.

Nye kryptoaktiver kan også - via en smart contract - genereres for at regulere værdien af det givne kryptoaktiv. Mekanismen med at forsøge at styre kursen hedder henholdsvis minting (ny-udstedelse) og burning (brænding). Kursen forsøges påvirket ved at regulere antallet af kryptoaktiver på markedet (the circulating supply). Det vil sige, at når kursen falder, så brændes (fjernes/ophæves) kryptoaktiver, så the circulating supply mindskes. Omvendt udstedes der nye kryptoaktiver, hvis kursen stiger. Mekanismen er særligt relevant for stablecoins og wrapped tokens.

2.3 Anvendelsen af kryptoaktiver

Skattestyrelsen har i marts 2024 gennemført en spørgeskemaundersøgelse om danskeres handel med kryptoaktiver. Undersøgelsen er foretaget gennem et analysebureau og bygger på besvarelser fra 5.521 danske respondenter over 18 år. Respondenterne udgør et repræsentativt udsnit af befolkningen, hvad angår køn, alder og uddannelse.

Ud af de 5.521 respondenter har 10 pct. svaret, at de enten handler eller har handlet med kryptoaktiver. Ud af disse 10 pct. er det 60 pct. af de adspurgte, som enten har handlet kryptoaktiver inden for det seneste år, eller som har kryptoaktiver, men ikke har handlet inden for det seneste år. Den danske voksne befolkning (personer over 18 år) udgør ca. 4.8 mio. Dette svarer til, at ca. 290.000 voksne danskere har ejet kryptoaktiver inden for det seneste år. Undersøgelsens resultater stemmer dermed overens med en undersøgelse, som konsulenthuset Ernst & Young (E&Y) har offentliggjort i april 2024⁵. Her findes det, at ca. 300.000 voksne danskere ejer kryptoaktiver.

I undersøgelsen angiver 20 pct. af de adspurgte, at de overvejer at begynde at handle med kryptoaktiver. Disse tal stemmer ligeledes overens med E&Y's undersøgelse.

Skattestyrelsens undersøgelse viser, at tre ud af fire, som handler med kryptoaktiver, er mænd. Halvdelen af dem, som handler med kryptoaktiver, er under 30 år og kun 15 pct. af dem, som handler, er over 45 år. Om handelsmønstret ses det, at 39 pct. handler et par gange om året, mens 3 pct. handler dagligt, og 51 pct. handler enten ugentligt, én gang om måneden eller to gange om måneden. De resterende handler sjældnere end én gang om året. Disse tal om handler bør dog tages med et vist forbehold, idet de taler imod Skattestyrelsens erfaringer, om hvor ofte der handles. Skattestyrelsens erfaringer er bl.a. baseret på de sager, som bliver udsøgt på baggrund af risiko og væsentlighed. Skattestyrelsens erfaring er, at der foretages mange transaktioner og at antallet af transaktioner er varierende fra fx 10 transaktioner og op mod 1 mio. transaktioner om året.

Langt de fleste af de adspurgte kryptoaktiv-ejere har mindre end 3 wallets. Kun en mindre andel har mere end 5 wallets.

I undersøgelsen er der spurgt ind til motivationen for at handle med kryptoaktiver. Her oplyses det, at 48 pct. af kryptoaktiv-ejerne investerer for at opnå et hurtigt afkast. Nogle af disse kryptoaktiv-ejere har dog også langsigtede investeringer. Til spørgsmålet om, i hvilket omfang investeringen er foretaget som en langsigtet investering, har 54 pct. af kryptoaktiv-ejerne svaret, at de investerer langsigtet. For dem, der ejer kryptoaktiver, men ikke har handlet det seneste år, oplyses det, at årsagen til den manglende handel skyldes, at markedet enten er blevet for usikkert, eller at den foretagne investering er langsigtet.

En stor del af handlerne foretages på centraliserede børser. 74 pct. af kryptoaktiv-ejerne oplyser, at de oftest handler her. Den mest populære centraliserede børs er Coinbase, mens børserne crypto.com og Binance også er populære. En del handler sker dog også privat via bankoverførsler eller Mobilepay, og en del handler sker på decentraliserede børser.

Sammenfattende viser Skattestyrelsens undersøgelse, at investeringerne foretages både som langsigtede og kortsigtede investeringer. Handlerne foretages oftest på en centraliseret børs, og de fleste investorer har mindre end 3 wallets.

⁵ [ey-danish-crypto-adoption-survey-04-2024.pdf](#)

3. Den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved handel med finansielle kryptoaktiver

3.1 Gældende ret

Finansielle kryptoaktiver beskattes efter skattelovgivningens almindelige regler. Beskatningen afhænger således af, hvordan det pågældende finansielle kryptoaktiv - eller produkt sammensat af forskellige komponenter af kryptoaktiver - kvalificeres efter den eksisterende lovgivning.

Dette betyder i praksis, at nogle finansielle kryptoaktiver realisationsbeskattes efter reglerne i statskatteloven,⁶ mens andre finansielle kryptoaktiver lagerbeskattes efter reglerne for finansielle kontrakter og strukturerede fordringer i kursgevinstloven.⁷

Praksis, der er beskrevet i det følgende, handler i udgangspunktet alene om fysiske personers investering i finansielle kryptoaktiver. For selskaber opgøres den skattepligtige indkomst efter de almindelige regler, i det omfang disse regler finder anvendelse på selskaber, jf. selskabsskattelovens § 8. Derfor vil en del af praksis også kunne overføres på selskaber. Nogle af de offentliggjorte afgørelser på området omhandler dog specifikt investering i kryptoaktiver gennem et selskab, herunder særligt beskatning af maskeret udlodning, jf. afsnit 3.1.1.3 om selskaber.

⁶Se fx SKM2018.104.SR. Skatterådet kunne ikke bekræfte, at gevinst ved afståelse af Bitcoins var indkomstopgørelsen uvedkommende, idet erhvervelsen ansås for sket med spekulationshensigt. Skatterådet kunne bekræfte, at tab ved afståelse af Bitcoins erhvervet med spekulationshensigt var fradragsberettiget i den skattepligtige indkomst. Højesteret nåede i SKM2023.187.HR og SKM2023.188.HR også frem til, at køb og salg af Bitcoins måtte anses for foretaget i spekulationsøjemed, og at salg af de pågældende Bitcoins derfor ikke var skattefri efter statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a.

⁷ Se fx SKM2022.300.SR. I denne sag anså Skatterådet tre forskellige stablecoins for omfattet af reglerne i kursgevinstlovens § 29, stk. 1, om beskatning af finansielle kontrakter.⁸ Se særligt SKM2022.583.SR.

3.1.1 Statsskatteloven

Statsskatteloven udgør grundreglerne i den danske skatteret og udgangspunktet for beskatningen i mange tilfælde. Som det fremgår indledende, så findes der mange forskellige kryptoaktiver og dermed mange forskellige investeringsprodukter. I de følgende afsnit er gældende ret for forskellige tilfælde, som beskattes efter statsskatteloven, beskrevet, herunder reglerne om spekulation, næringsvirksomhed og spil.

3.1.1.1 Spekulation

Det fremgår af både domspraksis og administrativ praksis, at investering i kryptovaluta, herunder coins og tokens, typisk vil blive anset for investering i et formuegode, der er omfattet af reglerne i statsskatteloven om spekulation. Dette gælder, uanset om investor er en fysisk eller juridisk person.

Af statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a, følger, at formuebevægelser samt indtægter ved afståelse af formuegenstande som udgangspunkt ikke medtages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Videre fremgår det af bestemmelsen, at fortjeneste ved salg af aktiver, som er anskaffet i spekulationshensigt, skal medtages ved indkomstopgørelsen, mens tab ved afståelse af spekulationsaktiver kan fratrækkes.

Spekulation foreligger, når et aktiv er anskaffet med henblik på gevinstgivende videresalg, og der ikke er tale om næring. Det er den subjektive hensigt med anskaffelsen af det pågældende aktiv på anskaffelsestidspunktet, der er afgørende for at statuere spekulation. Erhvervelse af et aktiv med henblik på at opnå et løbende afkast opfylder ikke i sig selv kravet om, at erhvervelsen skal være sket med henblik på gevinstgivende videresalg.

Praksis stiller ikke noget krav om, at erhvervelsen af formuegodet udelukkende skal være sket i spekulationsøjemed. Det er i almindelighed tilstrækkeligt, at spekulationshensigt har været et ikke uvæsentligt element ved erhvervelsen. Spekulation omfatter i modsætning til næring også, men ikke kun, enkeltstående salg.

Spekulationsbeskatning er begrebsmæssigt ophævet for aktiver omfattet af aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven og ejendomsavancebeskatningsloven.

Bortset fra enkeltstående tidlige investeringer i Bitcoins, der er anset for at vedrøre privatsfæren og dermed skattefritaget, jf. SKM2021.240.LSR, anses private investeringer i finansielle kryptoaktiver som udgangspunkt for erhvervet i spekulationsøjemed, jf. bl.a. SKM2023.187.HR og SKM2023.188.HR. Er der tale om spekulation, skal gevinst beskattes som personlig indkomst uden arbejdsmarkedsbidrag, mens tab fratrækkes som et ligningsmæssigt fradrag, dvs. med lavere fradragsværdi.⁸

Højesteret har i en dom af 30. marts 2023, jf. SKM2023.187.HR, fundet, at muligheden for at opnå fortjeneste ved et senere salg af Bitcoin måtte anses for at have spillet en sådan rolle, at en fysisk persons køb af Bitcoins i 2011-12 skulle anses for foretaget i spekulationsøjemed. Den omstændighed, at personen også havde foretaget køb som følge af hans faglige interesse i Bitcoins og udvikling af software heril, kunne ikke føre til et andet resultat. De Bitcoins, som den pågældende havde modtaget i forbindelse med at stille software udviklet af ham selv til rådighed for tredjemands transaktioner med Bitcoins, anså Højesteret for at indgå i den skattepligtiges ikke-erhvervs mæssige virksomhed, jf. hertil afsnit 3.1.4.

⁸ Se særligt SKM2022.583.SR.

Synspunktet om spekulation genfindes tillige i Landsskatterettens afgørelse, SKM2020.85.LSR. I denne sag fandt Landsskatteretten det ubetænkeligt at lægge til grund, at klagerens køb af Bitcoins i hvert fald i betydeligt omfang skete med henblik på at videresælge disse med fortjeneste. Klageren havde begrundet sin anskaffelse af de pågældende Bitcoins med sin faglige og ideologiske interesse for den virtuelle valuta. Eftersom klageren imidlertid i en periode på godt 5 måneder ved et antal handler havde købt i alt ca. 475 Bitcoins for ca. 400.000 kr., og da markedet havde været præget af meget store værdisvingninger med deraf følgende muligheder for store fortjenester, måtte anskaffelsen tillige anses for sket i spekulationsøjemed.

Spekulationsbegrebet er sammenfattet i *boks 6*.

Boks 6. Det skattemæssige begreb "Spekulation"

Det pågældende aktiv skal være erhvervet med det formål at opnå fortjeneste ved videresalg.

Både kravet om videresalgshensigt og kravet om, at videresalget sker med henblik på at opnå fortjeneste, skal være opfyldt allerede ved erhvervelsen. Kun når begge disse betingelser er opfyldt, foreligger der spekulation i skattemæssig forstand.

Ved bedømmelsen af, om der foreligger spekulationshensigt, ser man i praksis på, om det pågældende aktiv er et aktiv, der normalt kan forventes solgt med fortjeneste.

Kilde: Den juridiske vejledning, afsnit C.C.2.1.3.3.3

Det bemærkes, at Skatterådet i SKM2021.356.SR har anset et *selskabs* erhvervelse af kryptoaktiver for sket i spekulationsøjemed. Af begrundelsen for afgørelsen fremgår bl.a.:

"For skattepligtige selskaber sker indkomstopgørelsen i udgangspunktet efter skatte­lovgivningens almindelige regler, se selskabsskattelovens § 8, stk. 1. Dette indebærer, at reglerne om bl.a. nærings- og spekulationsbeskatning af aktiver efter stats­skatteloven tilsvarende finder anvendelse i relation til selskaber, se herunder Skatte­rådets afgørelse SKM2014.94.SR. Det blev i begrundelsen til denne afgørelse bl.a. drøftet, hvorvidt et selskabs gevinst ved afståelse af et parti bolværkstræ skulle anses for indvundet ved spekulation. Argumentet blev dog afvist, allerede fordi bol­værkstræet ikke kunne anses for et aktiv, der normalt kunne forventes solgt med for­ tjeneste, og der var ikke omstændigheder, der pegede i retning af, at det var erhver­ vet i spekulationshensigt i øvrigt.

[...]

I den pågældende situation hvor Selskabet ikke driver handelsnæring eller virksom­ hed med handel med virtuel valuta, og hvor anskaffelsen af de pågældende Bitcoins efter det oplyste om hensigten hermed bl.a. må anses for foretaget med henblik på realisation af værdistigning gennem gevinstgivende videresalg, er det Skattestyrel­ sens opfattelse, at der er tale om aktiver erhvervet i spekulationsøjemed. Det be­ mærkes i forlængelse heraf, at Bitcoins er let omsættelige formuegoder, hvortil der ikke knytter sig nogen særlig veneration, og som er egnet som spekulationsaktiver, jf. SKM2018.104.SR."

Staking af kryptoaktiver

Kryptostaking kan antage forskellige former afhængigt af det underliggende grundlag. Overordnet foregår staking ved, at stakeren "indskyder" kryptoaktiver på et netværk eller i en pool mv., idet de pågældende kryptoaktiver dog normalt forbliver hos stakeren. De indskudte kryptoaktiver giver adgang til at bekræfte og validere blokke på den pågældende blockchain, jf. også afsnit 2.2. Det er indskyderen, der oppebærer eventuelle værdistigninger eller -tab på de stakede aktiver i stakingperioden. Det er også indskyderen, som modtager et valideringsvederlag/afkast.

I modsætning til mining, der i udgangspunktet anses for hobbyvirksomhed, anses aktiver for erhvervet ved kryptostaking ifølge administrativ praksis for erhvervet i spekulationsøjemed. Dette fremgår bl.a. af SKM2022.323.SR. Sagen omhandlede staking af kryptoaktivet Titano. Det var i første led spørgsmålet, om det afkast, som den skattepligtige modtog af de indskudte aktiver, kunne anses for en rente. Skatterådet udtalte, at afkastet ikke opfyldte rentedefinitionen, allerede fordi der ikke forelå en pengefordring. Det pågældende afkast skulle derfor anses for omfattet af statskattelovens § 4 og erhvervet i spekulationsøjemed. Spekulationsbeskatningen måtte således anses for også at omfatte afkast erhvervet ved gevinstgivende videresalg. Det pågældende afkast skulle indtægtsføres på retserhvervelsestidspunktet, som måtte anses for tildelingstidspunktet, og som var det tidspunkt, hvor afkastet var aktualiseret og konkretiseret.

Indskud på konti, ind- og udlån, låsning mv.

Der eksisterer en bred vifte af forskellige former for konti til brug for indskud af virtuelle kryptoaktiver, og som har til formål at fungere som en slags indlånskonto med kryptovaluta, hvor der sker en slags "forrentning" af indeståendet i kryptovaluta. De pågældende konti udbydes typisk som *crypto savings accounts*. Der kan potentielt også være knyttet et betalingskort til sådan en konto, hvor møntfoden i princippet kan være fiat-valuta (typisk EUR eller USD). Sådanne konti kan benyttes uanset indskyderens hjemsted og tidligere uden nogen eller med meget lidt regulering.

Der findes både konti, hvor man løbende kan udtage sin indskudte kryptovaluta, og der findes konti, hvor man låser sine indskudte kryptovaluta i en nærmere bestemt periode. Nogle konti fungerer ved, at udbyderen videreudlåner de indskudte kryptovaluta. Der kan også være mulighed for at indskyde fiat-valuta. For så vidt angår nogle af disse konti, kan der foretages forskellige former for ind- og udlån af de indskudte virtuelle kryptoaktiver (crypto lending). Som regel er der ikke administrationsgebyrer forbundet med indskud på en konto i kryptovaluta.

En almindelig indlånskonto i et pengeinstitut anses for en fordring for kontoindehaveren, der således er kreditor i relation til en pengefordring. Når man indskyder finansielle kryptoaktiver på en konto, så er der i udgangspunktet aldrig tale om en pengefordring, allerede fordi det, der indskydes på kontoen, består af formuegoder, der ikke anerkendes som en valuta.

Skatterådet har i et antal afgørelser taget stilling til indskudskonti i kryptoaktiver. Den første afgørelse er SKM2021.449.SR. I denne sag blev udbyderen A beskrevet som en banklignende platform, hvor det bl.a. var muligt at oprette en konto, på hvilken der kunne indskydes nærmere bestemte typer af kryptovaluta, herunder Bitcoins, på en form for opsparingskonto. Der kunne herved opnås et afkast – der af udbyderen betegnedes som en rente - på en vis procentdel af indeståendet. Derudover havde kontoindehaveren mulighed for at låne midler samt købe og sælge kryptovaluta på den pågældende platform. Skatterådet fandt i den pågældende sag, at afkastet ikke kunne kvalificeres som en rente, allerede fordi der ikke forelå et gældsforhold mellem parterne, hvor kreditor, der modtog rentebetalingen, havde en pengefordring på debitor. Skatterådet fandt derimod, at afkastet

skulle henføres til den personlige indkomst, jf. statsskattelovens § 4 og personskattelovens § 3, stk. 1.

Kapitalgevinstbeskatning i relation til videreudlån fra en konto i kryptovaluta eller andre sammensatte virtuelle låneprodukter afhænger af, om der sker en afståelse (omveksling) af de kryptoaktiver, der er indskudt på den skattepligtiges wallet, jf. Skatterådets afgørelse i SKM2023.226.SR. Heraf fremgår det således, at hvis man laver et produkt, hvor der sker en omveksling af én type af finansielle kryptoaktiver til en anden type af finansielle kryptoaktiver, så vil der være tale om en skattepligtig afståelse efter reglerne for spekulationsbeskatning. Dette medfører, at hvis man laver et produkt, hvor der sker en række omvekslinger fra en kryptovaluta til en anden, så vil hver enkelt omveksling i udgangspunktet konstituere en afståelse. Det afgørende må være, om der er identitet mellem de 'udlånte' og de 'tilbageleverede' aktiver, eller om der reelt er sket en omveksling til et nyt kryptoaktiv, der indebærer en afståelse. Derimod vil en 'låsning' af de finansielle kryptoaktiver i wallet'en, hvor disse stilles til sikkerhed, ikke indebære en skattemæssig afståelse af kryptoaktiverne, jf. SKM2023.425.SR.

Forks, split mv.

Ved en såkaldt *fork* foretages en forgrening i den underliggende blockchain, som det pågældende kryptoaktiv er tilknyttet. Det vil sige, at brugerne ændrer i kryptoaktivets protokol eller grundlæggende regler.

Skatterådet har i en afgørelse, der er offentliggjort i SKM2018.104.SR, taget stilling til beskatningen af tildeling af Bitcoin cash i forbindelse med en konkret fork i efteråret 2017. Den pågældende fork bestod af en form for spaltning af Bitcoins. Skatterådet fandt, at tildelingen af Bitcoin cash var skattefri for den skattepligtige på tildelingstidspunktet, idet tildelingen måtte anses som en del af de allerede købte Bitcoins og dermed også anskaffet med samme (spekulations)hensigt, og at beskatningen af de pågældende Bitcoin cash først skulle ske på afståelsestidspunktet. Da der således ikke ved splittet var tale om afståelse, indebar splittet, at indehaveren af de pågældende Bitcoins blot fik tildelt en tilsvarende andel af de nye Bitcoins (Bitcoin cash), som indehaveren havde af Bitcoins.

Skatterådet har i en anden afgørelse fundet, at en opgradering af kryptovalutaen KNC medførte sådanne ændringer i det underliggende aftalegrundlag, at der skulle anses at foreligge en skattepligtig realisation af det oprindelige kryptoaktiv, jf. SKM2023.306.SR.

NFT'er

En non-fungible token (NFT) er et unikt digitalt aktiv. Non-fungible er udtryk for, at der er tale om ikke-ombyttelige eller uerstættelige aktiver. Eksempler herpå kan være sange eller billeder, som en kunstner har designet, men NFT'er kan i princippet være alle former for aktiver, som kan baseres på DLT (tokeniseres). NFT'er er et kryptoaktiv, der i lighed med andre kryptoaktiver lagres og overføres via DLT. I praksis benyttes NFT'er til at repræsentere et ejerskab af unikke varer af både digital og ikke-digital karakter, jf. SKM2023.586.SR. Forsimplet kan en NFT illustreres som et ejerbevis, men der er dog ikke grundlag for at anlægge en generel betragtning om, at der er tale om to aktiver, altså et underliggende aktiv og et ejerbevis. NFT'en er aktivet.

I SKM2023.284.SR fandt Skatterådet, at en investering i de konkrete NFT'er, var sket med henblik på, at de ved et senere salg skulle give en gevinst. Beskatningen af NFT'erne skulle derfor ske efter principperne for spekulationsbeskatning i statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a.

Skatterådet bekræftede ved SKM2022.101.SR, at en person kunne anses for næringsdrivende med køb og salg af kryptokunst (NFT'er). Vederlaget for kryptokunsten, som blev betalt i kryptovaluta, skulle beskattes og værdiansættes på det tidspunkt, hvor vederlaget blev modtaget, efter statskattelovens regler om næring.

Gaver og arv

Landsskatteretten og Skatterådet har ved flere lejligheder taget stilling til, hvordan en gave i form af et kryptoaktiv skal behandles skattemæssigt.

Med henvisning til Højesterets domme UfR 1985.590 H og UfR 1982.524 H, fandt Landsskatteretten i SKM2023.479.LSR, at statskattelovens § 5, stk. 1, litra a, også finder anvendelse på andet end købte aktiver, idet det efter bestemmelsen er afgørende, om salget er sket i spekulationsøjemed, mens der ikke er krav til erhvervs måden. Landsskatteretten fandt med henvisning til kryptovalutas karakteristika, at det i gavesituationer er nærliggende at antage, at der foreligger spekulation. Gavemodtageren i sagen var derfor skattepligtig ved en senere afståelse af den modtagne kryptovaluta.

Med henvisning til SKM2023.187.HR og SKM2023.188.HR og SKM2023.479.LSR fandt Skatterådet i SKM2024.25.SR, at mindreårige børn var skattepligtige efter statskattelovens § 5, stk. 1, litra a, ved en afståelse af den kryptovaluta, de fik i gave af deres far.

Senest fandt Skatterådet ved SKM2024.431.SR, at en afståelse af arvede bitcoins var skattepligtig for afdødes ægtefælle. Ved afgørelsen henviste Skatterådet til, at det efter praksis, ikke er en forudsætning for at statuere spekulationshensigt, at arvingen (længstlevende ægtefælle) selv har erhvervet aktiverne. Herudover henviste Rådet til, at kryptoaktivers egenskaber i sig selv, som overvejende hovedregel, gør dem til spekulationsaktiver.

Tildelinger fx airdrops

Airdrops er udtryk for en tildeling, der som oftest sker uden krav om en modydelse. Det tildelte kryptoaktiv tildeles altså vederlagsfrit som en form for reklamegave. Værdien af tildelte airdrops er skattepligtig efter statskattelovens § 4, jf. SKM2024.25.SR. Der er i praksis ikke taget stilling til, hvordan opgørelsen af det skattepligtige resultat skal ske for airdrops.

Svindel

Skatterådet har i en afgørelse, der er offentliggjort i SKM2021.513.SR, taget stilling til fradrag for tab i tilfælde af kryptovaluta-bedrageri. Skatterådet fandt, at den skattepligtiges tab ved at have overført Bitcoin til en svindelhjemmeside ikke kunne anses for et handelstab eller et tab, der kunne sidestilles med et handelstab. Den skattepligtiges tab kunne derfor ikke fradrages i henhold til statskattelovens § 5, stk. 1, litra a. Derudover fandt Skatterådet, at den pågældende person ej heller kunne foretage fradrag efter kursgevinstlovens § 14, da der ikke forelå et retligt krav på betaling af penge, der kunne gøres gældende ved domstolene.

3.1.1.2 Nærings- og erhvervmæssig virksomhed

I skatteretten opereres der begrebsmæssigt både med selvstændig erhvervs virksomhed og næringsvirksomhed. Selvstændig erhvervs virksomhed er kendetegnet ved, at der for egen regning og risiko udøves en virksomhed af økonomisk karakter med det formål at opnå et samlet økonomisk overskud. Næringsvirksomhed omfatter den form for erhvervs virksomhed, der består i omsætning af et givet aktiv fx værdipapirer.

Næringsvirksomhed

Ved vurdering af, om der foreligger næringsvirksomhed, lægges der som udgangspunktet vægt på den skattepligtiges professionelle tilknytning til det relevante marked, om aktiverne er anskaffet med henblik på gevinstgivende videresalg, antallet af handler, handlernes regelmæssighed og systematiske karakter, sammenhængen med den skattepligtiges hovederhverv, fortjenestens eller dispositionernes vægt i den skattepligtiges samlede økonomi, om handlen er anlagt med det formål at opnå et samlet økonomisk overskud, og om aktivet er egnet som investeringsaktiv.

Næringshensigten skal foreligge ved anskaffelsen af det pågældende aktiv.

Boks 7. Det skattemæssige næringsbegreb

Ved næring forstås generelt den professionelle, omfattende og systematiske omsætning af den pågældende aktivtype, som sker med videresalg for øje og med det formål at opnå et samlet økonomisk overskud. For finansielle aktiver, er der også et krav om professionel tilknytning til det finansielle marked.

Derudover skal den skattepligtige have erhvervet eller produceret det konkrete aktiv med henblik på senere salg med fortjeneste.

Kilde: Den juridiske vejledning, afsnit C.C.2.1.3.3.2, jf. SKM2024.287.LSR.

Næringsbeskatning følger ligesom spekulationsbeskatning af reglerne i statsskatteloven. Den skattemæssige behandling for personer adskiller sig dog bl.a. derved, at fradrag for spekulationsstab er et ligningsmæssigt fradrag, mens næringstab kan fratrækkes i den personlige indkomst.

Skattemyndighederne har forholdt sig til næringsbeskatning ved handel med kryptoaktiver i en række sager. I praksis tegner der sig et billede af, at når næringsvirksomheden ikke hovedsageligt består af egenproduktion af kryptoaktiver, men alene udgør handel med allerede fremstillede kryptoaktiver, så udgør handlen sjældent en næringsvirksomhed. Denne praksis er beskrevet i det følgende.

Landsskatteretten fandt i SKM2023.170.LSR, at en persons aktivitet med kryptoaktiver ikke udgjorde næringsvirksomhed i skattemæssig henseende.

Det fremgik af sagens oplysninger, at den pågældende person, der var uddannet IT-programmør og drev konsulentvirksomhed inden for informationsteknologi, havde øget sin aktivitet med handel med kryptoaktiver i perioden 2017-2018, og at han i 2018 beskæftigede sig med handel af kryptoaktiver på fuld tid. På baggrund heraf havde den pågældende person gjort gældende, at hans virksomhed havde ændret sig fra hobbyvirksomhed til erhvervs-mæssig virksomhed i 2018. Den skattepligtige var ikke uddannet inden for det finansielle område og havde heller ikke i øvrigt professionel tilknytning til det finansielle marked. Landsskatteretten udtalte som begrundelse for afgørelsen bl.a. at:

"Under disse omstændigheder finder Landsskatteretten, at klagerens aktivitet med kryptovaluta i 2017 og 2018, uanset handlernes betydelige omfang og den økonomiske betydning, ikke havde en sådan professionel og systematisk karakter, at aktiviteten udgjorde næringsvirksomhed i skattemæssig henseende, men stadig var udtryk for spekulation."

Derudover har Skatterådet i SKM2021.291.SR fundet, at en persons aktivitet vedrørende handel med kryptoaktiver ikke kunne henføres til den pågældendes næringsaktivitet, jf. statskattelovens § 5, stk. 1, litra a.

Af begrundelsen for afgørelsen fremgår, at det var opfattelsen, at der ved vurderingen skulle tages udgangspunkt i de praksisskabte kriterier, der var udledt omkring handelsnæringsbegrebet i statskattelovens § 5, stk. 1, litra a. Det måtte være de almindelige kriterier for vurdering af, om handel med en aktivtype var omfattet af næring, der også måtte gælde for handel med kryptoaktiver. I den forbindelse fandt Skatterådet det mest relevant at hense til den praksis, der var dannet i relation til handel med aktier samt finansielle kontrakter forud for ikrafttrædelsen af kursgevinstlovens bestemmelser om beskatning heraf.

Den skattepligtige blev på baggrund af disse kriterier ikke anset for næringsdrivende med handel med kryptoaktiver. Der blev herved henset til, at den pågældende ikke var uddannet inden for handel med kryptoaktiver eller finansielle aktiver, samt at den pågældende ikke under sin ansættelse havde arbejdet med handel med kryptoaktiver eller finansielle aktiver. Derudover blev det bemærket, at den pågældendes virksomhed heller ikke var anlagt med det formål at opnå et samlet økonomisk overskud. Der var således ikke forud for virksomhedens opstart udarbejdet forretningsplaner eller andet, der viste, at virksomheden var tilrettelagt på en sådan måde, at der ville være en løbende omsætning. De pågældende virtuelle valutaer måtte anses for så volatile, at det i praksis ville være særdeles vanskeligt at tilrettelægge virksomheden på en sådan måde, at der kunne opnås en systematisk og regelmæssig indtjening. Der havde i det konkrete tilfælde været store udsving i indtjeningen. Afgørelsen er stadfæstet af Landsskatteretten, jf. SKM2024.287.LSR.

Landsskatteretten fandt i SKM2023.503.LSR, at klagerens salg af (virtuelle) skins i de omhandlede år havde en sådan professionel, omfattende og systematisk karakter, at indtægterne henhørte under klagerens næringsvej og dermed ikke var undtaget fra skattepligt i medfør af statskattelovens § 5, stk. 1, litra a, men skulle medregnes til klagerens skattepligtige indkomst

Skatterådet er omvendt i en afgørelse, der er offentliggjort i SKM2022.101.SR, kommet frem til, at en fysisk person kunne anses for næringsdrivende med handel med kryptokunst i form af NFT'er. Der blev henset til spørgers hensigt med produktionen af kunstværkerne, hans professionelle formåen og omsætning. Det må antages, at der er lagt særlig vægt på, at den skattepligtige selv havde frembragt/produceret den pågældende kryptokunst.

Erhvervs-mæssig virksomhed

I skattemæssig henseende kan en person drive selvstændig erhvervsaktivitet, hvilket afgrænses overfor bl.a. lønmodtagerindkomst, honorarindkomst og ikke-erhvervs-mæssig virksomhed (hobby).

Er man selvstændigt erhvervsdrivende i skattemæssig forstand, opgøres indkomsten efter statskattelovens §§ 4 - 6, ligesom erhvervsdrivende har mulighed for at anvende reglerne i virksomhedsskatteloven ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Efter reglerne i virksomhedsskatteloven opgøres virksomhedens indkomst som udgangspunkt efter de almindelige regler, mens skatteberegningen sker efter et særligt regelsæt. Bl.a. beskattes opsøret overskud i virksomheden foreløbigt med en sats, der svarer til selskabsskattesatsen.

Ved vurderingen af, om der foreligger en erhvervmæssig virksomhed i skattemæssig forstand, lægges bl.a. vægt på, at virksomheden skal være tilrettelagt med henblik på rentabel drift, at underskud alene må være forbigående, at der forud for virksomheden skal være foretaget undersøgelser af rentabiliteten, og at ejeren af virksomheden skal have de faglige forudsætninger for at drive den pågældende virksomhed.

Boks 8. Erhvervmæssig virksomhed

Ved erhvervmæssig virksomhed forstås virksomhed, hvor en fysisk person for egen regning og risiko udøver virksomhed af økonomisk karakter med det formål at opnå et økonomisk overskud.

Virksomheden skal udøves regelmæssigt, have en vis varighed og ikke være af helt underordnet omfang.

Kilde: Den juridiske vejledning, afsnit C.C.1.1

Skatterådet har i en afgørelse, SKM2021.682.SR, fundet, at en persons aktiviteter i relation til et netværk baseret på blockchain teknologi, der blev anvendt til dataopbevaring, ud fra en vurdering af rentabiliteten og intensiteten af aktiviteterne, kunne anses for erhvervmæssig virksomhed.

Finansielle kryptoaktiver i virksomhedsordningen

Det fremgår af virksomhedsskatteovens § 1, stk. 1, at virksomhedsordningen kun kan anvendes af skattepligtige personer, som driver selvstændig erhvervsvirksomhed. Det er med få undtagelser alene erhvervmæssige aktiver, som kan indgå i virksomhedsordningen. Dette indebærer bl.a., at såfremt der for virksomhedsmidler investeres i aktiver, som ikke kan være i ordningen, vil det blive betragtet som en hævnning i virksomhedsordningen efter hæverækkefølgen, jf. virksomhedsskatteovens § 5.

Som en undtagelse til hovedreglen om, at det alene er erhvervmæssige aktiver, der kan indgå i virksomhedsordningen, fremgår det af virksomhedsskatteovens § 1, stk. 2, at bl.a. obligationer, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, samt aktier og investeringsbeviser, der er udstedt af et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, kan indgå i virksomhedsordningen.

Det må antages, at kryptoaktiver almindeligvis ikke kan indgå i virksomhedsordningen, da der ikke er tale om erhvervmæssige aktiver.

3.1.1.3 Ikke-erhvervmæssig virksomhed

Ved ikke-erhvervmæssig virksomhed er indtægtserhvervelse ikke det primære formål, og aktiviteten vil typisk være et udslag af en personlig interesse. Der kan også være tale om en situation, hvor virksomheden ikke drives tilstrækkeligt intenst til at give overskud og dermed ikke opfylder betingelserne for at blive anset for erhvervmæssig. En ikke-erhvervmæssig virksomhed er således ikke - i tilstrækkeligt omfang - indrettet med systematisk indtægtserhvervelse for øje.

Ikke-erhvervmæssig virksomhed beskattes efter statsskatteovens § 4 på baggrund af et netto-princip. Dette indebærer bl.a., at der ikke ved indkomstopgørelsen kan foretages fradrag for underskud. Beskatning af ikke-erhvervmæssig virksomhed er udviklet på baggrund af praksis vedrørende statsskatteovens § 4. Anvendelsen af den pågældende praksis er stadfæstet af Højesteret, jf. fx SKM2007.107.HR.

I relation til beskatning af finansielle kryptoaktiver er hobbybetragtninger fortrinsvis gjort gældende i forhold til mining af kryptoaktiver og anden aktivitet, hvor den skattepligtige har haft en form for personlig deltagelse fx i form af at foretage validering af transaktioner. Det vil sige en aktivitet, der ligger ud over investering i kryptoaktiver for egen regning. Højesteret fandt i en dom af 30. marts 2023, SKM2023.188.HR, at de Bitcoins, som blev erhvervet ved mining, måtte anses for at indgå i den pågældende persons ikke-erhvervsmæssige virksomhed.

Tilsvarende fandt Højesteret i SKM2023.187.HR, at de Bitcoins, som den skattepligtige havde modtaget som vederlag i forbindelse med udvikling og drift af særlig software til Bitcoins, som han stillede til rådighed for brugerne, skulle anses for omsætning i den skattepligtiges ikke-erhvervsmæssige virksomhed.

Boks 9. Ikke-erhvervsmæssig virksomhed

Ved ikke-erhvervsmæssig virksomhed forstås virksomhed, der ikke i tilstrækkeligt omfang er indrettet med systematisk indtægterhvervelse for øje.

Enten er indtægterhvervelse ikke det primære formål, eller også drives virksomheden ikke tilstrækkeligt intenst til at give overskud.

Kilde: Den juridiske vejledning, afsnit C.C.1.1.

Spekulation eller hobby

I relation til beskatning af finansielle kryptoaktiver, der ikke er erhvervet med henblik på at indgå i en næringsvirksomhed, og som heller ikke er aktiver, der indgår i en erhvervsmæssig virksomhed, kan det være spørgsmålet, om beskatning skal ske efter reglerne for spekulationsaktiver eller efter reglerne for beskatning af ikke-erhvervsmæssig virksomhed.

Forskellen mellem de to begreber ligger i, at spekulation altid er helt eller delvist med henblik på gevinstgivende videresalg, mens ikke-erhvervsmæssig virksomhed netop savner den for erhvervsmæssig virksomhed fornødne intensitet og rentabilitet og dermed ikke nødvendigvis er indrettet med henblik på fortjeneste. I praksis på området for kryptoaktiver ses sondringen mellem spekulation og ikke-erhvervsmæssig virksomhed - med udgangspunkt i de to Højesteretsdomme afsagt den 30. marts 2023 - primært at vedrøre den skattepligtiges personlige engagement, jf. SKM2023.187.SR og SKM2023.188.SR.

Dette er også den retning, der er lagt i administrativ praksis i forhold til sondringen mellem kryptomining og kryptostaking. Det må formodes, at der i praksis er set på, hvor involveret den skattepligtige er i processen. Mining kræver et meget stort strømforbrug og computerudstyr med stor kapacitet. Derudover må det antages, at mining kræver en vis form for professionalisme, mens staking i princippet kan foretages af alle, der har adgang til internettet.

Derudover kan nævnes Landsskatterettens afgørelse i SKM2023.170.LSR, hvor klageren havde gjort gældende, at hans virksomhed i de første år skulle anses for en *ikke-erhvervsmæssig virksomhed*, og at virksomheden efter nogle år overgik til at være erhvervsmæssig virksomhed. Landsskatteretten udtaler imidlertid, at den skattepligtiges handel med kryptoaktiver ikke skulle anses for nærings- eller erhvervsmæssig virksomhed, men derimod var udtryk for *spekulation*. Når handlen er foretaget i spekulation, behandles et eventuelt handelstab som et ligningsmæssigt fradrag. Tabet kunne derfor ikke - som ved ikke-erhvervsmæssig virksomhed - fratrækkes i den personlige indkomst efter personskattelovens § 3, stk. 2.

3.1.1.4 Vederlagsnæring

Vederlagsnæring omfatter den situation, hvor en erhvervsdrivende modtager et vederlag bestående af et usædvanligt betalingsmiddel. Dette gælder, selvom den erhvervsdrivende ikke er næringsdrivende med den aktivtype, som vedkommende har modtaget. Vederlagsnæring er ophævet for så vidt angår værdipapirer omfattet af aktieavancebeskatningsloven.

Vederlagsnæringsbeskatning sker efter reglerne i statsskattelovens §§ 4 – 6. Det vil sige, at den erhvervsdrivende beskattes af det modtagne aktivs værdi på modtagelsestidspunktet som en del af erhvervsindkomsten. Ved en senere afståelse af det som vederlag modtagne aktiv beskattes gevinst efter statsskattelovens § 4, mens tab kan fradrages som driftstab efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a.

Højesteret har i SKM2023.187.HR og SKM2023.188.HR stadfæstet to landsretsdomme, der for landsretterne omhandlede vederlagsnæringsbegrebet, uden at Højesteret dog har anvendt denne terminologi i sin begrundelse. Det er i begge domme alene anført, at fortjeneste ved afståelse af de i sagerne omhandlede Bitcoins måtte anses at indgå som omsætning i den pågældende persons ikke-erhvervsmæssige virksomhed, og at fortjeneste ved afståelse af de pågældende Bitcoins måtte anses for skattepligtig efter statsskattelovens § 4.

For så vidt angår SKM2023.187.HR udtalte Højesteret således, at de modtagne Bitcoins måtte anses som aktiver erhvervet med henblik på senere omsætning som et integreret led i personens virksomhed med udvikling og drift af software til Bitcoins, og at afståelsen af de modtagne Bitcoins udgjorde omsætning i personens ikke-erhvervsmæssige virksomhed, som udløste skattepligt efter statsskattelovens § 4. Af den tidligere dom fra landsretten, der er offentliggjort som SKM2021.443.VLR, fremgår bl.a., at:

”Landsretten finder på denne baggrund, at de modtagne donationer i Bitcoins må anses for at være knyttet direkte til As hobbyvirksomhed, og at donationerne reelt må anses for eller sidestilles med vederlag for hans arbejde med softwaren til Bitcoins. De modtagne Bitcoins har ikke karakter af et almindeligt anerkendt og sædvanligt betalingsmiddel, og det kan ikke føre til en anden vurdering, at det blandt personer, der særligt interesserede sig for Bitcoins, på daværende tidspunkt måtte være sædvanligt at udveksle Bitcoins i form af betaling, gaver mv.

Landsretten finder herefter, at fortjenesten ved det senere salg af de modtagne Bitcoins under de foreliggende omstændigheder må anses for et tillæg til den oprindelige indkomst i As hobbyvirksomhed, således at fortjenesten skal indkomstbeskattes efter statsskattelovens § 4, litra a, svarende til principperne om beskatning ved vederlagsnæring i erhvervsvirksomhed.”

Det bemærkes således, at Højesteret har valgt ikke at gentage det af landsretten anførte om principperne om vederlagsnæring. I stedet anfører Højesteret, at hvis en person driver en ikke-erhvervsmæssig virksomhed, så skal eventuelle modtagne Bitcoins indgå som et omsætningsaktiv i den ikke-erhvervsmæssige virksomhed - hvilket må forstås som nettobeskatning efter statsskattelovens § 4. Se tilsvarende i SKM2023.188.HR.

3.1.1.5 Spil

Det fremgår af statsskattelovens § 4, litra f (væddemålsbestemmelsen), at:

”Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, saaledes f.eks.: f. af Lotterispil samt andet Spil og Væddemaal.”

Det er fast antaget i praksis, at beskatningen efter statsskattelovens § 4, litra f, beror på en nettoopgørelse, jf. fx Landsskatterettens kendelse i TfS1990, 502 LSR. Dette indebærer, at tab alene kan modregnes i gevinster omfattet af statsskattelovens § 4, litra f, og at opgørelsen sker på baggrund af gevinst og tab inden for samme indkomstår.

Før indførelsen af kursgevinstlovens § 29, stk. 1, blev visse gevinster på ikke-erhvervsmæssige finansielle kontrakter beskattet efter statsskattelovens § 4, litra f. Finansielle kontrakter, der falder uden for beskatningen efter særreglen i kursgevinstlovens § 29, stk. 1, anses almindeligvis for omfattet af statsskattelovens § 4, litra f.

Det følger modsætningsvist af de første afgørelser om beskatning af finansielle kryptoaktiver, der blev truffet af Skatterådet, jf. SKM2014.226.SR og SKM2018.104.SR, at Skatterådet ikke henførte beskatningen af finansielle kryptoaktiver til statsskattelovens § 4, litra f. Denne linje er siden fulgt både i administrativ praksis og i domspraksis.

Det fremgår ikke af begrundelsen for SKM2014.226.SR, hvorfor de i sagen omhandlede Bitcoins ikke blev henført til nettobeskatning efter statsskattelovens § 4, litra f. Det må dog formodes, at Skatterådet har lagt vægt på, at anskaffelsen af de pågældende Bitcoins måtte anses for udgøre anskaffelse af selvstændige formuegoder, der var endeligt erhvervet ved anskaffelsen og dermed i udgangspunktet omfattet af statsskattelovens § 5 og de i bestemmelsen nævnte undtagelser, og hvor erhvervelsen ikke fx indebar en aftale om prisudviklingen.

Bestemmelsen i statsskattelovens § 4, litra f, har efterfølgende været aktuel i forbindelse med afkast af kryptostaking, jf. SKM2022.323.SR, hvor afkastet ikke ansås for omfattet af statsskattelovens § 4, litra f, men af statsskattelovens § 4, idet et afkast, der var beregnet som en fast procentdel, ikke kunne anses for en gevinstchance som omfattet af statsskattelovens § 4, litra f.

3.1.1.6 Selskaber

Skatterådet har taget stilling til to sager, der omhandlede, hvorvidt selskabers investering i kryptoaktiver skulle anses for maskeret udlodning for hovedpartshaveren. I sagen SKM2021.356.SR fandt Skatterådet, at de Bitcoins, som selskabet havde erhvervet – efter forklaringen for at kompensere for negative renter – måtte anses for spekulationsaktiver, uanset at erhvervelsen var sket af et selskab, og selskabet ikke drev handelsnæring med finansielle kryptoaktiver. Skatterådet var af den opfattelse, at der ikke herved var tilflydt aktionæren værdier, at udgiftsafholdelsen ikke var sket i aktionærens interesse, og at investeringen ikke på anden vis havde passeret aktionærens økonomi. Der blev således ikke statueret maskeret udlodning.

Det er det almindelige udbyttebegreb, der er lagt til grund. Hvis et selskab afholder ikke-erhvervsmæssige udgifter, vil udgangspunktet være, at der er tale om maskeret udlodning for hovedpartshaveren. Selv om udgifter til spekulation er ikke-erhvervsmæssige udgifter, fandt Skatterådet som nævnt i afgørelsen, at der ikke var tilflydt aktionæren værdier, at udgiftsafholdelsen ikke var sket i aktionærens interesse, og at investeringen ikke på anden vis havde passeret aktionærens økonomi.

Derudover har Skatterådet i SKM2023.141.SR bekræftet, at der ikke var tale om maskeret udlodning i en situation, hvor en hovedanpartshaver indskød finansielle kryptoaktiver i selskabets stake pools på samme vilkår som for tredjemand.

3.1.2 Aktieavancebeskatningsloven

Det fremgår af aktieavancebeskatningslovens § 1, stk. 1 og 2, at reglerne i aktieavancebeskatningsloven finder anvendelse på aktier, anparter i anpartsselskaber, andelsbeviser, omsættelige investeringsbeviser og 'lignende værdipapirer'.

En aktie kan skattemæssigt defineres som en omsættelig ejerandel i et kapitalselskab, der er et skattesubjekt efter interne danske regler, og skal bl.a. holdes op imod, om der i stedet er tale om en fordring eller eventuelt en struktureret fordring. Et aktielignende værdipapir er følgelig et værdipapir, der har tilsvarende karakteristika som en aktie, men som ikke er en aktie. Det kan fx være en ejerandel i et kapitalselskab, der anses som et selvstændigt skattesubjekt, som ikke opfylder kravene til at være en aktie eller en anpart efter den danske civilretlige regulering, men som ikke desto mindre udgør en ejerandel i et kapitalselskab, fx visse medlemsbeviser i foreninger.

Der er endnu ikke offentliggjorte afgørelser, hvor det har været gjort gældende, at kryptoaktiver skulle sidestilles med aktielignende værdipapirer. Det kan dog næppe udelukkes, at der kan komme situationer, hvor et (udenlandsk) kapitalselskab har udstedt ejerandele som finansielle kryptoaktiver.

ICO'er, utility tokens og equity tokens⁹

ICO (Initial Coin Offering) er en proces, hvor en virksomhed crowdfunder opstarten af sin egen kryptovaluta. Som vederlag for indskud i virksomheden modtager indskyderen tokens. Karakteristika for disse tokens varierer. En token kan potentielt give ejerlignende rettigheder, da den kan være en værdikupon, der kan omveksles til aktiver eller tjenesteydelser mv. Disse rettigheder er dog knyttet til den relevante blockchain og udgør allerede af denne grund ikke en ejerandel i et kapitalselskab.

Investeringsbeviser

Aktier og investeringsbeviser i et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, beskattes efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens §§ 19 A-D. For at et selskab kan anses for et investeringsselskab, skal det investere i værdipapirer mv.

Et investeringsselskab er enten et selskab med indløsningsret på investeringsbeviserne, og som alene investerer i værdipapirer, eller et selskab med mindst 8 deltagere, hvor maksimalt 15 pct. af selskabets regnskabsmæssige aktiver i løbet af regnskabsåret gennemsnitligt er placeret i andet end værdipapirer mv., jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 1, nr. 2.

Formuleringen om, at der skal være tale om et selskab med indløsningsret på beviserne, og hvis virksomhed består i investering af værdipapirer mv., indebærer, at selskabet ikke må have anden virksomhed end investeringsvirksomhed. Ved værdipapirer forstås navnlig: aktier, investeringsbeviser, obligationer, andre pengefordringer (herunder pengeinstitutindeståender og kontanter) og rettigheder over disse samt finansielle kontrakter som nævnt i kursgevinstloven og rettigheder over disse.

⁹ <https://www.finanstilsynet.dk/nyheder-og-presse/nyheder-og-pressemeddelelser/2017/nov/orientering-om-ico>

Det bemærkes, at en del stablecoins efter praksis anses for finansielle kontrakter, jf. SKM2022.300.SR. Stablecoins vil derfor kunne indgå i aktivmassen i et investeringsselskab med indløsningsret, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19.

Hvis der er tale om et kollektivt investeringsselskab, hvorved forstås, at selskabet har mindst 8 deltagere, kan der dog ligge en vis mængde aktiver i investeringsselskabet, der ikke er værdipapirer mv. Betingelsen for at være et kollektivt investeringsselskab er opfyldt, hvis højst 15 pct. af selskabets regnskabsmæssige aktiver i løbet af regnskabsåret gennemsnitligt er placeret i andet end værdipapirer mv., jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 2.

Skatterådet har i SKM2021.641.SR fundet, at et cyprisk selskab ikke kunne anses for et kollektivt investeringsselskab efter bestemmelsen i aktieavancebeskatningslovens § 19, da selskabets aktivmasse bestod af mindst 40 pct. kryptovaluta, der skulle anses for formuegenstande og ikke værdipapirer mv.

Finansielle kryptoaktiver, der ikke er omfattet af begrebet finansielle kontrakter, er derfor ikke et aktiv, der - bortset fra 15 pct.-reglen - kan ligge i et investeringsselskab.

Pengebanksreglen

Skatterådet fandt i SKM2022.40.SR, at investering i bl.a. kryptovaluta i relation til reglerne om overdragelse med skattemæssig succession i aktieavancebeskatningslovens § 34 skulle betragtes som passiv kapitalanbringelse på lige fod med investering i udlejning af fast ejendom, kontanter og værdipapirer mv., idet der ikke var tale om en aktivitet, der udgjorde en reel erhvervsaktivitet, men tværtimod en investering, hvoraf der alene oppebæres afkast af investeringen i form af værdireguleringer.

3.1.3 Kursgevinstloven

Kursgevinstloven omhandler beskatning af fordringer, gæld og finansielle kontrakter. For at være omfattet af beskatning efter kursgevinstlovens regler om kursgevinster skal der som alt overvejende udgangspunkt foreligge en pengefordring. Begrebet pengefordring er defineret i forarbejderne til kursgevinstloven som et retligt krav på betaling af et pengebeløb. Dette indebærer, at kreditor (fordringshaveren) skal kunne gøre betalingskravet mod debitor (skyldneren) gældende ved domstolene. Ved handel med finansielle kryptoaktiver er der ikke tale om en fordring i penge. Handel med finansielle kryptoaktiver kan dog godt kombineres med et certifikat, så der fx er tale om et struktureret produkt bestående af et certifikat, der følger værdien af et underliggende aktiv.

Finansielle kontrakter og strukturerede fordringer

Finansielle kontrakter er afledte fordringer, hvis værdi afhænger af prisudviklingen i et eller flere underliggende aktiver, og som beskaffes i udgangspunktet efter kursgevinstlovens § 29, stk. 1, jf. §§ 30 - 33. Bestemmelsen i kursgevinstlovens § 29, stk. 1, omfatter efter sin ordlyd alene terminskontrakter og købe- og salgsretter. Anvendelsen af disse begreber er dog ikke entydig, og efter praksis er en lang række finansielle kontrakter anset for omfattet af bestemmelsen i kursgevinstlovens § 29, når der er tale om et finansielt instrument, hvor værdien af kontrakten afhænger af et underliggende aktiv, og hvor der foreligger:

- En bindende aftale mellem parterne,
- en tidsmæssig forskydning mellem aftale- og afviklingstidspunkt samt
- en aftale om afviklingspris eller -kurs

Reglerne for beskatning af finansielle kontrakter gælder også i relation til gevinst og tab på fordringer, der reguleres helt eller delvist i forhold til udviklingen i priser og andet på værdipapirer, hvis udviklingen er af en karakter, der kan lægges til grund i en finansiell kontrakt, jf. kursgevinstlovens § 29, stk. 3, om strukturerede fordringer.

Den første afgørelse, hvor Skatterådet henførte finansielle kryptoaktiver til beskatning efter reglerne i kursgevinstloven, er SKM2017.520.SR. Sagen omhandlede beskatning af kryptovalutaen Bookcoin, der var en stablecoin, som fulgte værdien af sølv. Skatterådet anså de pågældende Bookcoins for omfattet af kursgevinstlovens § 29, stk. 3, om beskatning af strukturerede fordringer.

Stablecoins er et kryptoaktiv, hvis værdi følger værdien af et underliggende aktiv i form af eksempelvis USD, amerikanske statsobligationer, ædelmetaller eller andet. For så vidt angår nogle stablecoins anfører udbyderen, at den pågældende stablecoin giver ret til veksling til det underliggende aktiv. Stablecoins tilstræber at være mindre volatile end gængse kryptoaktiver, da værdien følger (er 'pegged' til) et mindre volatilt aktiv. Skattemæssigt anses en del stablecoins for omfattet af kursgevinstlovens regler for finansielle kontrakter.

I forlængelse heraf har Skatterådet i SKM2022.300.SR fundet, at tre forskellige stablecoins skulle anses for finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstlovens § 29, stk. 1. Dette er fulgt op i senere afgørelser fra Skatterådet, jf. fx SKM2023.5.SR. Der er dog i SKM2022.300.SR og SKM2023.5.SR i modsætning til sagen vedrørende Bookcoins ikke fundet grundlag for at statuere, at der var tale om et produkt, der var sammensat af en fordring og en finansiell kontrakt.

Derudover har Skatterådet i en sag fundet, at perpetual futures og quarterly futures, hvor de underliggende aktiver fulgte værdien af kryptovaluta, skulle anses for finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstlovens § 29, stk. 1. Perpetual futures er futures, der ligger meget tæt på det underliggende aktivs markedspris, mens quarterly futures giver erhververen ret til at købe og sælge et aktiv til en på forhånd fastsat pris (her kryptovaluta).

I sagen SKM2021.449.SR tog Skatterådet stilling til et såkaldt trackercertifikat (exchange trade notes - ETN). Et tracker certifikat er et certifikat, der udstedes af en finansiell institution, og som følger værdien af underliggende aktiver. I det konkrete tilfælde fulgte tracker certifikatet udviklingen i Bitcoins. Skatterådet anså de pågældende tracker certifikater for strukturerede fordringer omfattet af kursgevinstlovens § 29, stk. 3.

Det bemærkes, at ETN'er strukturelt har meget stor lighed med ETF'er, der efter praksis beskattes som investeringsbeviser, der er undergivet lagerbeskatning efter aktieavancebeskatningslovens §§ 19 A – 19 C.

Derudover har Skatterådet i SKM2018.130.SR fundet, at marginhandler med Bitcoin og Ether, som bestod af aftaler om enten køb eller salg af Bitcoins og Ether til levering og differenceafregning på et fremtidigt tidspunkt, skulle anses for terminsaftaler, hvor beskatningen skulle ske efter kursgevinstlovens § 29.

Det fremgår således af ovenstående, at der i administrativ praksis ses på, om selve det finansielle produkt opfylder de almindelige regler i kursgevinstlovens § 29. Hvis et virtuelt aktiv har samme karakteristika som en future eller en terminskontrakt, eller der er tale om en ETN, der følger fx Bitcoins i stedet for aktier eller andre værdipapirer, adskiller beskatningen sig ikke fra beskatningen af andre

finansielle produkter. Det gør ikke i sig selv en forskel, at selve aktivet indeholder elementer af en digital kode på en blockchain mv.

3.2 Opgørelse af den skattepligtige indkomst

Gevinst og tab ved handel med kryptoaktiver skal medregnes til den skattepligtiges indkomst efter de almindelige regler i personskatteloven og selskabsskatteloven m.fl.

3.2.1 Aktiver omfattet af statsskatteloven

Efter reglerne i statsskattelovens §§ 4 – 6 beskattes indkomst på retserhvervelsestidspunktet, mens udgifter henføres til indkomstopgørelsen på tidspunktet for pligtpådragelsen. Fortjeneste og tab på et aktiv beskattes, når der er sket en afståelse (realisationsprincippet). Det vil sige, at en eventuel gevinst eller tab skal realiseres, før gevinsten beskattes, eller tabet kan fradrages.

Efter personskattelovens § 3 omfatter personlig indkomst alle de indkomster, der indgår i den skattepligtige indkomst, og som ikke er kapitalindkomst. De udgifter, der kan fradrages i den personlige indkomst, er nævnt i personskattelovens § 3, stk. 2.

Som udgangspunkt opgøres selskabers skattepligtige indkomst efter skattelovgivningens almindelige regler. Det vil sige, at der som udgangspunkt gælder de samme regler som for personer. Der gælder dog en række særregler for bl.a. koncernforbundne selskaber for at sikre, at indtægter og gevinster, der er optjent i Danmark, kommer til beskatning her i landet. Selskaber opgør en samlet skattepligtig indkomst, der beskattes med selskabsskattesatsen.

Opgørelsesmetoden

Ved afståelse af aktiver, der er omfattet af statsskattelovens §§ 4 - 5, opgøres gevinst og tab særskilt aktiv for aktiv for hver enkelt afståelse på baggrund af forskellen mellem den faktiske anskaffelsessum og afståelsessummen.

I tilknytning til dette anvendes efter praksis et First-in-First-Out-princip (FIFO) i relation til opgørelsen af delafståelser fra en beholdning af ensartede eller ikke særskilt identificerbare formuegoder, der er erhvervet med spekulationshensigt. FIFO-princippet betyder, at de først erhvervede aktiver anses for de først afståede. Det vil sige, at gevinst og tab opgøres med udgangspunkt i den faktiske afståelsessum, mens anskaffelsessummen opgøres på baggrund af anskaffelsessummen for det først erhvervede aktiv i beholdningen.

Skatterådet har i SKM2018.104.SR fundet, at når det ikke er praktisk muligt at identificere de solgte kryptoaktiver ved delafståelser og dermed heller ikke anskaffelsessummen, så skal anskaffelsessummen for de i beholdningen først anskaffede kryptoaktiver indgå i opgørelsen af gevinst eller tab ved enhver delafståelse.

Denne praksis er fulgt og uddybet nærmere i SKM2019.67.SR. Heraf fremgår det af begrundelsen, at der skal anvendes et aktiv-for-aktiv-princip ved opgørelsen. Da det som oftest ikke er muligt at identificere de enkelte Bitcoins eller fastslå, hvilke Bitcoins der ved en delafståelse er afstået fra beholdningen, skulle den skattepligtige i den pågældende situation anvende FIFO-princippet.

FIFO-princippet vil i mange henseender være den praktiske hovedregel i relation til afståelser fra større beholdninger af ensartede kryptoaktiver, fordi det faktisk afståede kryptoaktiv sjældent kan identificeres.

Til illustration fremgår nedenfor i *boks 10* et eksempel på, hvordan en opgørelse af det skattepligtige resultat ved delsalg af finansielle kryptoaktiver foretages.

Forudsætninger: A erhverver 5 Bitcoins i januar 2023 for 10.000 kr. pr. stk. Derudover erhverver A i februar 1 Bitcoin til 10.000 kr. og yderligere 4 Bitcoins i marts til 20.000 kr. pr. stk. A afstår de 5 Bitcoins, som A har købt i februar og marts i juni til 30.000 kr. pr. stk., og senere de resterende 5 Bitcoins som købt i januar til 5.000 kr. pr. stk. i november. Alle handler finder således sted i samme indkomstår.

Boks 10. Eksempel: Aktiv-for-aktiv-princippet og FIFO-princippet

Køb af 5 Bitcoins i januar til værdi á 10.000 kr. pr. stk.	50.000 kr. (5 x 10.000)
Køb af 1 Bitcoin i februar til værdi á 10.000 kr. pr. stk.	10.000 kr. (1 x 10.000)
Køb af 4 Bitcoins i marts til værdi á 20.000 kr. pr. stk.	80.000 kr. (4 x 20.000)
Salg af 5 Bitcoins i juni til værdi á 30.000 kr. pr. stk.	150.000 kr. (5 x 30.000)
Gevinst/tab	<u>100.000 kr.</u> (150.000 – 50.000)
Salg af 5 Bitcoins i november til værdi á 5.000 kr. pr. stk.	25.000 kr. (5 x 5.000)
Gevinst/tab	<u>-65.000 kr.</u> (25.000 – 90.000*)

* Svarende til anskaffelsessummen for købene i februar og marts.

Eksemplet har til formål at illustrere opgørelsen af den skattepligtige indkomst ved køb og salg efter gældende praksis. A vil således skulle oplyse sin skattepligtige gevinst ved den første delafståelse og sit skattepligtige tab ved den anden delafståelse til skattemyndighederne. A vil ikke have adgang til modregning af tabet i gevinsten fra den første afståelse eller i anden personlig indkomst. Tabet vil i stedet kunne fradrages som et ligningsmæssigt fradrag.

Direkte omkostninger forbundet med køb og salg af fx Bitcoins erhvervet med spekulationshensigt, fx omkostninger (fees) til vekslingstjenesten, medregnes til anskaffelsessummen henholdsvis fradrages i afståelsessummen, jf. SKM2018.130.SR.

Spekulation

Spekulationsbeskatning indebærer, at gevinst er skattepligtig som personlig indkomst, og at der er fradrag for tab. Fradraget er dog alene et ligningsmæssigt fradrag, som har en lavere fradragsværdi end fradrag i fx den personlige indkomst. Asymmetrien følger teknisk af, at der ikke efter personskattelovens § 3, stk. 2, er mulighed for at fratække et spekulationsstab i den personlige indkomst. Dette fremgår tillige af administrativ praksis, jf. bl.a. SKM2023.170.LSR. Af begrundelsen fremgår således, at:

”Da klagerens tab ved salg af kryptovaluta er lidt som led i spekulation, kan tabene ikke, som i hobbyvirksomheder og andre ikke-erhvervsmæssige virksomheder, ud fra et nettoprincip, fratrækkes i fortjenesterne ved salg af kryptovaluta, jf. også SKM2018.104.SR. Da tabene som anført ikke er lidt som led i næring og allerede derfor heller ikke ved selvstændig erhvervsvirksomhed, kan tabene af den grund ikke fratrækkes ved opgørelsen af den personlige indkomst i medfør af personskattelovens § 3, stk. 2. Landsskatteretten er derfor enig med Skattestyrelsen i, at klagerens tab er et ligningsmæssigt fradrag.”

Derudover er der tale om en endelig beskatning/fradrag, der bl.a. indebærer, at underskud ikke kan overføres til udligning i næste års overskud. Dog indgår tab i den skattepligtige indkomst, hvorved negativ skattepligtig indkomst kan overføres til ægtefællen eller fremføres til et senere år. Skatteværdien ved overførsel eller fremførsel er uændret.

Nedenfor i *boks 11* illustreres, hvordan køb og salg med de samme samlede beløb kan medføre et faktisk økonomisk tab, og at dette udelukkende skyldes den asymmetriske beskatning, idet en symmetrisk beskatning ville have medført et faktisk økonomisk resultat på 0 kr.

Boks 11. Eksempel på den asymmetriske beskatning

Kryptoaktiv A		Kryptoaktiv B	
Anskaffelsessum	100.000 kr.	Anskaffelsessum	100.000 kr.
Afståelsessum	150.000 kr.	Afståelsessum	50.000 kr.
Gevinst (150.000 kr. – 100.000 kr.)	50.000 kr.	Tab (50.000 kr. – 100.000 kr.)	-50.000 kr.

Den skattepligtige har i eksemplet opnået en gevinst på 50.000 kr. ved handel med kryptoaktiv A, mens der er opnået et tab på 50.000 kr. ved handel med kryptoaktiv B. Det vil sige samlet set et resultat på 0.

Handlerne, som er foretaget i eksemplet, indebærer, at den skattepligtige skal betale 26.000 kr. i skat ($0,52 \times 50.000$ kr.) for handel med kryptoaktiv A, mens skatteværdien af den skattepligtiges fradrag for handel med kryptoaktiv B udgør 12.500 kr. ($0,25 \times 50.000$ kr.). Det vil sige, at selv om resultatet reelt er 0 kr., så vil den skattepligtige efter skat have et tab på 13.500 kr.

Næring

Ved næringsbeskatning henføres både gevinst og tab til den personlige indkomst. Det vil sige, at der er fuld fradragsværdi i tabssituationer efter reglen i personskattelovens § 3, stk. 2, nr. 1, i modsætning til ved spekulation. Fortjeneste skal være realiseret, før den påvirker indkomstopgørelsen. Det betyder, at der foretages en nettoopgørelse af fortjeneste og tab i indkomståret.

Ikke-erhvervs-mæssig virksomhed

Anses den skattepligtige for at drive hobbyvirksomhed eller anden ikke erhvervs-mæssig virksomhed, fremgår det af praksis, at en eventuel nettoindkomst beskattes efter statsskattelovens § 4. Nettoindkomsten er personlig indkomst og pålægges ikke arbejdsmarkedsbidrag. Underskud fra hobbyvirksomheden kan ikke trækkes fra i årets anden indkomst eller fremføres til modregning i efterfølgende års indkomst. Baggrunden er, at underskuddet reelt er udtryk for et privatforbrug, som er indkomstopgørelsen uvedkommende. Indkomsten opgøres for hver hobbyvirksomhed for sig.

Erhvervs-mæssig virksomhed

For selvstændigt erhvervsdrivende opgøres den skattepligtige indkomst efter statsskattelovens §§ 4 og 6. Statsskattelovens indkomstbegreb bygger på et nettoindkomstprincip, hvorefter det er bruttoindkomsten i form af de samlede retserhvervelser, fratrukket de udgifter, der er afholdt for at erhverve indkomsten, som skal beskattes.

3.2.2 Aktiver i form af finansielle kontrakter og investeringsbeviser

Finansielle kontrakter

For finansielle kontrakter er udgangspunktet, at nettogevinst og -tab medregnes til den skattepligtige indkomst efter et lagerprincip. Beskatningen bygger herudover på et separationsprincip. Dette indebærer, at den finansielle kontrakt beskattes uafhængigt af det underliggende aktiv. Reglerne fremgår af kursgevinstlovens §§ 29 - 33. Efter gældende regler medregnes gevinst og tab på finansielle kontrakter til kapitalindkomsten for fysiske personer, jf. personskatteovens § 4, stk. 1, nr. 2, og til selskabsindkomsten for selskaber.

For selskaber kan tab på finansielle kontrakter som udgangspunkt fradrages ubegrænset, jf. kursgevinstlovens § 29, stk. 1. Dette gælder dog ikke tab på visse aktiebaserede kontrakter. Der er således fradragsbegrænsning for tab på aktiebaserede kontrakter vedrørende datter- eller koncernselskabsaktier, skattefri porteføljeaktier eller egne aktier, jf. kursgevinstlovens § 31, eller skattepligtige porteføljeaktier, hvis selskabet har valgt realisationsbeskatning af sine porteføljeaktier, jf. kursgevinstlovens § 31 A. Undtagelserne gælder dog bl.a. ikke for selskaber, der er næringskattepligtige af handel med aktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 17.

Fradragsbegrænsningen indebærer, at tabet alene kan fradrages i gevinst på finansielle kontrakter. Tab på kontrakter vedrørende porteføljeaktier kan dog i et vist omfang modregnes i gevinst på aktier. Selskabers tab på aktiebaserede kontrakter efter kursgevinstlovens §§ 31 og 31 A kan alene modregnes i gevinst fra samme kontrakt.

For fysiske personers tab på finansielle kontrakter gælder regler om tabsfradragsbegrænsning, jf. kursgevinstlovens § 32. Tab kan således alene fradrages i det omfang, forholdet falder ind under kursgevinstlovens § 32, stk. 2-5. Fradragsbegrænsningerne gælder ikke, når den fysiske person er næringsdrivende med handel med finansielle kontrakter, eller kontrakten har tilknytning til erhvervsmæssig virksomhed, jf. § 32, stk. 1, 2. pkt.

Reglerne indebærer, at tab på finansielle kontrakter for fysiske personer er kildeartsbegrænset i tabsåret og således alene kan fradrages i indkomstårets gevinst på finansielle kontrakter. Yderligere tab kan fradrages, i det omfang tabet ikke overstiger forudgående indkomstårs skattepligtige nettovinster på kontrakter, dog ikke tidligere indkomstår end 2002, jf. kursgevinstlovens § 32, stk. 2.

Derudover kan tab på visse aktiebaserede kontrakter modregnes i visse gevinster på aktier, jf. kursgevinstlovens § 32, stk. 3. Dette gælder fx, hvis den skattepligtige er næringsdrivende med køb og salg af aktier og således er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 17. Tab, der ikke kan fradrages efter stk. 2 og 3, kan fremføres til fradrag i følgende indkomstårs nettogevinster på kontrakter efter reglerne i kursgevinstlovens § 32, stk. 4.

Strukturerede fordringer beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, jf. kursgevinstlovens § 29, stk. 3.

Investeringsbeviser

Personers gevinst og tab på aktier og investeringsbeviser mv. i investeringsselskaber, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, beskattes efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens §§ 19 B og 19 C. Selskabers gevinst og tab på investeringsbeviser beskattes efter aktieavancebeskatningslovens § 19 A. Investeringsbeviser, jf. aktieavancebeskatningslovens §§ 19 A – 19 C, beskattes efter lagerprincippet, jf. aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7. For aktiebaserede investeringsbeviser medtages gevinst og tab som aktieindkomst, for obligationsbaserede investeringsbeviser

medtages gevinst og tab som kapitalindkomst, og for investeringsbeviser ejet af selskaber medtages gevinst og tab i selskabsindkomsten.

3.3 Udenlandske skatteregler

Dette afsnit har til formål at skitsere, hvorledes udvalgte jurisdiktioner skattemæssigt behandler handel med kryptoaktiver.

3.3.1 Svenske skatteregler

Gevinst og tab ved handel med finansielle kryptoaktiver reguleres efter svenske regler i indkomstskattelagen (indkomstskatteloven) kapitel 52, som regulerer skat ved afhændelse af andre aktiver.

Gevinst og tab skal medregnes i den skattepligtiges kapitalgevinst efter realisationsprincippet. Den skattepligtige beskattes af fortjenesten, beregnet efter en gennemsnitsmetode. Hvert kryptoaktiv opgøres separat således, at fx Bitcoins indgår i en opgørelse for sig selv, mens fx Ethereum også opgøres for sig selv. Gevinst beskattes med 30 pct., mens der alene kan opnås fradrag for 70 pct. af investeringen, såfremt der opstår et tab.¹⁰

Efter svensk retspraksis fremgår det, at handel med kryptoaktiver ikke skal kvalificeres som en aktie, udenlandsk valuta eller et privat aktiv. Efter svensk lovgivning skal et kryptoaktiv derimod kvalificeres som et såkaldt *andet aktiv*. Domstolene har i en sag konkluderet, at på trods af at Bitcoins kan anvendes som et betalingsmiddel, indebærer dette ikke, at Bitcoins må anses som et formuegode.¹¹

Der fremgår af oplysningerne fra de svenske skattemyndigheders hjemmeside, at opgørelsen af handel med kryptoaktiver - også efter svenske regler - skal foretages særskilt for de enkelte kryptoaktiver, som det også gør sig gældende for den danske opgørelsesmetode.

Gevinst og tab på handel med kryptoaktiver behandles skattemæssigt ligeledes asymmetrisk efter svenske skatteregler. Efter svenske skatteregler beskattes gevinst med 30 pct., mens der alene kan fradrages 70 pct. af tabet på investeringen.

Der foreligger efter svenske skatteregler pligt til indberetning af handel med kryptoaktiver for privatpersoner, såfremt man som privat person har solgt, byttet, vekslet, betalt, udlånt eller brugt kryptoaktiver som væddemål. Der er ikke etableret et svensk indberetningssystem, som kan håndtere indberetning af private personers handel med kryptoaktiver.

3.3.2 Norske skatteregler

Efter norske regler betragtes kryptoaktiver som formuegoder. Gevinst og tab medregnes i den skattepligtiges kapitalindkomst efter realisationsprincippet, hvor gevinst beskattes med 22 pct., ligesom tab kan fradrages med 22 pct. Det fremgår af de norske skattemyndigheders hjemmeside, at handel mellem to kryptoaktiver indebærer realisation af det kryptoaktiv, som bruges til at erhverve den nye kryptoaktiv med. Hvert kryptoaktiv opgøres således for sig selv.¹²

¹⁰ https://skatteverket-se.translate.google.com/privat/skatter/vardepapper/andratillgangar/kryptovalu-tor.4.15532c7b1442f256bae11b60.html?_x_tr_sl=sv&_x_tr_tl=da&_x_tr_hl=da&_x_tr_pto=wapp

¹¹ Sag 2674.18, HFD2018 ref. 72 fra den svenske Högsta förvaltningsdomstol.

¹² https://www.skatteetaten-no.translate.google.com/person/skatt/hjelp-til-riktig-skatt/aksjer-og-verdipapirer/om/virtuell-valuta/skatteregler---virtuell-valuta/?_x_tr_sl=no&_x_tr_tl=da&_x_tr_hl=da&_x_tr_pto=wapp

Beskatning af handel med kryptoaktiver følger de almindelige skatteregler i norsk ret. Det vil sige, at handel med kryptoaktiver ikke er omfattet af særlovgivning som fx handel med andre fiat-valutaer, aktier, obligationer, finansielle instrumenter eller andre former for aktiver med særlige fritagelsesregler.

Indkomst fra mining, der udgør en erhvervsvirksomhed, vil for selvstændige indgå i opgørelsen af den personlige indkomst.

Udover realisationsbeskatningen, så har Norge formueskat. Det vil sige, at den skattepligtige ved årets udgang skal oplyse værdien af sin beholdning af kryptoaktiver. Formueskatten opgøres efter de for året gældende satser og beløbsgrænser. For at sikre en korrekt værdiansættelse offentliggør Norge hvert år en liste med kurser pr. 1/1 for de mest handlede kryptoaktiver.

3.3.3 Tyske skatteregler

Efter tyske regler betragtes handel med kryptoaktiver i skattemæssig henseende ikke som handel med udenlandsk valuta eller kapitalinvesteringer. I stedet anses handel med kryptoaktiver for at være handel med andre økonomiske varer. Handel med kryptoaktiver falder således under samme kategori som fx handel med kunstværker og andre private værdigenstande.

Dette indebærer, at gevinst og tab på handel med kryptoaktiver skal medregnes i den skattepligtiges personlige indkomst, og beskattes med den personlige indkomstsattesats med op til ca. 45 pct. I denne sammenhæng foreligger der efter tysk ret en spekulationsperiode på et år. Gevinst ved afståelse er således skattefri op til en bagatelgrænse på 600 €, såfremt afståelsen sker et år eller senere efter erhvervelsen. Overskrides bagatelgrænsen, beskattes den fulde gevinst. I bagatelgrænsen indgår også øvrige private værdigenstande. Det vil sige, at afståelse af såvel kryptoaktiver som kunstværker mv. indgår i denne opgørelse. Afståelsen opgøres derudover efter administrative instrukser i overensstemmelse med FIFO-princippet.

Opstår der tab ved handel med kryptoaktiver, kan disse modregnes i fortjeneste fra afståelse af andre private værdigenstande i det pågældende indkomstår. Tab kan ligeledes fremføres og modregnes i fremtidig gevinst på handel med kryptoaktiver. Opgørelsen foretages ud fra FIFO-princippet.

3.3.4 Amerikanske skatteregler.¹³

Efter amerikansk skatteret defineres kryptoaktiver som enhver digital repræsentation af en værdi, der er lagret på en kryptografisk sikret distribueret digital hovedbog eller tilsvarende teknologi. Kryptoaktiver omfatter bl.a. kryptovaluta, stablecoins og NFT'er (ikke ombyttelige tokens)

Efter amerikanske regler er digitale aktiver ikke valuta (fiat-valuta), fordi der ikke er tale om den officielle valuta i USA eller et andet land, ligesom aktiverne ikke er digitalt udstedt af en centralbank.

Transaktioner omhandlende finansielle kryptoaktiver skal som udgangspunkt indberettes til de amerikanske skattemyndigheder. Det kan fx være salg af kryptoaktiver, ombytning af kryptoaktiver for andre aktiver, erhvervelse af kryptoaktiver som betaling for varer og tjenesteydelser, erhvervelse af nye kryptoaktiver som følge af en hard fork, mining eller staking mv.

I relation til statslige skatter anses et kryptoaktiv for et aktiv, som erhververen har ejendomsretten til, og det er de almindelige regler for gevinst og tab ved køb og salg af sådanne aktiver, finder anvendelse. Modtager en person et kryptoaktiv som betaling for varer og tjenesteydelser skal

¹³ <https://www.irs.gov/businesses/small-businesses-self-employed/digital-assets>

markedsværdien i US dollars af det pågældende kryptoaktiv på erhvervsdatoen medtages ved indkomstopgørelsen. I relation til indkomststart er gevinst og tab på kryptoaktiver kapitalgevinst eller almindelig gevinst afhængigt af, om kryptoaktivet skal kvalificeres som et kapitalaktiv, når det ejes af den pågældende person.

3.3.5 Skatteregler i UK

I henhold til skattereglerne i UK defineres et kryptoaktiv som en kryptografisk sikret digital repræsentation af værdi eller kontraktlige rettigheder, der benytter en form for distribueret hovedbogsteknologi, og som kan overføres, opbevares og handles elektronisk.¹⁴

Kryptoaktiver beskattes i UK og kan undergives både kapitalgevinstbeskatning og indkomstbeskatning alt efter den konkrete transaktion.¹⁵ Overdragelser af kryptoaktiver udløser som udgangspunkt kapitalgevinstbeskatning. Den skattepligtige skal pulje anskaffelsessummen for hver type af kryptoaktiver. Når der sælges kryptoaktiver fra en pulje, kan den skattepligtige fratække en forholdsmæssig andel fra puljen for at nedsætte gevinsten. Der skal føres fortegnelser for samtlige puljer. Derudover skal der føres særskilte fortegnelser over hver transaktion.

Boks 12. Opsamling – skatteregler

Land	Lovgivning	Aktivtype	Realisation	Opgørelsesprincip	Andet
Danmark	Kapitalgevinstbeskatning	Formuegode og finansielle kontrakter	Ja/Nej	Aktiv-for-aktiv** og lagerprincippet	Fradragsbegrænsning
Sverige	Kapitalgevinstbeskatning	"Andet aktiv"	Ja	Gennemsnitsmetode	FradragsBegrænsning
Norge	Kapitalgevinstbeskatning	Formuegode	Ja	Valgfrihed	Fradrag til "udbetaling" Formueskat
Tyskland	Kapitalgevinstbeskatning	"Andre økonomiske varer"	Ja	Aktiv-for aktiv	Bagatelgrænse
USA	Kapitalgevinstbeskatning	Kapitalaktiv	(Ja)*	FIFO Enten pr. tjeneste eller beholdning	Fradrag (afhænger af ejertid)
UK	Kapitalgevinstbeskatning		(Ja) ¹	"Pulje"	

*) Der ses ikke umiddelbart at være oplysninger om, hvorvidt der er tale om realisationsbeskatning, men det antages, at dette er tilfældet.

**) FIFO anses for at være det praktiske udgangspunkt fsva. opgørelsesmetoden for aktiver som realisationsbeskattes.

¹⁴ <https://www.gov.uk/government/publications/economic-crime-and-corporate-transparency-bill-2022-factsheets/factsheet-cryptoassets-key-terms-and-definitions>

¹⁵ <https://www.gov.uk/guidance/check-if-you-need-to-pay-tax-when-you-sell-cryptoassets>

4. Oplysning, kontrol og international regulering

Dette kapitel omhandler indberetnings- og oplysningspligter for investorer og vekseltjenester i relation til finansielle kryptoaktiver samt skattemyndighedernes muligheder for at indhente oplysninger til brug for kontrol af årsopgørelsen. Derudover omhandler kapitlet regler om international udveksling af oplysninger vedrørende finansielle kryptoaktiver.

Eftersom handel med finansielle kryptoaktiver stadig er et forholdsvist nyt område, og der er tale om decentrale systemer, der i vidt omfang sikrer brugeren anonymitet, kan det være forbundet med udfordringer for skattemyndighederne at få oplysninger om foretagne handler med finansielle kryptoaktiver. Der har dog løbende været fokus på at udarbejde redskaber til at indhente oplysninger om sådanne handler, og der er indgået internationale aftaler om informationsudveksling af oplysninger vedrørende finansielle kryptoaktiver. Senest er der i EU-regi vedtaget en ændring (benævnt DAC8) i direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, der bl.a. omhandler udveksling af oplysninger vedrørende finansielle kryptoaktiver.

4.1 Kontrolmuligheder, oplysnings- og indberetningspligt

4.1.1 Kontrolmuligheder

De nugældende regler for beskatning af gevinst og tab på handel med finansielle kryptoaktiver efter spekulationsprincippet indebærer, at den skattepligtige som udgangspunkt har adgang til et ligningsmæssigt fradrag i den skattepligtige indkomst uden kildeartsbegrænsning, såfremt der kan dokumenteres et tab på handel med finansielle kryptoaktiver. Endvidere kan det være svært at kontrollere ejerskab til kryptoaktiver som konsekvens af brugernes anonymitet i netværket. Med de gældende regler vil der derfor være en risiko for, at nogle investorer alene oplyser fradragsberettigede tab på oplysningskemaet, mens der er mindre incitament til at oplyse om gevinst. Derudover kan der være en risiko for, at den skattepligtige kan generere kunstige tab ved at handle med sig selv i tilfælde af, at den skattepligtige besidder flere wallets.

Reglerne vedrørende regulering af skattemyndighedernes kontrolmuligheder findes i skattekontrolloven. Det fremgår af denne lovs § 1, at Skattestyrelsen kontrollerer, at skattepligtige her til landet afgiver de nødvendige oplysninger til brug for skatteansættelsen. Indhentelse af oplysninger fra tredjemand sker efter reglerne i skatteindberetningsloven. Kontrolbeføjelserne er fastsat i skattekontrollovens kapitel 5. Har den skattepligtige ikke på begæring fra Skattestyrelsen indsendt oplysninger til brug for skatteansættelsen inden for en rimelig frist, kan der foretages en skønsmæssig skatteansættelse, jf. skattekontrollovens §§ 53 og 55, herunder disses henvisninger til § 74.

Skattestyrelsen har flere gange på baggrund af bestemmelserne i skattekontrollovens § 62, stk. 1 og 2, anmodet Skatterådet om tilladelse til at indhente oplysninger fra danske vekseltjenester, der udbyder handel med virtuel valuta/kryptoaktiver, til grund for at gennemføre kontrol med handleterne med henblik på betaling af den korrekte skat. Tilladelse er senest givet med SKM2022.251.SKST, hvorefter der kunne indhentes oplysninger i perioden 1. januar 2019 - 31. december 2021.

4.1.2 Oplysningspligt

Det fremgår af reglerne i skattekontrolloven, at enhver, der er skattepligtig her til landet, årligt skal oplyse skattemyndighederne om sin indkomst, jf. skattekontrollovens § 2, stk. 1. Dette gælder dog bl.a. ikke oplysninger, der indberettes efter skatteindberetningsloven, jf. skattekontrollovens § 2, stk. 2, mv.

Gevinst og tab på finansielle kryptoaktiver, der beskattes efter reglerne i statsskatteloven, er ikke omfattet af reglerne for automatisk tredjemandsindberetning i skatteindberetningsloven, jf. nedenfor, og er et af de få steder i skattelovgivningen, hvor den skattepligtige selv skal sørge for at indgive oplysninger vedrørende årsopgørelsen.

4.1.3 Indberetningspligt

Reglerne om tredjemands automatiske indberetning af oplysninger til skattemyndighederne findes i skatteindberetningsloven. Det fremgår bl.a. heraf, at indberetningspligt vedrørende aftaler om eller overdragelse af finansielle kontrakter og strukturerede fordringer omfattet af kursgevinstloven påhviler den, der som led i sit erhverv handler eller formidler overdragelse af sådanne finansielle instrumenter, jf. skatteindberetningslovens § 19, stk. 2 og 3. For finansielle kontrakter gælder indberetningspligten alene, når en af aftaleparterne er en fysisk person, jf. skatteindberetningslovens § 19, stk. 2, og skatteindberetningsbekendtgørelsen § 39, stk. 2.

Der er således indberetningspligt for danske vekseltjenester, der formidler handel med finansielle kontrakter eller strukturerede fordringer efter reglerne i kursgevinstloven.

Indberetningspligten omfatter efter skatteindberetningslovens § 19, stk. 1, jf. stk. 2:

- 1) Identiteten, antallet eller den pålydende værdi og arten af det finansielle instrument
- 2) Anskaffelsestidspunktet, afståelsestidspunktet eller indfrielsestidspunktet.
- 3) Anskaffelsessummen, afståelsessummen eller indfrielsesbeløbet og eventuel betaling for vedhængende renter.

Derimod er der ikke indberetningspligt for udbydere af tjenester relateret til kryptoaktiver, der beskattes efter reglerne i statsskatteloven. Der er således hverken pligt til indberetning om erhvervelser, afståelser, beholdninger eller afkast af finansielle kryptoaktiver, der er omfattet af statsskatteloven.

4.2 International regulering

Som omtalt indledende har der de seneste år været et øget fokus på en international regulering af handel med kryptoaktiver. Arbejdet har resulteret i 3 internationale aftaler, henholdsvis MiCA (Markets in Crypto-Assets), CARF (Crypto Asset Reporting Framework) og DAC8 (Tax transparency rules for crypto-asset transactions). De tre aftaler er nærmere beskrevet i de følgende afsnit.

4.2.1 MiCA-forordningen

Forordningen har overordnet til formål at fastlægge en offentligretlig ramme for forskellige typer af kryptoaktiver. Forordningen inddeler overordnet kryptoaktiver i tre kategorier: Aktivbaserede tokens, elektroniske pengetokens og øvrige kryptoaktiver (opsamlingskategori). Derudover er hensigten med MiCA overordnet, at der etableres en passende regulering af kryptoaktiver i EU, som bl.a. kan sikre den finansielle stabilitet og forbruger- og investorbeskyttelse samt bidrage til at skabe et nyt og innovativt område for finansiel aktivitet til gavn for forbrugere og erhvervslivet. MiCA-forordningen har således til formål at underlægge udstedere af kryptoaktiver og udbydere af kryptoaktivtjenester krav, der i vidt omfang minder om den eksisterende finansielle regulering vedrørende forbruger- og investorbeskyttelse, sikring af markedintegritet samt den finansielle stabilitet.

I forordningen angives definitionen på et kryptoaktiv som en digital gengivelse af værdi eller rettigheder, som kan overføres og lagres elektronisk ved hjælp af distributed ledger-teknologi eller lignende teknologi, jf. forordningens artikel 3, stk. 1, nr. 2.

Formålet med at definere kryptoaktiver i forordningen er at konkretisere forordningens overordnede kategorisering i de tre aktivklasser, mens der samtidigt efterlades rum til eventuelle nye typer af finansielle kryptoaktiver.

Visse kryptotokens er designet til at give indehaveren en række rettigheder eller beføjelser, som det også kendes fra den ikke-digitale verden. Der kan således være tale om rettigheder i form af ret til en del af overskuddet i virksomheden og stemmerettigheder. Der kan også være tale om at give indehaveren adgang til en virksomheds varer eller tjenesteydelser. Denne type kryptotokens opdeles ofte i to underkategorier, som betegnes *security tokens* og *utility tokens*.

MiCA-forordningen opstiller ikke en konkret definition af, hvad der skal forstås ved en *security token*. I stedet kan det udledes, at der skal være tale om en kryptotoken, som skal repræsentere et bestemt aktiv, som er baseret på blockchainteknologien eller en lignende teknologi.

Security tokens kan endvidere opdeles i endnu to underkategorier. Den ene underkategori er *derivative tokens*, som i høj grad bærer samme egenskaber som finansielle kontrakter, som fx terminskontrakter og optioner. Den anden underkategori er *equity tokens*, som indeholder nogle af de samme egenskaber som investeringsbeviser og aktier, idet der dog næppe er tale om ejerandele i et kapitalsselskab.

Det fremgår af MiCA-forordningen, at *utility tokens* (i modsætning til *security tokens*) er tokens, der er beregnet til at give digital adgang til en vare eller en tjenesteydelse, der er tilgængelig i forbindelse med DLT, og som kun kan accepteres af udstederen, jf. MiCA-forordningens artikel 3, stk. 1, nr. 5.

Overordnet formodes det, at MiCA-forordningen vil bidrage til fælles forståelse af begreberne og sætte nogle retningslinjer for den fremtidige regulering i bl.a. EU-medlemsstaterne. Eftersom

forordningen, der er et led i Kommissionens fintech handlingsplan, (COM(2018) 109 final),¹⁶ har til formål at fremme mulighederne for digital finans inden for EU's finansielle sektor, må det formodes, at forordningens vedtagelse vil medføre, at der kommer en stigning i udviklingen af og handel med kryptoaktiver inden for EU.

4.2.2 CARF

The Crypto-Asset Reporting Framework (CARF)¹⁷ er udviklet i OECD regi til brug for automatisk udveksling af oplysninger mellem lande med henblik på at forhindre skatteunddragelse og skatteundgåelse i relation til kryptoaktiver og andre digitale aktiver. CARF er en del af OECD's Common Reporting Standard (CRS). Der er i skrivende stund 48 jurisdiktioner, der har erklæret at ville gennemføre CARF inden for samme frist som implementeringsfristen for DAC8. USA har tilsluttet sig CARF, selvom USA har sit eget system til indhentelse og udveksling af oplysninger i form af FATCA og ikke deltager i CRS i øvrigt. CARF har dannet grundlag for udarbejdelsen af DAC8, jf. umiddelbart nedenfor.

CARF indeholder bl.a. bestemmelser vedrørende definitionen af finansielle kryptoaktiver, der falder ind under anvendelsesområdet af CARF, regler for kvalifikation af de indberetningspligtige enheder og personer samt regler for kvalifikation af de transaktioner, der skal indberettes mv.

Om kvalifikation af de aktiver, der er omfattet af CARF, fremgår det af sektion IV (A), pkt. 1, nr. 1, at kryptoaktiver omfatter en digital repræsentation af en værdi, der beror på en kryptografisk sikret distribueret ledger eller tilsvarende teknologi til at validere og sikre transaktioner. Relevante kryptoaktiver omfatter efter sektion IV, pkt. 1, nr. 2, kryptoaktiver, der ikke er en centralbanks digitale valuta, eller e-money eller kryptoaktiver, som den indberetningspligtige i fornødent omfang har sikret sig, hverken kan benyttes til betaling eller investeringsformål.

Definitionen af kryptoaktiver omfatter således i udgangspunktet enhver digital repræsentation af en værdi, der beror på distributed ledger-teknologi eller lignende teknologi til brug for validering og sikring af transaktioner, og hvor ejerskabet eller rettigheden til den pågældende værdi kan handles og overføres digitalt.

Af kommentarerne til sektion IV fremgår nærmere om bestemmelsen sektion IV (A), pkt. A (1), nr. 2, at en digital repræsentation af en værdi betyder, at et kryptoaktiv skal repræsentere retten til en værdi, og at ejerskabet til den værdi, skal være digitalt omsættelig. Dette indebærer fx, at en kryptotoken, der giver indehaveren mulighed for at opbevare værdi, deltage i betalinger, og som ikke repræsenterer rettigheder eller krav mod en person, rettigheder til fast ejendom mv., er et omfattet kryptoaktiv.

Definitionen af kryptoaktiver indebærer også, at kryptografiske tokens, der repræsenterer krav eller rettigheder i forhold til en enhed eller en fysisk person, ejendomsrettigheder, der udgør et ejerbevis til et aktiv eller afledte rettigheder (derivater) mv., og som kan ombyttes digitalt for kryptovaluta eller Fiat-valuta, er kryptoaktiver.

Derudover omfatter definitionen i udgangspunktet også unikke kryptoaktiver, der ikke kan erstattes af aktiver med tilsvarende egenskaber (NFT'er). Af kommentarerne til CARF sektion IV A, pkt. A (2) fremgår det om NFT'er, at det må vurderes for den enkelte NFT, om den kan benyttes som betaling

¹⁶ https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:6793c578-22e6-11e8-ac73-01aa75ed71a1.0001.02/DOC_1&format=PDF

¹⁷ <https://www.oecd.org/tax/exchange-of-tax-information/crypto-asset-reporting-framework-and-amendments-to-the-common-reporting-standard.pdf>

eller til investeringsformål.

De NFT'er, der ikke er omfattet, kan have ligheder med den gruppe af kryptoaktiver, der anses for at være indkomstopgørelsen uvedkommende efter nugældende dansk skatteret. Dette vil fx formentlig være tilfældet, hvis en privatperson i et enkeltstående tilfælde sælger sin biografbillet gennem en NFT, fordi vedkommende er forhindret i selv at udnytte billetten.

4.2.3 DAC8

Rådet for den Europæiske Union har den 17. oktober 2023 vedtaget en ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet.¹⁸ Den pågældende ændring af direktivet kaldes også DAC8 og omfatter bl.a. indberetning og automatisk udveksling af oplysninger mellem EU-landenes skattemyndigheder om indtægter fra transaktioner med finansielle kryptoaktiver.

Arbejdet i EU med DAC8 og arbejdet i OECD med CARF er foregået parallelt. Det betyder, at der i høj grad er tilsigtet parallelitet mellem de to ordninger. Helt kort bygger DAC8 i høj grad på CARF, hvorfor de begreber mv., som anvendes i CARF i høj grad også tilsigtes anvendt ved forståelsen af DAC8. Reglerne om procedurer for due diligence, indberetningskrav og andre regler for indberetningen er baseret på OECD's modelregler for indberetning af kryptoaktiver (Crypto-Asset Reporting Framework (CARF)). Desuden er det i direktivet sikret – i så vid udstrækning, som det er muligt inden for rammerne af OECD's modelregler – at reglerne hænger sammen med MiCA-forordningen om markeder for kryptoaktiver for derigennem at skabe sammenhæng i EU-retten.

Baggrunden for DAC8 er, at skattemyndighederne – herunder de danske – ikke har (fornøden) adgang til oplysninger om transaktioner vedrørende kryptoaktiver. Dette kan underminere de fremskridt, der er sket internationalt, herunder inden for EU, med hensyn til gennemsigtighed på skatteområdet. Herudover udgør brugen af kryptoaktiver en betydelig risiko for skatteunddragelse og skatteundgåelse.

DAC8 indebærer, at medlemsstaterne skal indføre regler, der forpligter udbydere og formidlere af kryptoaktiver til at indberette oplysninger om de enkelte kunders transaktioner til de nationale skattemyndigheder. Medlemslandene skal endvidere indføre regler om, at udbydere og formidlere skal identificere de enkelte kunder og de lande, hvori de er hjemmehørende. Derudover skal EU-landenes nationale skattemyndigheder automatisk udveksle de indberettede oplysninger med hinanden.

Som det første skridt indebærer reglerne en pligt for udbydere af tjenesteydelser relateret til kryptoaktiver til at indsamle og kontrollere oplysningerne i overensstemmelse med direktivets due diligence-procedurer. Som det andet skridt skal udbydere af tjenesteydelser relateret til kryptoaktiver indberette oplysninger om kryptoaktivbrugerne til skattemyndighederne. Som det tredje skridt udveksles de indberettede oplysninger fra den kompetente myndighed i det medlemsland, som har modtaget oplysningerne, til den kompetente myndighed i det medlemsland, hvor den indberetningspligtige kryptoaktivbruger anses for at være skattemæssigt hjemmehørende.

Definitionen af indberetningspligtige udbydere af tjenesteydelser relateret til kryptoaktiver omfatter udbydere af tjenesteydelser relateret til kryptoaktiver, som er omfattet af MiCA. For samtidig at opfylde OECD's modelregler omfatter definitionen også visse udbydere, som ikke hører under

¹⁸ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10215-2023-INIT/da/pdf>

anvendelsesområdet for MiCA-forordningen. Det gælder udbydere, som ikke skal godkendes i henhold til MiCA-forordningen, fx fordi de handler med non-fungible tokens (NFT'er).

Udbydere af tjenesteydelser relateret til kryptoaktiver skal efter MiCA-forordningen godkendes i udbyderens medlemsland og vil derfor efter direktivet skulle foretage sin indberetning i dette medlemsland. Der kræves efter DAC8 ingen yderligere registrering af godkendte udbydere. For så vidt angår udbydere, der ikke er omfattet af MiCA-forordningen, er der efter direktivet en forpligtelse til én enkelt registrering i et EU-medlemsland. Registreringen skal ske i det medlemsland, hvor udbyderens tilknytning er stærkest. I den situation vil indberetningen skulle ske til dette EU-medlemsland.

Da udbydere, der ikke er omfattet af MiCA-forordningen, kan være etableret uden for EU, er der i direktivet fastsat en undtagelse fra forpligtelserne til registrering og indberetning efter direktivet for udbydere, der er etableret uden for EU. Denne undtagelse afhænger af, hvorvidt det fastslås, at der findes aftaler om udveksling af oplysninger svarende til de oplysninger, som skal udveksles efter DAC8, mellem udbyderens jurisdiktion uden for EU og EU-medlemslandene. Denne mekanisme skal sikre mod dobbelt indberetningspligt – altså at de samme oplysninger ikke både skal indberettes i det land, udbyderen er etableret i, og i det EU-land, udbyderen ellers ville skulle have været registreret i.

Indberetningspligten omfatter transaktioner i form af udveksling af penge med kryptoaktiver eller omvendt, udveksling mellem forskellige kryptoaktiver og overførsler fra en konto til en anden. Både indenlandske og grænseoverskridende transaktioner er omfattet af direktivets anvendelsesområde. Det er ikke hver enkelt transaktion, der skal indberettes. Derimod skal indberetningen foretages for de samlede transaktioner i året fordelt på transaktionstype og efter type af indberetningspligtige kryptoaktiver. Fx skal den samlede værdi af salg af Bitcoins mod betaling i penge indberettes, ligesom den samlede værdi af køb af Bitcoins for penge skal indberettes. Begge med angivelse af det samlede antal Bitcoins, der hhv. er købt eller solgt i året.

Der skal indberettes om kryptoaktivbrugere, som er etableret i et EU-land, og som ikke er undtaget fra indberetningspligten. De brugere, som er undtaget, er børsnoterede selskaber og selskaber, som er en tilknyttet børsnoterede selskaber, offentlige enheder, internationale organisationer, centralbanker og finansielle institutter med undtagelse af visse investeringsenheder.

En indberetningspligtig udbyder af tjenesteydelser relateret til kryptoaktiver skal gennemføre nogle nærmere fastsatte due diligence-procedurer med henblik på at identificere brugere, der skal indberettes om. Identifikationen foregår som udgangspunkt ved egen erklæring, som brugeren indgiver, og som gør det muligt for den indberetningspligtige bl.a. at fastslå, hvor brugeren er skattemæssigt hjemmehørende.

Hvis en bruger ikke fremlægger de oplysninger, der er påkrævet, efter to påmindelser, efter at udbyderen første gang har anmodet om oplysningerne, skal udbyderen forhindre brugeren i at foretage transaktioner med kryptoaktiver. Der skal dog mindst være gået 60 dage fra den første anmodning, før forhindring må finde sted.

Direktivet indeholder ikke en frist for indberetning, men indeholder en frist for, hvornår udvekslingen af oplysningerne senest skal ske. Udvekslingen skal ske senest inden udgangen af september i året efter det år, oplysningerne vedrører. Indberetningsfristen skal fastsættes af de enkelte

medlemsstater, så indberetningen kan ske i så god tid, at det vil være muligt at udveksle oplysningerne inden for den fastsatte frist.

Den indberetningspligtige udbyder af tjenesteydelser relateret til kryptoaktiver skal oplyse hver enkelt berørt person om, at oplysninger om denne person vil blive indsamlet og indberettet til skattemyndighederne. Den indberetningspligtige skal ligeledes opfylde sin underretningspligt i henhold til GDPR i forhold til brugeren.

For hvert indberetningspligtigt kryptoaktiv, for hvilket der er foretaget indberetningspligtige transaktioner på en indberetningspligtig vekslingsjeneste, skal der på kalenderårsbasis eller en anden indberetningsperiode i henhold til direktivets artikel 8ad, stk. 3, litra c), oplyses følgende:

- i) det fulde navn på typen af det indberetningspligtige kryptoaktiv
- ii) det aggregerede betalte bruttobeløb, det aggregerede antal enheder og antallet af indberetningspligtige transaktioner, for så vidt angår erhvervelser mod Fiat-valuta
- iii) det aggregerede modtagne bruttobeløb, det aggregerede antal enheder og antallet af indberetningspligtige transaktioner for så vidt angår afhændelser mod Fiat-valuta
- iv) den aggregerede rimelige markedsværdi, det aggregerede antal enheder og antallet af indberetningspligtige transaktioner for så vidt angår erhvervelser mod andre indberetningspligtige kryptoaktiver
- v) den aggregerede rimelige markedsværdi, det aggregerede antal enheder og antallet af indberetningspligtige transaktioner for så vidt angår afhændelser mod andre indberetningspligtige kryptoaktiver
- vi) den aggregerede rimelige markedsværdi, det aggregerede antal enheder og antallet af indberetningspligtige detailbetalingstransaktioner
- vii) den aggregerede rimelige markedsværdi, det aggregerede antal enheder og antallet af indberetningspligtige transaktioner underopdelt efter transaktionstype, hvis denne er kendt af den indberettende udbyder af kryptoaktivtjenester, for så vidt angår overførsler til den bruger, hvorom der skal indberettes, som ikke er omfattet af nr. ii) og iv)
- viii) den aggregerede rimelige markedsværdi, det aggregerede antal enheder og antallet af indberetningspligtige transaktioner underopdelt efter transaktionstype, hvis denne er kendt af den indberettende udbyder af kryptoaktivtjenester, for så vidt angår overførsler fra den bruger, hvorom der skal indberettes, som ikke er omfattet af nr. iii), v) og vi), og
- ix) den aggregerede rimelige markedsværdi såvel som det aggregerede antal enheder i overførsler foretaget af den indberettende udbyder af kryptoaktivtjenester til distributed ledger-adresser som omhandlet i forordning (EU) 2023/1114, som ikke vides at være associeret med en udbyder af tjenester vedrørende virtuelle aktiver eller et finansielt institut.

Den rimelige markedsværdi tidsfæstes og fastsættes i fiat-valuta for hver indberetningspligtig transaktion på en måde, der anvendes konsekvent af den pågældende indberettende vekseljeneste.

De oplysninger, som indberettes af en indberetningspligtig udbyder af tjenesteydelser relateret til kryptoaktiver, skal skattemyndighederne i det EU-medlemsland, der har modtaget indberetningen, udveksle med skattemyndighederne i de andre EU-medlemslande, hvor de brugere, der er indberettet om, anses for skattemæssigt hjemmehørende. Dette skal som tidligere nævnt ske inden udgangen af september.

Udvekslingen sker ved, at oplysningerne sendes til et centralt register, som Kommissionen udvikler.

Den nye regulering i DAC8 skal være gennemført i medlemslandene senest den 31. december 2025, og reglerne skal gælde fra den 1. januar 2026.

Skatteforvaltningen vil ikke kunne anvende de modtagne oplysninger til fortryk på årsopgørelsen. Denne manglende mulighed skal bl.a. ses i lyset af, at det er aggregerede data, der udveksles. Der udveksles således ikke oplysninger om de enkelte transaktioner efter DAC8. Derudover kan der være transaktioner, som ikke involverer en indberetningspligtig tredjepart, og som derfor ikke indberettes. Endvidere kommer årsopgørelsen for personer i marts i året efter det indkomstår, som årsopgørelsen angår, mens oplysningerne fra de udenlandske vekseltjenester om kryptoaktiver kan udveksles indtil udgangen af september i året efter det år, som oplysningerne vedrører.

Oplysningerne vil dog kunne anvendes til analyse og kontrolformål, idet danske skattepligtige involveret i handel mv. med kryptoaktiver vil kunne identificeres ud fra de modtagne oplysninger. Herunder vil oplysningerne kunne anvendes som grundlag for at anmode skattemyndighederne i det land, der har udvekslet oplysningerne, om at indhente og udveksle de bagvedliggende transaktionsoplysninger.

5. Skattelovrådets overvejelser

Den gældende beskatning af kryptoaktiver - særligt for de aktiver, der beskattes efter statsskattelovens regler - skaber store udfordringer. I nærværende kapitel er udfordringerne indledende opsummeret. Dette afsnit følges af de nærmere overvejelser om en fremtidig beskatning af kryptoaktiver, som er foretaget på baggrund af de konstaterede udfordringer. Formålet med overvejelserne og de følgende anbefalinger er at opnå en mere hensigtsmæssig beskatning, som er særligt målrettet finansielle kryptoaktiver.

5.1 Udfordringer ved gældende regler

Som det fremgår af beskrivelsen af regler og praksis, er beskatningen af finansielle kryptoaktiver indpasset i den eksisterende lovgivning, og statsskatteloven "samler de aktiver op", der falder uden for beskatning efter kapitalgevinstlovene som kursgevinstloven og aktieavancebeskatningsloven.

Der er dog i praksis konstateret visse udfordringer med beskatningen og indkomstopgørelsen for så vidt angår de kryptoaktiver, der beskattes efter statsskatteloven. Der er en risiko for, at potentielt store spekulationstab oplyses og fradrages i den skattepligtige indkomst (ligningsmæssigt fradrag), mens gevinster ikke tilsvarende oplyses og beskattes. Derudover har der været sager vedrørende beskatning af spekulationsaktiver, hvor den skattepligtige samlet set har haft et økonomisk tab, men ikke desto mindre skal betale skat af gevinst på kryptoaktiver. Dette skyldes, at der er en asymmetri mellem beskatningen af gevinst, der medregnes i den personlige indkomst, mens tabet fradrages som et ligningsmæssigt fradrag, der har en lavere skatteværdi end personlig indkomst.

Der ses ikke i praksis at være identificeret skatteretlige udfordringer med de finansielle kryptoaktiver, der er omfattet af reglerne om finansielle kontrakter i kursgevinstloven. Der er ikke en forskel på indkomstarten for gevinsten og tabet, der begge henføres til kapitalindkomsten, og derudover er der ikke mulighed for at generere store fradragsberettigede tab til modregning i anden indkomst, da tabet for personer og selskaber er kildeartsbegrænset. For selskaber gælder kildeartsbegrænsningen dog kun for aktiebaserede finansielle kontrakter. Ved køb og salg indenfor samme indkomstår er det dog muligt, at opgørelsen kan give visse udfordringer, idet opgørelsen efter kursgevinstlovens § 33, 4. pkt., principielt skal ske pr. kontrakt.

Der er desuden konstateret udfordringer med regelefterlevelsen på kryptoområdet. Disse udfordringer kan bl.a. skyldes, at de skattepligtige kan opleve reglerne som uigennemskuelige og urimelige. Endvidere omhandler sagerne undertiden et stort antal handler af forskellige kryptoaktiver, der er handlet gennem forskellige wallets og vekseltjenester. Det komplicerede regelgrundlag og det komplicerede sagsfaktum vanskeliggør desuden skattemyndighedernes muligheder for vejledning og kontrol.

5.1.1 Beskatning efter spekulationsprincippet

Der findes ikke materielle danske skatteregler, der er udarbejdet særligt med henblik på beskatning af finansielle kryptoaktiver. Beskatningen sker efter de almindelige skatteregler. Hvis et kryptoaktiv ikke er omfattet af særlovgivningen, særligt kursgevinstloven, falder beskatningen tilbage på reglerne i statsskatteloven. Dette har medført, at beskatning af handel med finansielle kryptoaktiver i udgangspunktet baseres på spekulationsprincippet, jf. afsnit 3.1 *Gældende regler*.

Den manglende særlovgivning vedrørende beskatning af handel med kryptoaktiver rejser spørgsmålet om, hvorvidt det er muligt og hensigtsmæssigt at indpasse beskatning af finansielle kryptoaktiver indenfor anvendelsesområdet af eksisterende lovgivning, eller om det er nødvendigt at udforme et helt nyt regelsæt, som særskilt regulerer beskatning af handel med finansielle kryptoaktiver.

Beskatning efter spekulationsprincippet sammenholdt med reglerne i personskatteloven indebærer, at der ikke er symmetri ved beskatningen af gevinst og tab på handel med finansielle kryptoaktiver, da gevinst skal medregnes til den skattepligtiges personlige indkomst med en skatteprocent for en topskatteyder på op til ca. 52 pct., mens tab alene kan fradrages som et ligningsmæssigt fradrag med en skatteværdi på ca. 25 pct. En asymmetri kendes også fra andre beskatningsformer - fx kapitalindkomst, hvor positiv nettokapitalindkomst beskattes med ca. 37-42 pct., mens negativ nettokapitalindkomst kan fradrages med ca. 25-33 pct. Der er dog den væsentlige forskel, at indkomsten opgøres på nettbasis, således at positiv og negativ kapitalindkomst, der udligner hinanden i indkomståret, har samme skatteværdi.

Se *boks 11 i afsnit 3.2.1*, hvor der er opstillet et eksempel, som har til formål at illustrere opgørelse af gevinst og tab ved spekulationsbeskatning, og hvordan dette kan indebære en asymmetrisk beskatning, når gevinst og tab er forskellig indkomstart.

5.2 Afgrænsning af anvendelsesområdet for ny lovgivning

I overvejelserne om ny lovgivning for beskatning af finansielle kryptoaktiver bør der fokuseres på at udarbejde et regelsæt, der afhjælper de udfordringer, der konkret er identificeret ved den nugældende beskatning af kryptoaktiver. Samtidig bør reglerne være så enkle at administrere som muligt, ligesom de så vidt muligt ikke bør gå videre end en regulering af finansielle kryptoaktiver. Det er lagt til grund, at gældende beskatningsregler, der allerede fungerer efter hensigten, ikke ændres i denne anledning.

Finansielle kryptoaktiver kan, som beskrevet, fremstå i mange forskellige former. Overordnet sker den skattemæssige behandling af kryptoaktiver for nuværende på to forskellige måder; som en finansiel kontrakt og efter statsskatteloven som spekulation.

Eftersom de udfordringer med de gældende regler, der er identificeret, hovedsageligt knytter sig til de kryptoaktiver, der er omfattet af statsskattelovens regler om spekulationsbeskatning i kombination med reglerne i personskatteloven, bør den fremtidige lovgivning på området for kryptoaktiver målrettes til denne type af finansielle kryptoaktiver. Det må lægges til grund, at der i en wallet kan indgå aktiver, der beskattes på forskellige måder.

Finansielle kryptoaktiver anvendes primært som investeringsobjekter, og de identificerede udfordringer med den nugældende beskatning af kryptoaktiver omhandler således i det væsentlige beskatningen af afståelse af kryptoaktiver erhvervet med investeringsformål, der knytter sig til muligheden for at opnå gevinst ved et senere salg (skatteretligt i spekulationsøjemed). I modsætning til fx obligationer og aktier m.v., der kan generere renter og udbytte, giver kryptoaktiver typisk ikke et løbende afkast.

Der er i praksis ikke identificeret særlige skattemæssige udfordringer med de kryptoaktiver, der er omfattet af reglerne i kursgevinstloven.

De områder, hvor der er konstateret udfordringer med beskatningen af finansielle kryptoaktiver, vedrører endvidere ikke erhvervsvirksomheders drift. Der ses således ikke i forbindelse med regulering af området for kryptoaktiver at være behov for at tage særlige hensyn til erhvervsvirksomheders anvendelse af kryptoaktiver.

Beskatningen af finansielle kryptoaktiver bør tilsigte så vidt muligt at begrænse udfordringer med kvalifikation af kryptoaktiver. Det vil som udgangspunkt være en forenkling af regelgrundlaget, hvis der laves ét samlet regelsæt for beskatning af samtlige typer af finansielle kryptoaktiver, hvor alle finansielle kryptoaktiver sammenlægges og undergives en ensartet beskatning. Ved et sådant regelsæt vil der dog stadig skulle foretages en afgrænsning over for andre aktivtyper, der handles elektronisk.

Der bør derfor tages højde for, at en ensartet beskatning for samtlige finansielle kryptoaktiver vil kunne medføre, at aktiver, der handles som kryptoaktiver, beskattes på én måde, mens aktiver med tilsvarende eller stort set tilsvarende karakteristika, der handles på en anden måde, beskattes anderledes. Således kan skattereglerne for det pågældende aktiv være afgørende for, på hvilken måde den skattepligtige vælger at foretage investeringen, ligesom der kan opstå sager om kvalifikation af de pågældende aktiver med henblik på at henføre dem til det korrekte regelsæt.

Den skatteretlige regulering bør som udgangspunkt være teknologineutral, således at den skattemæssige behandling er uafhængig af, om der er tale om et digitalt eller et fysisk aktiv. Det afgørende bør være de beføjelser, der følger med aktivet. Om den skatteretlige kvalifikation, herunder hensynet til den anvendte teknologi, henvises der til afsnit 5.3.

En teknologineutral regulering vil betyde, at i de tilfælde, hvor det pågældende finansielle kryptoaktiv opfylder betingelserne for at blive anset som et andet aktiv, fx en aktie, hvor beskatningen (allerede) følger af aktieavancebeskatningsloven, bør beskatningen af det pågældende finansielle kryptoaktiv følge disse regler. Hvis et aktiv både kan defineres som et finansielt kryptoaktiv og et finansielt instrument eller værdipapir, der er omfattet af den allerede eksisterende lovgivning, er det *ikke* et finansielt kryptoaktiv omfattet af det foreslåede regelsæt. Det skyldes, at det ikke i sig selv bør være afgørende for beskatningen, at et aktiv beror på DLT eller lignende og handles på en platform, på hvilken der handles kryptoaktiver. Det bør således tilstræbes, at hvis der er tale om et allerede

skattemæssigt reguleret aktiv, så undergives aktivet den samme skattemæssige behandling som lignende aktiver.

5.3 Skattemæssig definition af finansielle kryptoaktiver

Den skatteretlige definition af begrebet "finansielle kryptoaktiver" bør udformes under hensyn til, at det skal være muligt at foretage en hensigtsmæssig regulering af finansielle kryptoaktiver. Som overordnet formål har overvejelserne til hensigt at sikre en enkel, klar og fremtidssikret definition. I disse overvejelser er det naturligt at inddrage den internationale regulering, herunder DAC8, CARF og MiCA.

Som beskrevet i afsnit 4.3. opererer den internationale regulering i form af MiCA, DAC8 og CARF i stort omfang med den samme definition af kryptoaktiver. I CARF og DAC8, som skal danne grundlag for de danske indberetningsregler, defineres kryptoaktiver, som en digital gengivelse af en værdi eller af en rettighed, som kan overføres og lagres elektronisk ved hjælp af distributed ledger-teknologi eller lignende teknologi. Herudover følger det, at de kryptoaktiver, som er omfattet af DAC8, er de aktiver, som kan anvendes til betalings- og investeringsformål.

Således er der både i relation til MiCA og DAC8/CARF udarbejdet definitioner af finansielle kryptoaktiver, der tager udgangspunkt i aktiver, der handles ved hjælp af distributed ledger teknologi/blockchain. Tilsvarende definitioner af finansielle kryptoaktiver genfindes på de amerikanske og engelske (UK) myndigheders oplysninger om beskatning af finansielle kryptoaktiver, jf. afsnit 3.3.4 og 3.3.5.

Den danske skattemæssige definition af finansielle kryptoaktiver bør tage udgangspunkt i definitionerne i DAC8. Det bør som udgangspunkt tilstræbes, at der er den samme definition af finansielle kryptoaktiver i den danske materielle skattelovgivning og i de danske indberetningsregler.

Distributed ledger-teknologi (DLT), som nævnt i den internationale regulering, forstås som en teknologi, der muliggør drift og brug af informationsregistre, der registrerer transaktioner, hvor informationerne om transaktioner deles og synkroniseres mellem et sæt af DLT-netknudepunkter (servere) ved hjælp af en konsensusmekanisme. Et DLT-netknudepunkt er en anordning eller proces, der indgår i et netværk, og som indeholder en fuldstændig eller delvis kopi af registreringer af alle transaktioner i en distributed ledger. Se også *boks 2* i afsnit 2.1.

Det må forventes, at distributed ledger-teknologi fremover vil blive anvendt i et stadig større omfang til løbende registrering af processer i den industrielle produktion eller til formidling af dokumenter inden for fx den finansielle sektor, og hvor der ikke samtidig udstedes omsættelige finansielle kryptoaktiver, der kan udskilles og værdiansættes som særskilte formueaktiver. Sådanne forhold bør holdes uden for den materielle beskatning.

Rent teknisk bør kvalifikationen af aktivet i overvejende grad bero på en vurdering af, hvilken teknologi aktivet overføres og lagres ved. Således er det den digitale kode, der afgør, om det digitale formueaktiv skal anses for et kryptoaktiv i skattemæssig henseende. Den skatteretlige kvalifikation må herudover bero på en betingelse om, at det finansielle kryptoaktiv udgør et formueaktiv, der kan udskilles og værdiansættes særskilt. I sammenhæng hermed bør reguleringen således alene omfatte aktiver, som kan anvendes til betalings- og investeringsformål. Der bør dog, som beskrevet i afsnit 5.2., sigtes mod at opnå en teknologineutral regulering, så kryptoaktiver, som allerede er omfattet af en særlov, fortsat ville skulle beskattes efter denne lov, uagtet den anvendte teknologi.

Nedenfor gives eksempler på aktiv-typer, som i sin form er kryptoaktiver, men som bør beskattes efter anden særlovgivning.

1) For NFT'er gælder det, at NFT'en i mange tilfælde vil være en digital repræsentation af et allerede kendt aktiv. Derfor vil disse i nogle tilfælde skulle beskattes efter allerede eksisterende særlovgivning. Dette gælder, uanset om der er tale om ejendomme, unik kunst eller musik etc. Beskatningen af NFT'en bør dog i alle tilfælde ske under hensyn til det nævnte princip om, at aktivet skal kunne anvendes til betalings- og investeringsformål, for at aktivet anses for et skatterelevant kryptoaktiv.

2) For et finansielt kryptoaktiv, der udgør en form for certifikat, hvis værdi afledes af et underliggende aktiv, og som derfor anses for en finansiell kontrakt, sker beskatningen efter reglerne for finansielle kontrakter i kursgevinstloven. Dette svarer til nugældende praksis for beskatningen af finansielle kryptoaktiver, der har karakter af finansielle kontrakter eller strukturerede fordringer, og hvor der således sker en beskatning, der er uafhængig af beskatningen af det underliggende aktiv (separationsprincippet).

3) Equity tokens, der bør sidestilles med et aktielignende værdipapir, fordi det underliggende selskab gyldigt har udstedt sine kapitalandele som tokens. Hvis der er tale om en token, der de facto udgør en gyldigt udstedt kapitalandel i et kapitalsselskab, således at den pågældende token opfylder betingelserne for at være et aktielignende værdipapir, bør beskatningen ske efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven. Er selskabet transparent, anses indehaveren af den pågældende token for at eje en forholdsmæssig andel af selskabets aktiver og passiver.

4) Aktiver, som omsættes og udnyttes i onlinespil baseret på en DLT-teknologi, også kaldet Play2Earn-spil, vurderes at skulle beskattes efter reglerne i statsskattelovens § 4, litra f, om gevinst ved spil. Aktiverne i spillet kan fx være NFT'er eller tokens. Det er aktivets faktiske anvendelse, som er afgørende for den materielle beskatning.

Det er forventeligt, at området fremover vil undergå en løbende udvikling. Overvejelser om definitionen er derfor også en afvejning af på den ene side hensynet til et klart defineret anvendelsesområde, herunder muligheden for forenklet administration, og på den anden side hensynet til en fremtidssikret definition. Med en fremtidssikret definition menes, at formålet med en regulering bør tilstræbe, at kryptoaktiver også i fremtiden kan rummes i de foreslåede regler.

5.4 Indkomstart

For selskaber medregnes indkomsten til selskabsindkomsten. Der skal derfor ikke ske en stillingtagen til, hvilken indkomstart fortjeneste og tab på kryptoaktiver skal henføres til i relation til selskaber.

For personer fremgår reglerne om indkomstart først og fremmest af personskatteloven. Personlig indkomst består af de indkomster, der indgår i den skattepligtige indkomst og ikke positivt er gjort til kapitalindkomst, jf. personskattelovens § 3, stk. 1. Det vurderes ikke relevant generelt at medregne indkomst fra kryptoaktiver ved opgørelsen af aktieindkomst og CFC-indkomst, der ikke indgår i opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det skal herefter overvejes, om gevinst og tab ved afståelse af finansielle kryptoaktiver for fysiske personer skal medregnes i den skattepligtiges personlige indkomst eller kapitalindkomst.

Kapitalindkomst omfatter indtægter, der hidrører fra kapitalanvendelse og disposition over formue. Kapitalindkomst kan fx være renteindtægter, gevinst ved salg af visse værdipapirer, valutagevinst mv. Positiv nettokapitalindkomst beskattes med ca. 37-42 pct. Negativ nettokapitalindkomst kan fradrages med ca. 25-33 pct.

Personlig indkomst omfatter indtægter, der hidrører fra forskellige aktiviteter i løbet af indkomståret. Det omfatter typisk indkomst fra beskæftigelse (løndindkomst), selvstændig erhvervsvirksomhed, pensioner, sociale ydelser mv. Personlig indkomst, der ikke er pålagt arbejdsmarkedsbidrag, beskattes med ca. 35-38 pct. hos skattepligtige, der ikke betaler topskat, mens topskatteydere beskattes med op til ca. 52 pct.¹⁹

Gevinst og tab ved investering i finansielle kryptoaktiver fremkommer ved den skattepligtiges formuedispositioner, der ligesom dispositioner ved investering i obligationer eller aktier består af investeringer på det finansielle marked. På flere vekseltsjenester kan der både handles finansielle kryptoaktiver, futures af finansielle kryptoaktiver og eventuelt også unoterede aktier mv. Indkomst, der medregnes til den skattepligtige indkomst, er personlig indkomst, når det ikke er gjort til kapitalindkomst, jf. personskattelovens § 4.

Investering i finansielle kryptoaktiver foretages typisk med henblik på at opnå gevinst ved et efterfølgende salg, og afkastet af investeringerne ligner meget den indkomst, som sædvanligvis beskattes som kapitalindkomst, såsom gevinst på finansielle kontrakter. De aktiviteter, der beskattes som personlig indkomst, er fx løndindkomst, selvstændig erhvervsvirksomhed, pensioner og sociale ydelser. Ved disse aktiviteter er der ikke i samme grad tale om formueplaceringer i et investeringsobjekt, men snarere tale om indtægter, der fremkommer ved en aktivitet, som fx udførelsen af et arbejde.

Udfordringerne med asymmetrisk beskatning for finansielle kryptoaktiver, der anses for erhvervet i spekulationsøjemed, og som efter de nugældende regler skal beskattes efter statsskattelovens §§ 4-5, bør ikke løses ved at tillade fradrag for spekulationsstab i den personlige indkomst. Der ses således ikke at foreligge argumenter for at øge fradragsværdien for spekulationsstab generelt. Reglerne i personskatteloven virker for så vidt efter hensigten. Den markante skævvridning, der opstår i relation til spekulationsbeskatning af kryptoaktiver, beror først og fremmest på, at gevinster beskattes med en højere sats end fradragsværdien af tab, at der ikke foretages en nettoopgørelse, at der i nogle tilfælde handles meget store volumener i relation til kryptoaktiver, og at kryptoaktiver typisk er meget volatile.

Investeringer i finansielle kryptoaktiver må på baggrund af deres ofte meget store volumen samt karakter af spekulation anses for at have mange lighedspunkter med derivatinvesteringer på kapitalmarkeder. Da indkomst fra derivater for personer i udgangspunktet beskattes som kapitalindkomst, taler det for at henføre gevinst og tab på finansielle kryptoaktiver, der ikke allerede beskattes som kapitalindkomst, til kapitalindkomsten.

Hvis beskatning af finansielle kryptoaktiver medregnes til kapitalindkomsten, vil dette endvidere medføre, at den skattemæssige behandling af finansielle kryptoaktiver svarer til den skattemæssige behandling af finansielle kontrakter og investeringsbeviser i obligationsbaserede investerings-selskaber. Derudover vil det indebære, at gevinst og tab henføres til samme indkomstart

¹⁹ Fra 1. januar 2026 vil marginalskatten udgøre ca. 57 pct. før AM-bidrag for personer med indkomst over grænsen for top-skat på ca. 2.588.300 mio. kr. i 2024-niveau

(kapitalindkomst) og opgøres netto - i modsætning til nu, hvor spekulationsbeskatningen indebærer, at gevinster beskattes med en højere skattesats end fradragsværdien af tab.

Det bemærkes, at hvis finansielle kryptoaktiver medregnes som kapitalindkomst, vil indkomsten blive omfattet af reglerne i personskattelovens §§ 6 og 7, hvorefter positiv nettokapitalindkomst tillægges ved beregning af bundskat og topskat (ved nettokapitalindkomst over 50.500 kr. i 2024-niveau). Selvom kapitalindkomst opgøres som et nettobeløb i indkomståret, er der således en form for asymmetri i beskatningen, idet beskatningen af positiv nettokapitalindkomst kan være højere end fradragsværdien af negativ nettokapitalindkomst. Af samme grund er der også forskel på fradragsværdien afhængig af om den øvrige kapitalindkomst er positiv eller negativ.²⁰ Denne forskel i beskatningen af positiv og negativ nettokapitalindkomst er generel, og der er ikke grundlag for evt. afvigelser herfra i relation til beskatningen af kryptoaktiver.

I tilfælde hvor kryptovaluta modtages som betaling for fx en arbejdsindsats eller salg af et aktiv, bør beskatningen følge skattereglerne herfor, jf. også SKM2023.256.SR, hvor bestyrelsesvederlag udbetalt i en kryptovaluta blev pålagt AM-bidrag. Den skattemæssige anskaffelsessum for den modtagne kryptovaluta, der lægges til grund for den efterfølgende avancebeskatning, vil i almindelighed svare til den værdi, der i eksemplet er lagt til grund ved beskatningen af arbejdsindsatsen/avanceopførelsen ved salg af aktivet.

5.5 Særlige forhold ved kryptoaktiver

Særegent for markedet for kryptoaktiver er, at markedet består af et væld af typer og former for aktiver. Derudover pålægges handel med kryptoaktiver også transaktionsgebyrer, mens erhvervsformen – som det også kendes fra andre aktivtyper – ikke kan begrænses til traditionelle handler, som køb og salg, men også omfatter erhvervelse ved fx airdrops, arv og gave. Et andet særegent forhold ved kryptoaktiver er, at adgangen (disponeringsretten) kan fortabes, uden mulighed for genoprettelse. Disse særlige forhold er i nedenstående afsnit overvejet.

5.5.1 Tildelinger fx airdrops

Ved et airdrop eller en tildeling, hvor der ikke betales et korresponderende vederlag, skal det sikres, at værdien af aktivet fra 0 kr. og op til værdien på tildelingstidspunktet beskattes. Tildelinger og airdrops sker i kryptoaktiver og kan bl.a. ske for at booste et nyt kryptoaktiv.

Almindeligvis vil en vederlagsfri tildeling blive beskattet som personlig indkomst. Beskatningen sker på baggrund af værdien af aktivet på tildelingstidspunktet (retserhvervestidspunktet).

Hvis indkomst fra finansielle kryptoaktiver fremover beskattes som kapitalindkomst, vil det medføre en øget kompleksitet, såfremt det almindelige udgangspunkt følges. Den øgede kompleksitet er begrundet i, at den skattepligtige for det samme aktiv, vil skulle oplyse erhvervelsen som personlig indkomst, mens afståelsen skal oplyses som kapitalindkomst.

Som modifikation til det almindelige udgangspunkt er det derfor overvejet, om beskatningen af selve tildelingen kan undlades og i stedet sikres ved at ansætte anskaffelsessummen til 0 kr. Uanset om der gælder en traditionel realisationsbeskatningsmodel eller lagerbeskatningsmodel, vil der i så fald ske en beskatning af værdien fra 0 kr. og op til henholdsvis afståelsessummen eller ultimo-værdien. Af administrative hensyn synes denne metode derfor at foretrække.

²⁰ [Skatteværdi af fradrag i 2024 Skatteministeriet \(skm.dk\)](#)

Det bemærkes, at indberettede data fra CARF og DAC8 indeholder oplysninger om airdrops og til-delinger. Indberetningen sker dog som "transfer-data" og indgår således ikke i den summerede op-gørelse af køb og salg, men som en tillægsoplysning, som ikke er kategoriseret.

5.5.2 Gaver

Skatteretligt sidestilles erhvervelse og afståelse af et aktiv ved gave, arv eller arveforskud i mange tilfælde med køb henholdsvis salg, jf. fx kursgevinstlovens § 34, aktieavancebeskatningslovens § 31 og ejendomsavancebeskatningslovens § 2, stk. 2.

Som anskaffelsessum eller afståelsessum betragtes i disse tilfælde det beløb, der er lagt til grund ved beregningen af gaveafgift, boafgift eller indkomstskat af den pågældende erhvervelse eller af-ståelse.

5.5.3 Transaktionsomkostninger

Særligt ved erhvervelser og afståelser pålægges transaktionen almindeligvis et gebyr. Omkostnin-ger, der knytter sig direkte til gennemførelsen af handlen, medtages efter almindelige skatteretlige principper som et tillæg til anskaffelsessummen og et fradrag i afståelsessummen.

Ved handler med kryptoaktiver findes der generelt to typer af transaktionsomkostninger, henholds-vis variable og faste omkostninger. De variable omkostninger beregnes som en del af den samlede handel, mens de faste omkostninger er et fast gebyr, uanset handlens størrelse.

Data som indberettes efter DAC8 og CARF er opgjort som henholdsvis købs- og salgssummer eks-klusiv transaktionsomkostninger.

Hvis den kommende regulering skal følge de almindelige principper for opgørelsen af transaktions-omkostninger, vil indberettede data derfor ikke kunne bruges direkte til beregning af årets skatte-pligtige resultat.

5.5.4 Mistet adgang

Uanset beskatningsmodel ses der udfordringer i de tilfælde, hvor en skatteyder mister sin adgang til sin wallet. Ved mistet adgang forstås tab af adgangskoden til walleten. En sådan adgangskode kan både opbevares online og offline. En adgang kan uanset opbevaringsformen ikke genoprettes ved fx at rette henvendelse til vekslingsstjenesten, når der handles på en centraliseret platform. Således er en mistet adgang uigenkaldeligt tabt. Dermed er kryptoaktivet også tabt.

Udfordringen med en mistet adgang er primært relevant i relation til anvendelsen af et lagerprincip, da beskatningstidspunktet ved de øvrige modeller sker på realisationstidspunktet. Ved et lagerprin-cip vil skatteyderen blive beskattet af værdiforskydningen på aktiverne, selvom pågældende skatte-yder har mistet sin adgang, herunder muligheden for at realisere aktiverne. En skatteyder kan selv-sagt ikke realisere et aktiv, som pågældende ikke har disponeringsret over. De aktiver, som der er mistet adgang til, kan dog også ved anvendelse af et realisationsprincip påvirke indkomstopgørel-sen, hvis anskaffelsessummen opgøres efter gennemsnitsmetoden.

Det bemærkes, at det kan være vanskeligt at føre et tilstrækkeligt sikkert bevis for en mistet adgang. Omvendt er det også uhensigtsmæssigt, hvis en skatteyder hvert år lagerbeskattes af værdiudsving på aktiver, som pågældende skatteyder ikke længere har disponeringsret over.

En mistet adgang synes mest af alt at være en problemstilling af bevismæssig karakter, idet de skatteretlige virkninger forudsætter, at der kan føres et tilstrækkeligt sikkert bevis for, at adgangen reelt er mistet. På den baggrund, er det overvejet hvordan en mistet adgang skal behandles skatte- retligt, og hvilken dokumentation der skal kræves ved bevisførelsen.

Det må antages at være meget vanskeligt for en skattepligtig at føre et (tilstrækkeligt) sikkert bevis for, at en adgang reelt er mistet. Det er derfor overvejet, om den skattepligtige fx ved en tro- og love- erklæring, kan erklære, at adgangen er mistet. I forbindelse med en sådan erklæring, er det inddra- get i overvejelserne, at den skattepligtige kan straffes med bøde eller fængsel, når der med forsæt gives urigtige, vildledende eller ufuldstændige oplysninger til brug for skatteansættelsen, jf. skatte- kontrollovens § 82.

Derudover bør den skattemæssige behandling af de mistede aktiver udformes, så der ikke er et skattemæssigt incitament til at erklære sine kryptoaktiver for mistet. Der bør således ikke opstå en økonomisk (skattemæssig) fordel for den skattepligtige, hvis adgangen til kryptoaktiverne ”genop- står”, uanset om adgangen reelt har været mistet eller ej.

Hvis en mistet adgang kan dokumenteres eller sandsynliggøres, vil den skattepligtige fremadrettet ikke blive beskattet af urealiserede gevinster af de aktiver, hvor adgangen er mistet til. Så at sige ”nulstilles” lagerbeskatningen for de mistede aktiver. Det rejser spørgsmål om, på hvilket tidspunkt og til hvilken værdi aktiverne skal forlade lagerbeskatningen.

Det bemærkes, at samme hensyn gør sig gældende ved den skattepligtiges død. I tilfælde af, at den skattepligtige ikke efterlader mulighed for, at den pågældendes wallet kan tilgås efter dennes død, skal aktiverne kunne anses for afstået på dødstidspunktet. Ligeledes bør opgørelsen af aktiverne efter dødsboskatteovens § 6 ske under hensyn til, at aktiverne ikke kan tilgås og realiseres.

Administrative hensyn taler for, at aktiverne ikke skal udgå præcist på det tidspunkt, hvor adgangen er mistet. Det vil være endnu vanskeligere at dokumentere end selve den mistede adgang. Det bør i stedet overvejes at lade aktiverne udgå af lagerbeskatningen, som om aktiverne var afstået til ulti- moværdien, i det indkomstår, hvor den mistede adgang er konstateret/dokumenteret. Der gives dermed ikke et tabsfradrag for det mistede aktiv, hvilket også svarer til den praksis, som gælder i relation til aktier, som ligger i depot hos et fondsmæglerselskab, og som mistes ved dets konkurs.

Endvidere bør der fastsættes regler, der sikrer beskatning, hvis adgangen til kryptoaktiverne genop- står – herunder hvis der er aktivitet i den pågældende wallet, uden at den skattepligtige har oplyst herom. I den henseende kan der eventuelt søges inspiration i skatteregler, hvor forudsætningerne for et fradrag efterfølgende bortfalder, fx henlæggelser til etablerings- og iværksætterkonti eller hensættelser efter reglerne i fondsbeskatningsloven.

Efter etablerings- og iværksætterkontolovens § 11 a, stk. 1, 1. og 2. pkt., medregnes indskud som ikke er anvendt til afskrivning eller til anskaffelse af aktier eller anparter eller til dækning af afholdte udgifter, i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori indskuddene er hævet. Indskudsbe- løbet medregnes med tillæg af 3 pct. for hvert år fra udløbet af de indkomstår, hvori indskuddene er fradraget, og indtil udløbet af det indkomstår, hvori indskuddene er hævet.

Af fondsbeskatningslovens § 4, stk. 5, følger det, at hvis en hensættelse ikke er benyttet i sin helhed inden udløbet af fristen, medregnes det ikke anvendte hensættelsesbeløb med et tillæg af 5 pct. for

hvert år fra hensættelsesårets udløb og indtil fristens udløb i den skattepligtige indkomst for hensættelsesåret.

I lighed med bestemmelserne i etablerings- og iværksætterkontoloven og fondsbeskatningsloven kan det overvejes, at der skal ske efterbeskatning, hvis der fx ved en kontrol konstateres udgående bevægelser på en wallet, hvortil adgangen er oplyst som mistet.

Efterbeskatningen kan ske ved, at urealiserede gevinster, for perioden hvori adgangen er mistet, medregnes til den skattepligtige indkomst. Gevinsterne skal medregnes for en periode startende fra det indkomstår, hvor adgangen oplyses som mistet og frem til det tidspunkt, hvor det konstateres, at adgangen ikke (længere) er mistet. Udover efterbeskatningen af den urealiserede gevinst, skal der for perioden medregnes et procenttillæg til de urealiserede gevinster. De urealiserede gevinster samt tillæg skal medregnes til den skattepligtige indkomst i det år, hvor der fx konstateres udgående bevægelser på walleten.

Tillægget skal fungere som et værn imod, at den skattepligtige oplyser en mistet adgang og får "nulstillet" lagerbeskatningen, uden at adgangen reelt er mistet. Værnet kan suppleres med, at der helt eller delvist ikke kan opnås fradrag for tab opstået i perioden, for at undgå at adgangen kun dukker op i tilfælde med tab, hvor der ikke er nogen efterbeskatning.

Efterbeskatningen skal relatere sig til skatteansættelsen for det indkomstår, hvor det konstateres at adgangen reelt ikke har været mistet. Der skal således ikke ske genoptagelse af tidligere indkomstår. Dette modvirker, at den skattepligtige venter med at disponere over walleten, indtil udløbet af genoptagelsesfristerne eller forældelsesfristerne, for på den måde at undgå beskatning.

5.6 Beskatningsmodeller

Ved overvejelserne om konkrete beskatningsmodeller bør der – udover de ovenfor nævnte generelle overvejelser, jf. afsnit 5.2-5.5 - tages hensyn til kryptoaktivernes karakteristika, handelsformen og markedet generelt. Udfordringerne består bl.a. i at finde en model, der tager højde for, at der i nogle tilfælde er tale om meget store og meget volatile aktivporteføljer med stor omsætningshastighed, hvor det i mange tilfælde er umuligt at identificere anskaffelsessummen for de enkelte aktiver.

Nedenfor er overvejet følgende forskellige modeller:

- Realisationsmodel (5.6.1.)
- Nettoresultatmodel (5.6.2.)
- Lagermodel (5.6.3.)

5.6.1 Realisationsmodel

Ved beskatning efter realisationsprincippet medregnes gevinst og tab i opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori aktivet afstås (realiseres). Ved afståelse forstås salg, bytte og andre former for overdragelse, hvor der sker en overgang af ejendomsretten til aktivet fra et skattesubjekt til et andet. Gevinst og tab opgøres som forskellen mellem anskaffelsessummen og afståelsessummen. Beskatningstidspunktet indtræder på realisationstidspunktet. Typisk vil beskatningstidspunktet være handelstidspunktet.

Realisationsprincippet kombineres med et opgørelsesprincip for at fastlægge anskaffelsessummen for det aktiv, der afstås. Dette kan foretages på baggrund af enten en aktiv-for-aktiv metode eller en gennemsnitlig anskaffelsessum for de pågældende aktiver.

Aktiv-for-aktiv-princippet

Ved aktiv-for-aktiv-princippet opgøres gevinst og tab på baggrund af den faktiske anskaffelsessum og det faktiske anskaffelsestidspunkt for det enkelte aktiv. For at et aktiv-for-aktiv-princip kan anvendes, skal det være muligt at identificere det konkrete realiserede aktiv. Hvis det konkrete aktivs anskaffelsessum ikke kan identificeres, kan der anvendes et aktiv-for-aktiv-princip, hvor opgørelsen sker for aktiverne enkeltvis, men hvor det fx er anskaffelsessummen for det til enhver tid værende ældste aktiv, der lægges til grund (FIFO), eller anskaffelsessummen for det senest erhvervede aktiv (LIFO).

Ved større aktivporteføljer vil man normalt anvende FIFO-princippet, således at anskaffelsessummen og tidspunktet for det først erhvervede aktiv lægges til grund for opgørelsen af gevinst og tab på det afståede aktiv.

Gennemsnitsmetoden

Gennemsnitsmetoden indebærer, at anskaffelsessummen for det enkelte aktiv er opgjort på baggrund af den gennemsnitlige anskaffelsessum for den samlede aktivbeholdning. Gevinst og tab fremkommer som forskellen mellem den gennemsnitlige anskaffelsessum for samtlige aktiver af den pågældende type og afståelsessummen for det konkrete aktiv. Gennemsnitsmetoden indebærer således ikke en opgørelse af den faktiske konstaterede gevinst og tab på det konkrete aktiv, da den anskaffelsessum der anvendes, er en gennemsnitlig anskaffelsessum.

5.6.1.1 Realisationsbeskatning af kryptoaktiver

Ved realisationsprincippet sker der alene beskatning i det omfang, hvor der rent faktisk er sket en afståelse af et aktiv i det pågældende indkomstår. Realisationsprincippet indebærer således en konkret, transaktionsbaseret opgørelse af gevinst og tab. Dette betyder, at der i udgangspunktet alene skal betales skat, hvis der rent faktisk er fremkommet en konkret gevinst, der kan anvendes til at betale skatten med.

Den praktiske virkelighed er, at beskatning efter realisationsprincippet derfor ikke medfører den samme likviditetsbelastning som ved fx lagerprincippet. Der vil således som udgangspunkt ikke være behov for, at den skattepligtige skal frigøre midler – fx ved afståelse af aktiver i sin portefølje – for at kunne betale skatten. Der kan dog godt være tale om, at anvendelsen af fx FIFO eller gennemsnitsmetoden i praksis i et vist omfang kan opleves/virke som beskatning af urealiserede gevinster, jf. også nedenfor i *boks 13*.

De modtagne data, som modtages via DAC8 og CARF, vil ikke indeholde data på transaktionsniveau. Således vil den modtagne data ikke kunne anvendes direkte i en "traditionel" realisationsbeskatningsmodel.

Beskatning efter realisationsprincippet medfører, at der kan opstå et incitament til salg og genkøb, hvor investor har et potentielt tab på det pågældende aktiv. Det betyder, at investor selv kan fremrykke fradragstidspunktet ved tab, mens beskatningen først sker, når investor afstår det pågældende aktiv. Realisationsprincippet har således generelt den konsekvens, at der er mulighed for at realisere gevinst og tab på det mest fordelagtige tidspunkt fx af hensyn til progressionen i beskatningen eller for at udskyde beskatning.

Det forhold, at der først indtræder beskatning ved realisation, medfører desuden, at der kan opstå indlåsnings effekter, hvor investor fravælger ellers mere profitable investeringer alene for at undgå at realisere en skattepligtig gevinst. Realisationsprincippet kan således i nogen grad være med til at styre den skattepligtiges investeringsbeslutninger.

I forbindelse med handel med meget omfattende mængder af aktiver kan realisationsprincippet endvidere være forbundet med en række udfordringer. Der skal således principielt ske en opgørelse for samtlige foretagne køb og salg, i hvilken forbindelse der skal ske en opgørelse af anskaffelsessummen og afståelsessummen for de pågældende aktiver. Dette gælder både i relation til gennemsnitsmetoden og aktiv-for-aktiv-princippet og forudsætter, at man kan konstatere og kontrollere anskaffelsessummer og afståelsestidspunkter. Hvis FIFO-princippet anvendes, indebærer aktiv-for-aktiv-princippet derudover, at oplysninger om gamle anskaffelsessummer skal gemmes. Derudover bemærkes, at der i relation til gennemsnitsmetoden skal opgøres en ny anskaffelsessum ved hver afståelse. Dette er administrativt byrdefuldt.

Endvidere kan der ved anvendelsen af realisationsprincippet i kombination med FIFO-princippet opstå umiddelbart "urimelige" resultater set i forhold til anvendelsen af et rent aktiv-for-aktiv-princip.

Til illustration af dette kan der opstilles nedenstående eksempel i *boks 13*:

Boks 13. Eksempel på opgørelse efter FIFO-princippet		
Køb af 100 kryptoaktiver i 2017 til kurs 100		10.000 kr
Køb af 100 kryptoaktiver 2/1-24 til kurs 1.000	100.000 kr.	
Salg af 100 kryptoaktiver 3/1-24 til kurs 1.000	<u>100.000 kr.</u>	
Skattepligtig gevinst efter FIFO-princippet:		<u>90.000 kr</u>
Økonomisk gevinst på konkret transaktion	<u>0 kr.</u>	

I eksemplet købes der den 2. januar 2024 100 kryptoaktiver af samme type, som er købt i 2017. Aktiverne købt den 2. januar sælges imidlertid dagen efter den 3. januar, fordi den skattepligtige fortryder købet. Anvendelsen af FIFO-princippet har den konsekvens, at det er anskaffelsessummen for det ældste aktiv, som skal lægges til grund ved avanceopgørelsen. Således er det skattepligtige resultat 90.000 kr., selvom der reelt ikke er gevinst på de konkret solgte aktiver (set fra den skattepligtiges synspunkt).

I mange tilfælde er det ved handel med kryptoaktiver ikke muligt at identificere den konkrete anskaffelsessum. Den manglende mulighed for identifikation kan henføres til, at der oftest købes og sælges mange af de samme aktiver, og det kan derfor være svært eller umuligt at adskille aktiverne og deres konkrete anskaffelsessummer. Således vil det i de færreste tilfælde være muligt at anvende en aktiv-for-aktiv metode, hvor den konkrete anskaffelsessum anvendes til opgørelsen af det skattepligtige resultat.

Realisationsprincippet sammen med gennemsnitsmetoden indebærer i mange situationer, at beskatningen overstiger den økonomiske gevinst (eller tab) på en given transaktion, og et skattekrav,

uden at den skattepligtige har realiseret midler svarende til skattekravet. Der er i *boks 14* indsat et eksempel på virkningen af opgørelse efter en gennemsnitsmetode.

Boks 14. Eksempel på opgørelse efter gennemsnitsmetoden

Køb af aktiv 1	10 kr.
Køb af aktiv 2	100 kr.
Gennemsnit	55 kr.
Salg af aktiv 2	95 kr.
Økonomisk tab	5 kr. (forskul mellem 100 og 95)
Skattemæssig gevinst	40 kr. (forskul mellem 95 og 55)

Gennemsnitsmetoden indebærer, at der ikke er en sammenhæng mellem den konkrete anskaffelsessum for et aktiv og den skattemæssige anskaffelsessum for aktivet, når det afstås. I relation til aktieavancebeskatning anvendes gennemsnitsmetoden fx for at modvirke, at der kan ske en værdiforskydning fra de oprindeligt erhvervede aktier til de senere tilkomne aktier eller tegningsretter i forbindelse med kapitalforhøjelser. Samme hensyn gør sig ikke gældende i relation til kryptoaktiver, allerede fordi der ikke kan udstedes instrumenter med helt tilsvarende egenskaber som fondsaktier og tegningsretter. Tildelte kryptoaktiver retserhverves og værdiansættes i udgangspunktet selvstændigt på tildelingstidspunktet, mens en ret til "ny-udstedt" kryptoaktiv alt andet lige ville skulle behandles efter kursgevinstlovens regler om køberetter.

5.6.2 Nettoresultatmodel

Som modifikation til en "traditionel" realisationsbeskatningsmodel som beskrevet i afsnit 5.6.1 er det overvejet, om det er muligt at lave en særlig opgørelsesmetode, hvor opgørelsen i overvejende grad baseres på de oplysninger, der fremover vil blive indberettet med DAC8 (og CARF). Oplysningerne fra de indberetningspligtige modtages som udgangspunkt senest 9 måneder efter indkomstårets afslutning. Skattestyrelsen undersøger dog mulighederne for at udveksle oplysninger tidligere internationalt i de tilfælde, hvor oplysningerne er tilgængelige. Ligeledes arbejdes der på en implementeringslovgivning, som muliggør en tidligere udveksling for nationale indberetningspligtige ved at fastsætte en national indretningsfrist i januar.

Indberetninger efter DAC8 foretages på baggrund af de samlede transaktioner over året fordelt på transaktionstype og art af kryptoaktiv (aggregerede data), jf. også afsnit 4.3. Indberetningen sker således ikke på transaktionsniveau. De danske skattemyndigheder vil modtage data om de samlede køb og salg fordelt på forskellige finansielle kryptoaktiver, som er handlet hos de af direktivet omfattede udbydere. Der modtages oplysninger om danske skattepligtige, som har udført en "indberetningspligtig transaktion", forstået som en vekslingstransaktion, herunder veksling mellem forskellige kryptoaktiver og mellem fiat-valuta og kryptoaktiver, samt forstået som overførsel af kryptoaktiver.

Ved udformningen af modellen skal der tages højde for, at de indberettede data vil blive udvekslet som aggregerede data og ikke data på transaktionsniveau. Opgørelsesmetoden vil i nogen udstrækning kunne lette kontrolmulighederne.

Opgørelsesmetoden bygger på et realisationsprincip og foretages på baggrund af årets nettoresultater (nettoresultatmetode).

Ved en sådan nettoresultatmetode opgøres gevinst og tab på baggrund af (de indberettede) anskaffelsessummer og antal enheder, der er anskaffet i kalenderåret, samt årets afståelsessummer og antal enheder, der er afstået i kalenderåret, særskilt for hvert enkelt finansielt kryptoaktiv. Restanskaffelsessummen samt enheder, der ikke er afstået i kalenderåret, overføres til efterfølgende kalenderår og benyttes til beregningen af fremtidige gevinster og tab.

Boks 15 illustrerer beregningen af skattepligtige gevinster og tab efter nettoresultatmetode i det første år med handel med finansielle kryptoaktiver.

Boks 15. Beregning af skattepligtig gevinst og tab efter en nettoresultatmetode

$$\text{Gevinst/tab år 1} = (\text{afståelsessum år 1} - (\text{gennemsnitlig anskaffelseskurs år 1} \times \text{antal enheder afstået}))$$

$$\text{Videreført beholdning år 1} = \text{antal enheder anskaffet} - \text{antal enheder afstået}$$

Afstås hele beholdningen ikke i løbet af kalenderåret, er der behov for at opgøre den videreførte beholdning, da der skal korrigeres for denne beholdning i det følgende års skatteberegning.

Boks 16 illustrerer beregningen af skattepligtige gevinster og tab ved en videreført beholdning til efterfølgende kalenderår, hvor alle årets anskaffelser og en del af tidligere års anskaffelser er afstået.

Boks 16. Beregning af skattepligtig gevinst og tab ved videreført beholdning

$$\begin{aligned} \text{Gevinst/tab år 2} &= \text{afståelsessum år 2} \\ &- (\text{anskaffelsessum år 2} \\ &+ \text{videreført gns. anskaffelsessum år 1} \times \text{antal enheder videreført fra år 1 afstået i år 2}) \end{aligned}$$

$$\text{Videreført beholdning år 2} = \text{antal enheder videreført år 1} - \text{antal enheder afstået heraf i år 2}$$

Nettoresultatmetoden har som nævnt til formål at skabe en opgørelsesmetode, hvor det i højere grad vil være muligt for de danske skattemyndigheder at anvende de indberettede data direkte til kontrol af indkomstopgørelsen samt til oplysninger til grund for årsopgørelsen.

Derudover vil nettoresultatmetoden ikke i samme omfang som en opgørelse efter lagerprincippet forudsætte et kendskab til ultimoværdien af den skattepligtiges beholdning af finansielle kryptoaktiver. Metoden mindsker risikoen for likviditetsbelastning, da den skattepligtige først skal betale skat, når der er realiseret en gevinst.

Det vil dog med nettoresultatmetoden stadig være nødvendigt at opgøre den skattepligtiges beholdning af aktiver (enhedsbeholdning). Det vil sige, hvor mange enheder den skattepligtige besidder af det pågældende finansielle kryptoaktiv ved udgangen af kalenderåret, da denne beholdning vil skulle indgå i opgørelsen af den fremtidige skattepligtige indkomst. Denne enhedsopgørelse kan være vanskelig at opgøre i de tilfælde, hvor den skattepligtige ejer flere wallets hos forskellige udbydere.

De danske skattemyndigheder vil i den forbindelse være nødsaget til at sammenkøre de indberettede data i de tilfælde, hvor den skattepligtige besidder wallets hos forskellige udbydere for at sikre en korrekt opgørelse af det pågældende finansielle kryptoaktiv, således at der sker en korrekt beskatning. Det gælder dog også i forskelligt omfang i relation til andre opgørelsesprincipper.

Generelt stiller nettoresultatmetoden store krav til den IT-mæssige understøttelse, samt til kvaliteten og behandlingen af data, som modtages som følge af DAC8.

Om data som modtages, bemærkes det, at de aggregerede summer er eksklusiv transaktionsomkostninger, hvorfor det ikke er muligt, alene på baggrund af de modtagne data, at give fradrag for transaktionsomkostninger. De opgjorte summer indeholder derudover ikke oplysninger om fx airdrops. Det betyder, at såfremt en beskatningsmodel skal baseres på de indberettede oplysninger, skal der tages højde herfor.

Indberetningerne fra DAC8 (og CARF) beror på aggregerede data, der repræsenterer en gennemsnitberegning på årsbasis, hvor de enkelte transaktioner ikke er særskilt udskilt, og hvor der ikke laves delsalgsopgørelser. Der kan derfor være udfordringer ved metoden, hvis der er behov for at opgøre anskaffelsessummen midt i året. Det kan fx være tilfældet i fraflytningssituationer og i tilfælde med overdragelse med succession.

Med hensyn til sammenligning med de indberettede data fra DAC8 bemærkes, at de indberettede data ikke omfatter samtlige skattesubjekter, idet børsnoterede selskaber mv. ikke er omfattet. Dette ses ikke at være et problem på nuværende tidspunkt, men anvendelsesområdet for kryptoaktiver udvikles hele tiden, så de indberettede data vil under alle omstændigheder skulle suppleres med en metode til brug for de skattesubjekter, der ikke er omfattet af DAC8. Derudover må det antages, at der findes og ikke mindst løbende udvikles handelsplatforme, der falder uden for anvendelsesområdet for udvekslingsaftalerne, ligesom handel, hvor man mødes personligt og handler over sin telefon, heller ikke er omfattet. De indberettede oplysninger vil således (i et vist omfang) ikke kunne stå alene.

Boks 17 redegør for fordele og ulemper ved den skitserede nettoresultatmetode.

Boks 17. Fordele og ulemper ved nettoresultatmetoden

Fordele	Ulemper
Mindre likviditetsbelastning	Ikke lægge direkte til grund, allerede fordi oplysningerne kommer efter oplysningsfristen
Modtager oplysninger om størsteparten af handler	Ikke lave delopgørelser.
Enklere kontrol, hvis man lægger indberettede data direkte til grund	Ikke samme metode som finansielle kontrakter (kvalifikationsproblem – ingen mulighed for overførsel af tab mellem aktiver)
	Indberettede data omfatter ikke alle skatteydere eller vekseltsjenerer

5.6.3 Lagermodel

Ved lagerbeskatning beskattes årets værdiforskydning i aktivbeholdningen. Der tages udgangspunkt i aktivernes handelsværdi primo og ultimo indkomståret, ligesom de faktiske anskaffelses- og afståelsessummer i løbet af året henholdsvis tillægges og fratrækkes ved opgørelsen. Dette indebærer, at det er de faktiske værdier, der kommer til beskatning, hvilket giver et regnskabsmæssigt retvisende udtryk for balancen. Ved en jævn stigning af aktivets værdi i en langsigtet investering, indebærer beskatning af årets lagerforskydning, at skatten er betalt, når aktivet afstås.

Dette indebærer, at der i relation til lagerprincippet også foretages en form for transaktionsbaseret opgørelse ved køb og salg af aktiver, der handles i løbet af året, idet anskaffelsessummer og afståelsessummer for disse aktiver indgår i opgørelsen af ultimoværdien.

Lagerbeskatning kan enten foretages pr. aktiv - det vil sige at gevinst og tab opgøres som forskellen mellem værdien af det konkrete aktiv ved indkomstårets begyndelse henholdsvis udløb - eller pr. beholdning af aktiver, således at gevinst og tab opgøres som den årlige værdiforskydning for en given aktivbeholdning. Foretages opgørelsen på baggrund af en beholdning af aktiver, kan opgørelsen for den pågældende beholdning foretages ved, at ultimoværdien tillægges årets salgssummer fratrukket årets købssummer og beholdningens primoværdi, jf. boks 18.

Boks 18. Lagerprincippet

$$\text{Gevinst/tab} = \text{ultimoværdi} + \text{årets salgssummer} - \text{årets købssummer} - \text{primoværdi}$$

Lagerprincippet anvendes bl.a. ved beskatning af gevinst og tab på investering i aktier og investeringsbeviser, der er udstedt af et investeringsselskab som defineret i aktieavancebeskatningslovens § 19, jf. aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7. Derudover anvendes lagerprincippet på bl.a. gevinst og tab på finansielle kontrakter og strukturerede fordringer, jf. kursgevinstlovens §§ 29 og 33. I kursgevinstlovens regler for beskatning af finansielle kontrakter sker opgørelsen efter ordlyden af kursgevinstlovens § 33 pr. kontrakt.

5.6.3.1 Lagerbeskatning af kryptoaktiver

Investering i finansielle kryptoaktiver sker ifølge Skattestyrelsens oplysninger både som langsigtede - og kortsigtede investeringer. En lagerbeskatningsmodel vil, set i forhold til en realisationsbeskatningsmodel, navnlig virke administrativt lettere for de skatteydere som handler meget. For de skatteydere, der handler langsigtet og med en mindre handelsvolumen, vil det formentlig ikke have væsentlig betydning for den administrative belastning, hvilket princip opgørelsen skal foretages efter. Ved et lagerprincip undgår den skattepligtige at skulle dokumentere anskaffelsessummer for kryptoaktiver, der kan være anskaffet for flere år siden.

Beskatningen efter et lagerprincip følger en enkel og gennemsigtig opgørelsesmetode, hvor beregningen og oplysningen af den skattepligtige indkomst i højere grad kan automatiseres for den skattepligtige. Dette skyldes, at det er muligt at sammenlægge aktiverne, hvorefter der laves en samlet beholdningsopgørelse for de pågældende aktiver.

Lagerprincippet indebærer, at der sker en beskatning af urealiserede gevinster og tab. Finansielle kryptoaktivers store volatilitet kan medføre store urealiserede gevinster og tab, når disse opgøres efter lagerprincippet. Dette kan opleves som særligt problematisk, hvis tab er kildeartsbegrænset, og der fx i et kalenderår er store gevinster efterfulgt af et år med store tab, eller hvor der sker en markant stigning i kursen på kryptoaktiverne i løbet af året. I sådanne situationer vil

lagerbeskatningen kunne give både likviditetsmæssige udfordringer og kunne udløse en betydelig beskatning af gevinster, som aldrig realiseres. Den skattepligtige vil bl.a. kunne være nødt til at frigøre midler, fx ved afståelse af aktiver, der i den førstnævnte situation endda er faldet meget i værdi, for at kunne betale skatten for det kalenderår med store urealiserede gevinster. Alternativt vil den skattepligtige være nødt til at afregne skatten ved brug af midler fra anden opsparing eller låntagning.

Kryptoaktiver må i almindelighed dog anses for meget likvide, hvilket giver en skatteyder mulighed for relativt at kunne fremskaffe likviditet til at betale skatten.

En anden udfordring ved at basere beskatning af finansielle kryptoaktiver på lagerprincippet er at opgøre en ultimoværdi. Dette skyldes bl.a., at de indberettede oplysninger alene vedrører transaktioner (handler). Efter DAC8 foreligger der ikke en pligt for udbydere til at indberette ultimoværdien til de nationale skattemyndigheder. Der bliver således indberettet data vedrørende indgående og udgående aktiver og værdien heraf på transaktionstidspunktet, mens der ikke automatisk genereres en værdiansættelse ultimo indkomståret.

Kontrolproblemerne kan forstærkes, såfremt den skattepligtige besidder flere wallets eller konti hos forskellige udbydere, hvilket ikke er ualmindeligt i praksis. Det kan også vanskeliggøre værdiansættelsen, hvis aktiverne handles til forskellig kurs hos de forskellige tjenester.

Findes der ikke offentligt tilgængelige data, må der til brug for skøn over aktivernes værdi ultimo, anvendes en værdiansættelsesmetode, der kan underbygge markedsværdien af aktiverne, og som bl.a. tager særligt højde for den høje volatilitet af finansielle kryptoaktiver.

Det bemærkes, at data for de indberettede transaktioner alt andet lige er offentligt tilgængelige med henblik på, at investorer kan følge kursen på aktiverne, og således at man kan finde tilbage til kursen pr. 31. december i de forudgående indkomstår. Dette gælder i hvert fald for de mest handlede finansielle kryptoaktiver. Såfremt ultimoværdien skal anvendes ved opgørelsen, skal der samtidig tages stilling til tidspunktet for fastsættelsen af ultimoværdien, da kursen kan svinge i løbet af det pågældende døgn.

Konsekvensen af en urigtig værdiansættelse ultimo vil dog blive udlignet i det efterfølgende indkomstår, idet ultimoværdien anvendes som primoværdi i det efterfølgende indkomstår. Er værdiansættelsen ultimo år 1 fx for lav, vil det give en tilsvarende øget beskatning i år 2, fordi primoværdien vil være lavere end ved en korrekt værdiansættelse. En urigtig værdiansættelse fører således ikke til en permanent skattemæssig afvigelse, men (blot) en periodeforskydning på et år.

For at sikre en korrekt og ensartet værdiansættelse ultimo året, kan det overvejes at lade Skatteforvaltningen offentliggøre en liste med kursværdien pr. skæringsdagen for de mest handlede aktiver. Denne model benytter Norge grundet deres formuebeskatning, hvorefter de skattepligtiges beholdning skal værdiansættes ultimo indkomståret.²¹

Nedenfor i *boks 19* opsummeres fordele og ulemper ved anvendelse af henholdsvis realisations- og lagerprincippet.

²¹ [Formue - rapportere, fylle ud og dokumentere - Skatteetaten](#)

Boks 19. Fordele og ulemper ved beskatningsprincipperne

Fordele

Realisationsprincippet

Avance af konkrete transaktioner i indkomståret – ikke behov for at fastsætte ultimoværdi (hvert år).

Som udgangspunkt mindre likviditetsbelastende for investor.

Lagerprincippet

Beskatningen baseres på den faktiske indtjening = mere retvisende billede af værdien. Aktiverne kan sammenlægges – saldoopgørelse.

Beskattes som finansielle kontrakter.

Ulemper

Realisationsprincippet

Opgørelse af gevinst og tab skal foretages ved hver afståelse. Anvendes også gennemsnitsmetoden, skal der tillige ske nyberegning af den gennemsnitlige anskaffelsessum ved hver afståelse.

Det er nødvendigt at holde øje med gamle anskaffelsessummer.

Lagerprincippet

Kan være mere likviditetsbelastende end realisationsprincippet.

Ultimoværdien af den skattepligtiges beholdning indberettes ikke efter reglerne i DAC8.

Henset til kryptoaktivers karakter som volatile aktiver samt handelsvolumen for den gennemsnitlige skatteyder bør den foreslåede regulering tage visse hensyn.

Såfremt finansielle kryptoaktiver skal beskattes efter lagerprincippet, bør muligheden og nødvendigheden for at foretage foranstaltninger, der afbøder uhensigtsmæssige virkninger af anvendelsen af et lagerprincip ved fx et pludseligt kursfald, overvejes.

Finansielle kontrakter, som i dag er omfattet af reglerne i kursgevinstloven, er lagerbeskattede. Det synes derfor nærliggende at overveje, hvorvidt kryptoaktiver kan omfattes af samme regelsæt, således at de gældende regler om beskatningen af finansielle kontrakter udvides til også at omfatte de kryptoaktiver, som i dag beskattes efter statsskatteloven.

Med en beskatning af finansielle kryptoaktiver efter kursgevinstloven vil gevinst og tab tilsvarende skulle medregnes ved opgørelse af kapitalindkomsten, mens tab tilsvarende ikke skal kunne fradrages frit ved opgørelsen af personens samlede kapitalindkomst. I de følgende afsnit er det overvejet, hvordan nogle af de udfordringer, som en lagerbeskatningsmodel rejser, kan håndteres.

5.6.3.1.1 Beskatning på beholdningsniveau

Kryptoaktivers handelsvolumen er i mange tilfælde langt større end andre aktiv-typer. En lagerbeskatningsmodel vil kunne tage hensyn til dette ved som udgangspunkt at anse alle skatteyderens kryptoaktiver for én samlet beholdning. Dette modificeres dog af, at aktiv-typer, som i dag allerede er omfattet af skatteretlig regulering såsom fx kursgevinstloven eller anden særlov, stadig bør reguleres efter disse regelsæt. Se ovenfor i afsnit 5.2.

Beskatningen vil herefter ske for den samlede beholdning (af de omfattede kryptoaktiver) på baggrund af indkomstårets samlede værdiforskydning i beholdningen. Denne model svarer til den lagerbeskatning, som sker efter aktieavancebeskatningsloven. En sådan model vil også medføre, at de indberettede data fra DAC8 og CARF i noget omfang vil kunne anvendes til opgørelsen, som de samlede køb og salg i indkomståret, som der henholdsvis skal fratrækkes og tillægges ultimoværdien. Som beskrevet er der dog visse begrænsninger i de modtagne data, hvor fx tildelinger og transaktionsomkostninger ikke indgår i den aggregerede opgørelse.

Såfremt kryptoaktiver omfattes af kursgevinstlovens regler om finansielle kontrakter, bør det overvejes, om opgørelsesmetoden i kursgevinstlovens § 33 er tilstrækkeligt præcist formuleret.

Som nævnt ovenfor sker opgørelsesmetoden efter § 33 pr. kontrakt. I det aktiverne skal opgøres på beholdningsniveau, kan det være nødvendigt at omformulere § 33 således, at det følger, at opgørelsen skal ske for den samlede beholdning. Denne formulering vil være i lighed med lagerbeskatningen efter aktieavancebeskatningsloven. Det følger fx af aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 2., at skattepligtige omfattet af bestemmelsen skal medregne urealiseret gevinst og tab på beholdningen af aktier til den skattepligtige indkomst (lagerprincippet).

I sammenhæng hermed bemærkes det, at i praksis oplyses indkomst vedrørende finansielle kontrakter i samme rubrik på oplysningsskemaet. Rubrikken omfatter for finansielle kontrakters vedkommende; nettofortjeneste (positivt resultat efter fradrag af tab og fremført tab) på finansielle kontrakter eller nettotab (negativt resultat efter fradrag af eventuel gevinst) på finansielle kontrakter. Det betyder, at opgørelsesmetoden i § 33 i praksis primært har den betydning, at der foretages en mellemopgørelse, mens det beløb som oplyses sker med udgangspunkt i samtlige af de omfattede aktiver.

I forbindelse med overvejelserne om § 33, er det overvejet om en ændring vil have betydning for fradragsbegrænsningsreglerne i §§ 31 og 32, herunder muligheden for at medregne/fremføre tab på de aktiebaserede finansielle kontrakter. Særligt for de aktiebaserede kontrakter gælder der en undtagelse til kildeartsbegrænsningen (fradragsbegrænsningsreglerne), hvorefter et tab på en aktiebaseret kontrakt, under visse betingelser, kan fradrages i positiv aktieindkomst. Af denne grund opgøres henholdsvis indkomst fra de aktiebaserede kontrakter og de ikke-aktiebaserede kontrakter allerede i praksis særskilt. En ændring af § 33, hvorefter opgørelsen skal ske på beholdningsniveau, bør derfor modificeres, således at indkomst fra de aktiebaserede finansielle kontrakter skal opgøres særskilt, som det også er tilfældet i praksis i dag.

En lagerbeskatning på beholdningsniveau vil kræve, at der sker en udskillelse af de finansielle kryptoaktiver, som er omfattet af anden særlovgivning, og som ikke lagerbeskattes. Det må antages at være relativt få finansielle kryptoaktiver i en wallet, som vil have karakter af fx et ejerbevis til et aktiv, som skal beskattes efter de "almindelige" regler.

En ændring af § 33 vil betyde, at de kryptoaktiver som i dag beskattes efter statsskattelovens regler, vil blive beskattet på samme måde, som de kryptoaktiver, der i dag beskattes efter kursgevinstlovens kapitel 6 om finansielle kontrakter. Det vil i praksis give mulighed for at opnå en forenkling, hvis disse to typer kryptoaktiver beskattes efter samme regler og ved opgørelsen af gevinst og tab sammenlægges i én beholdning.

5.6.3.1.2 Tab - fradragsbegrænsning

Det er i afsnit 4.1.1. beskrevet, at Skattestyrelsens nuværende kontrolmuligheder er begrænsede. På den baggrund findes det nærliggende at antage, at der kan være en risiko for, at den skattepligtige alene oplyser et tab og ikke oplyser en gevinst. Derudover antages der at være visse muligheder for manipulation med kursværdier. Selv om de kommende indberetninger efter DAC8 og CARF i et vist omfang vil øge kontrolmulighederne, bør det overvejes at opstille et værn for fradragsadgangen, som sikrer, at der ikke gives uberettiget adgang til fradrag.

Dette kan imødegås for personers investering i finansielle kryptoaktiver ved at indføre regler om kildeartsbegrænset fradrag for tab, som det gælder i dag i kursgevinstlovens regler om finansielle kontrakter. Det sikrer, at et fradrag for tab kun kan udnyttes til modregning i gevinster på tilsvarende aktiver, som tabet vedrører.

Yderligere kan der indføres regler om, at anskaffelsen af et givent aktiv skal være oplyst til skattemyndighederne som betingelse for, at der kan foretages fradrag for tab senere. Dette er bl.a. indført for personers investeringer i aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. aktieavancebeskatningslovens § 14, samt i investeringsbeviser i investeringsforeninger, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19 D.

For finansielle kontrakter følger det af den generelle oplysningspligt, jf. skattekontrollovens § 2, at den skattepligtige har pligt til at oplyse om erhvervelsen. Fradragsretten er ikke betinget af at den skattepligtige har oplyst om erhvervelsen. De kryptoaktiver, der i dag omfattes af kursgevinstloven, er allerede omfattet af dette krav.

Det forekommer ikke hensigtsmæssigt at indføre en generel oplysningspligt for samtlige erhvervelser af kryptoaktiver med henblik på tabsfradrag, da der i nogle tilfælde handles store volumener, og da en sådan oplysningspligt kan være administrativt byrdefuld for såvel skattemyndigheder som borgere. Som et "lempeligere" alternativ kan der indføres en pligt til en generel registrering som investor i kryptoaktiver som betingelse for at få tabsfradrag. Dette alternativ vurderes dog ikke at være effektivt, og vil i øvrigt i vidt omfang være opfyldt gennem de kommende indberetninger efter DAC 8/CARF. Herfor kommer, at der henset til kontroludfordringerne ikke er grundlag for at behandle tab på kryptoaktiver lempeligere end tab på børsnoterede aktier.

Ved beskatning efter et lagerprincip, hvor kryptoaktiverne bliver omfattet af det samme regelsæt, som gælder for finansielle kontrakter, bør der tages stilling til, i hvilket omfang fradragsbegrænsningsreglerne i kursgevinstlovens § 31 (selskaber) og § 32 (personer) skal gælde ved beskatningen af kryptoaktiver.

Fradragsbegrænsningen for selskabers aktiebaserede kontrakter er som udgangspunkt knyttet til den enkelte kontrakt. Et tab på en given aktiebaseret kontrakt kan således alene fradrages i tabsåret, i det omfang tabet beløbsmæssigt kan rummes i tidligere indkomstårs skattepligtige (netto)gevinster på den pågældende kontrakt. Det vil sige, at tabet kan fradrages i tabsåret, i det omfang der stadig måtte henstå beskattede gevinster på kontrakten, som ikke allerede er "udnyttet" til at kunne fradrage tab på andre aktiebaserede finansielle kontrakter. Reglen om fradrag for tab i tabsåret indeholder således en form for carry back for de aktiebaserede finansielle kontrakter. I det omfang tabet ikke kan fradrages efter carry back reglen, kan tabet fremføres til fradrag i efterfølgende indkomstårs nettogevinster – ikke kun på den pågældende kontrakt, men også på andre aktiebaserede finansielle kontrakter. For selskabers ikke-aktiebaserede kontrakter, gælder der ingen fradragsbegrænsning.

Fradragsbegrænsningen for personer er mere generel, idet den er knyttet til personens beholdning af finansielle kontrakter. Et tab på en given kontrakt kan fradrages i tabsårets gevinster på finansielle kontrakter. Overstiger tabet årets gevinster, kan tabet fradrages i tabsåret, i det omfang tabet beløbsmæssigt kan rummes i tidligere indkomstårs skattepligtige (netto)gevinster på finansielle kontrakter. Det vil sige, at tabet kan fradrages i tabsåret, i det omfang der stadig måtte henstå beskattede gevinster på finansielle kontrakter, som ikke allerede er "udnyttet" til at kunne fradrage tab på andre finansielle kontrakter. Reglen om fradrag for tab i tabsåret indeholder således en form for carry back. I det omfang tabet ikke kan fradrages efter carry back reglen, kan tabet fremføres til fradrag i efterfølgende indkomstårs nettogevinster på finansielle kontrakter.

For personer gælder der særlige regler, hvor der er tale om tab på aktiebaserede kontrakter vedrørende noterede aktier eller tab på kontrakter om fast ejendom. For tab på aktiebaserede kontrakter vedrørende noterede aktier gælder således også en mulighed for at kunne fradrage tab (der ikke har kunnet fradrages efter carry back reglen eller i øvrigt) i nettogevinster på noterede aktier. For tab vedrørende kontrakter om fast ejendom gælder, at disse tab alene kan fradrages i gevinster på aftaler vedrørende fast ejendom.

For personer gælder derudover generelt en mulighed for overførsel af tabet til fradrag i en eventuel ægtefælles nettogevinster på finansielle kontrakter.

Som tidligere beskrevet bliver nogle kryptoaktiver efter gældende praksis allerede beskattet som finansielle kontrakter – bl.a. visse stablecoins. En stablecoin er i MiCA-forordningen defineret som et aktiv, som har til formål at opretholde en stabil værdi ved at henvise til et andet aktivs værdiudvikling.

Det forekommer sandsynligt, at et kryptoaktiv i stedet for at henvise til dollaren, jf. SKM2022.300.SR, kan henvise til værdiudviklingen på en aktie. I et sådan tilfælde vil kryptoaktivet, hvis det i øvrigt opfylder kriterierne for at blive anset for en finansiel kontrakt, blive anset for en aktiebaseret finansiel kontrakt efter det eksisterende regelsæt. Det bør også være tilfældet, hvis kryptoaktiver omfattes af regelsættet for finansielle kontrakter. En kommende regulering bør således ikke udvide fradragsadgangen, så tab på "almindelige" kryptoaktiver kan modregnes i aktieindkomst. Det bør fortsat kun være aktiebaserede finansielle kontrakter, hvor der er modregningsadgang overfor aktieindkomst.

5.6.3.1.3 Opgørelse af ultimoværdi

En lagerbeskatningsmodel forudsætter, at der opgøres en ultimoværdi. Det kan her overvejes at anvende de samme værdiansættelsesprincipper, som der anvendes for de aktiver, som lagerbeskattes efter kursgevinstloven. Her opgøres værdien af en finansiel kontrakt ved indkomstårets udløb til værdien i handel ogandel (markedsværdien). Finansielle kontrakter kan være børsnoterede, og det underliggende aktiv er typisk børsnoteret. Kan der konstateres en børsnoteret værdi, vil markedsværdien være den på børsen noterede værdi ved indkomstårets udløb.

Foreligger der ingen børsnotering, må værdien af finansielle kontrakter i princippet opgøres som anskaffelsessummen ved indkomstårets udløb for en tilsvarende finansiel kontrakt, der har samme restløbetid som den pågældende kontrakt. I de tilfælde hvor kontrakten ikke er børsnoteret, er myndighederne berettiget til at foretage en skønsmæssig værdiansættelse. Værdiansættelse af kontrakter uden for de organiserede markeder skal ske under hensyn til forholdene på markedet.

Om fastsættelse af ultimoværdien kan der også henses til SKM2019.395.SKTST. SKM-meddelelsen omhandler indberetningspligtiges opgørelse af værdien af værdipapirbeholdninger omfattet af skatteindberetningslovens §§ 17 og 18, som bl.a. omfatter lagerbeskattede aktiver som nævnt i aktiavancebeskatningslovens §§ 19 A, 19 B og 19 C. Meddelelsen har således til formål at fastlægge værdien af værdipapirer på skæringsdagen den 31. december. Værdiansættelsen følger en prioriteret anvendelse af kursen. Som første prioritet anses, for de fleste af aktiverne, lukkekursen på opgørelsesdagen, som kursleverandøren anser som værende fra det mest likvide marked.

Uanset om aktiverne opbevares i en wallet på en online platform fx en vekslingstjeneste (custodial wallet) eller i en privat wallet (non-custodial), bør markedsværdien anvendes til opgørelsen af ultimoværdien. Markedsværdien anses som værende den sidst kendte kurs ved indkomstårets afslutning, således skæringsdagen. Fastsættelsen af markedsværdien skal ske med udgangspunkt i den kurs, som er så tæt på indkomstårets afslutning som muligt (dansk tid). Skæringsdagen for personer, hvis indkomstår følger kalenderåret, vil være den 31. december. Skatteyderen bør anvende den kurs, som anses for værende mest repræsentativ og fra det mest likvide marked. Således bør kurser på de tjenester med enten størst handelsvolumen eller størst datagrundlag prioriteres og anvendes til værdiansættelsen.

For kryptoaktiver findes ikke en lukkekurs. I stedet anføres den historiske kursudvikling for mange aktiver i enten 5-minutters interval eller 1-times interval. Ultimoopgørelsen bør derfor ske efter markedsværdien, hvor værdien ansættes på baggrund af de tilgængelige kursdata.

Det bemærkes, at de historiske kursintervaller bliver mindre præcise, jo mere historiske de er. Eksempelvis kan en 1-times kurs fortsat findes på www.coinmarketcap.com en måned efter kursdagen, mens de historiske kurser ét år tilbage i tid kun vises pr. døgn. Der kan således være tilfælde, hvor en præcis kurs ikke findes, eller hvor den af andre årsager ikke kan opgøres. I de tilfælde må en så præcis markedsværdi, som det er muligt, anvendes. En mindre præcis værdiansættelse vil i mange tilfælde blive beskattet i senere indkomstår eller ved den endelige realisation. Af samme årsager må der også accepteres en grad af afvigelser i opgørelsen af ultimoværdien. At præcisionen i kurserne falder over tid nødvendiggør, at den skattepligtige snarest muligt efter den 31. december sikrer sig dokumentation for beholdningens kurser på skæringsdagen og foretager en ultimo værdiansættelse af beholdningen.

Det kan ikke afvises, at der kan forekomme situationer, hvor der kan spekuleres i at flytte sine aktiver til en vekslingstjeneste, hvor kursen i en skattemæssig henseende kan være fordelagtig. Denne mulighed for manipulation vurderes dog begrænset og - i hvert fald på nuværende tidspunkt - ikke af væsentlig betydning.

En ultimoværdi bør oplyses for den samlede beholdning. Det betyder, at hvis skatteyderen har flere kryptoaktiver, så skal værdien opgøres særskilt for de enkelte aktiver og herefter summeres til en samlet værdi, som oplyses på oplysningskemaet.

Som beskrevet i afsnit 5.6.3.1., kan Skatteforvaltningen, for at sikre en korrekt værdiansættelse - i lighed med hvad Norge gør i forbindelse med værdiansættelser til formueskatteopgørelsen - offentliggøre kurserne pr. 31. december på de mest handlede kryptoaktiver. Det vil betyde, at den skattepligtige "kun" skal sikre sig kurserne for de sjældnere aktivtyper.

Hvis kryptoaktiverne omfattes af samme regelsæt som finansielle kontrakter, bør skattemyndighederne for kryptoaktiver have samme mulighed, som for finansielle kontrakter, for at foretage et

skøn, hvis et kryptoaktiv ikke har en kursværdi, som kan aflæses. Skønnet må ske under hensyn til det pågældende marked.

5.6.3.1.4 Likviditetsbelastning

I forbindelse med en lagerbeskatningsmodel skal overvejes tiltag, som afbøder en eventuel likviditetsmæssig belastning. Der er i det følgende beskrevet forskellige muligheder.

5.6.3.1.4.1 Carry back

Der findes regler i skattelovgivningen, der har til formål at afbøde virkninger af lagerbeskatningen i relation til beskatning af store urealiserede avancer og at sikre, at det er den faktisk konstaterede gevinst, der beskattes i ejerperioden. Et eksempel er regler om carry back. Reglerne kan også i et vist omfang virke likviditetsforberedende, da der ved carry back kan ske tilbagebetaling af skat i forbindelse med, at der efterfølgende konstateres værdinedgang, i stedet for, at det herved opgjorte tab blot fremføres til modregning i efterfølgende års eventuelle gevinster. Der gives normalt alene mulighed for carry back, når tabet er kildeartsbegrænset – af hensyn til at afbøde nogle af effekterne forbundet herved.

I regelsættet om finansielle kontrakter er der indført en modificeret form for carry back, der ikke indebærer en genoptagelse af tidligere indkomstår, og som vedrører visse typer af tab på finansielle kontrakter. Tab, der overstiger gevinst på indkomstårets kontrakter kan fradrages, i det omfang det ikke overstiger forudgående indkomstårs skattepligtige nettogevinster på kontrakter, jf. kursgevinstlovens § 32, stk. 2, og 31, stk. 2. Derved har den skattepligtige mulighed for at fradrage tab i det aktuelle indkomstår i tidligere års nettogevinster. Af bemærkningerne til bestemmelsen i kursgevinstlovens § 31, jf. L 99, FT 2001/2002, til § 7, nr. 2 og 4, fremgår, at:

"[...] Begrundelsen for ovennævnte fradragsadgang er, at der på grund af lagerprincippet kan være sket beskatning af en gevinst i et tidligere år, selv om denne gevinst senere udlignes af et tilsvarende tab på samme kontrakt. Tab fradrages i det indkomstår, som tabet vedrører. Der skal således ikke ske regulering af indkomstopgørelsen for de tidligere indkomstår. [...]"

Der findes også i andre regelsæt bestemmelser om carry back, fx i dødsboskatteloven, pensionsafkastbeskatningsloven og kulbrinteskatteloven.

Regler om carry back kan forekomme administrativt byrdefulde, fordi der skal føres opgørelser over tidligere indkomstårs indkomst og skatten heraf, ligesom reglerne kan være vanskelige at digitalisere. Den administrative byrde ved carry back for såvel den skattepligtige som myndigheden vurderes dog ikke i sig selv at være tilstrækkelig begrundelse for ikke at indføre en mulighed for carry back i relation til finansielle kryptoaktiver.

I relation til kursgevinstlovens regler om anvendelse af lagerprincippet på finansielle kontrakter er der indsat en bestemmelse om dispensation fra lagerprincippet, hvorefter skattemyndighederne i ganske særlige tilfælde kan tillade, at gevinst og tab på finansielle kontrakter medregnes efter realisationsprincippet, jf. kursgevinstlovens § 33, stk. 2, jf. § 25, stk. 1. Der er i bestemmelsen fastsat betingelser for godkendelse af dispensationsadgang. Det er således en betingelse, at kontrakten indgås som led i virksomhedens primære drift for at sikre leverancer til eller fra virksomheden, samtidig med at lagerbeskatning skal udgøre en væsentlig ulempe for virksomheden. Denne mulighed vurderes på nuværende tidspunkt ikke nødvendig eller relevant i relation til finansielle kryptoaktiver, men vil kunne blive relevant, hvis anvendelsen af kryptoaktiver i virksomheder bliver udbredt.

5.6.3.1.4.2 Modificeret opgørelsesmetode

Det er muligt, at der kan opstå tilfælde, hvor værdien af finansielle kryptoaktiver topper ved årsskiftet for derefter at falde kraftigt. Det kan overvejes at supplere en beskatningsmodel, der baserer sig på lagerprincippet, med særlige regler for den situation, hvor en skattepligtig først får solgt ud til betaling af skatten efter årsskiftet, efter at der er indtruffet et værdifald. I den forbindelse er der overvejet følgende to initiativer.

Initiativ 1 – særlig opgørelsesperiode ved store værdifald

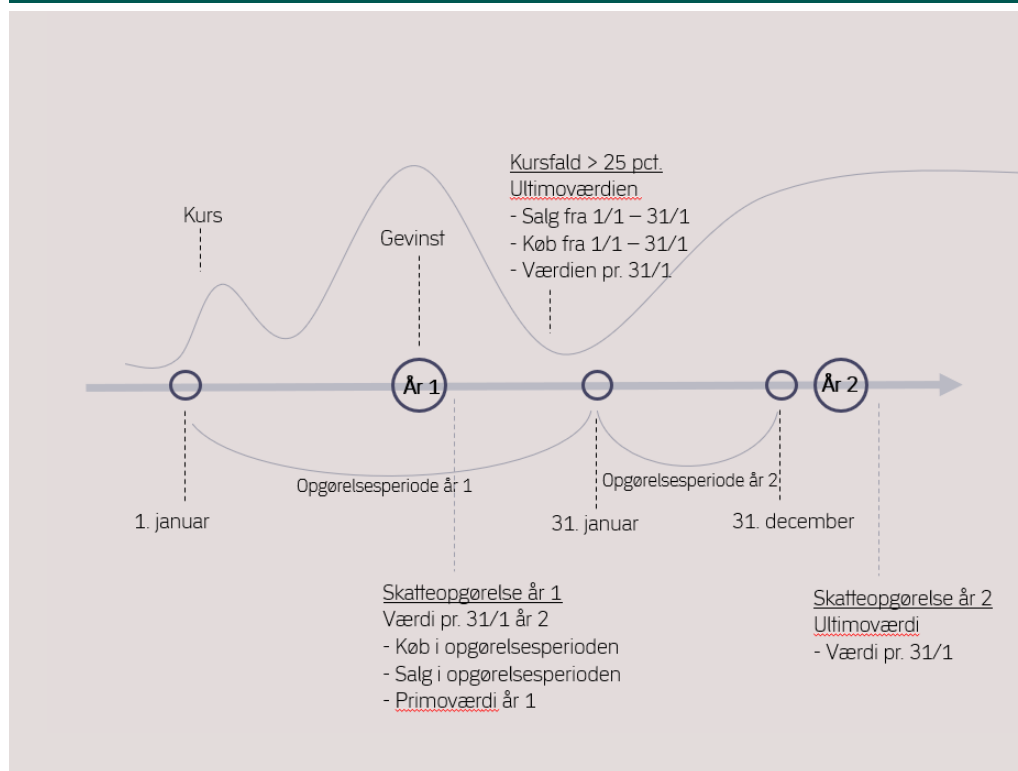
For at undgå, at en skattepligtig reelt ikke har mulighed for at realisere tilstrækkelig likviditet til at betale skatten med, er det overvejet at give mulighed for at vælge et andet ultimotidspunkt end den 31. december, for de skattepligtige hvis indkomstår følger kalenderåret. Det kunne fx overvejes at give mulighed for at vælge den 31. januar i år 2, som ultimotidspunkt under forudsætning af, at værdien af den samlede beholdning (værdien af indestående på samtlige wallets) er faldet med mere end fx 25 pct. i perioden fra den 31. december i år 1 til den 31. januar i år 2.

Hovedreglen vil være det almindelige indkomstår (kalenderåret). Er betingelserne for at bruge 31. januar som ultimotidspunkt opfyldt, og er dette valgt af skatteyderen, vil opgørelsesperioden for det valgte år være 1. januar år 1 til 31. januar år 2, og for det følgende indkomstår vil opgørelsesperioden være fra 1. februar år 2 til 31. december år 2 (medmindre betingelserne for at flytte ultimotidspunktet helt undtagesvis også er opfyldt i år 2).

For at kunne foretage en korrekt vurdering af, hvorvidt 25 pct.-kravet er opfyldt eller ej, vil såvel opgørelsen pr. 31. december som opgørelsen pr. 31. januar skulle korrigeres for de køb og salg, der måtte være foretaget i løbet af januar måned. I opgørelsen pr. 31. december skal fratrækkes de værdier, som kan henføres til aktiver, der er solgt i januar. Det vil ikke være tilstrækkeligt at fratække afståelsessummerne, da det vil give en for lille reduktion, når der er tale om et værdifald.

Hvor 25 pct.-kravet er opfyldt, og reglen anvendes, vil opgørelsen af gevinst og tab derefter (hvor opgørelsen forrige år er sket på kalenderårsbasis) skulle foretages som forskellen mellem ultimoværdien pr. 31. januar år 2 tillagt afståelsessummer fra 1. januar år 1 til 31. januar år 2 og primoværdien pr. 1. januar år 1 tillagt anskaffelsessummer fra 1. januar år 1 til 31. januar år 2.

Initiativ 1 – særlig opgørelsesmetode

Figur 1

Med initiativet kan likviditetsvirkningen af lagerprincippet mindskes, når der er meget store værdifald kort efter årsskiftet. Det er naturligvis muligt, at kursen falder væsentligt på andre tidspunkter end i januar måned. Den "korte" forlængelse af opgørelsesperioden efter årsskiftet skal ses i sammenhæng med, at investor skal kunne lave opgørelsen inden fristen for indlevering af oplysnings-skemaet, og at skatteyderen hermed få en reel mulighed for at håndtere den situation, at der efter 31. december er sket et meget stort kursfald. Det kan – for at udvide initiativets virkning – overvejes at udvide opgørelsesperioden med fx 3 måneder i stedet for en måned.

Det største kursfald på Bitcoins skete i juni 2022, hvor kursen, i en periode på fire uger, faldt ca. 38 pct.²² I overvejelserne er der taget udgangspunkt i et gennemsnitligt kursfald på 25 pct., som en mulighed for hvor stort kursfaldet skal være, før det udløser mulighederne i initiativet.

Det må forudsættes, at en investor, der konstaterer en nedadgående værdiudvikling, ofte vil realisere sine aktiver hurtigst muligt, og inden værdien af den samlede beholdning er under 25 pct. Initiativet er formentlig mest relevant i de tilfælde, hvor investor kun har en type aktiver i sin beholdning fx Bitcoins. Ved en større diversitet i den samlede beholdning, er risikoen for, at aktiverne samlet set falder til under 25. pct. mindre sandsynlig.

Fordelene ved initiativet skal holdes op imod den yderligere kompleksitet i reglerne. Administrativt kan det være besværligt med en mulighed for at have opgørelsesperioder, der, for en særlig indkomsttype, afviger fra indkomståret. Den øgede administration vil også gælde for investor, da investor selv vil skulle foretage alle de påkrævede beregninger. Udover en opgørelse af værdien pr. 31.

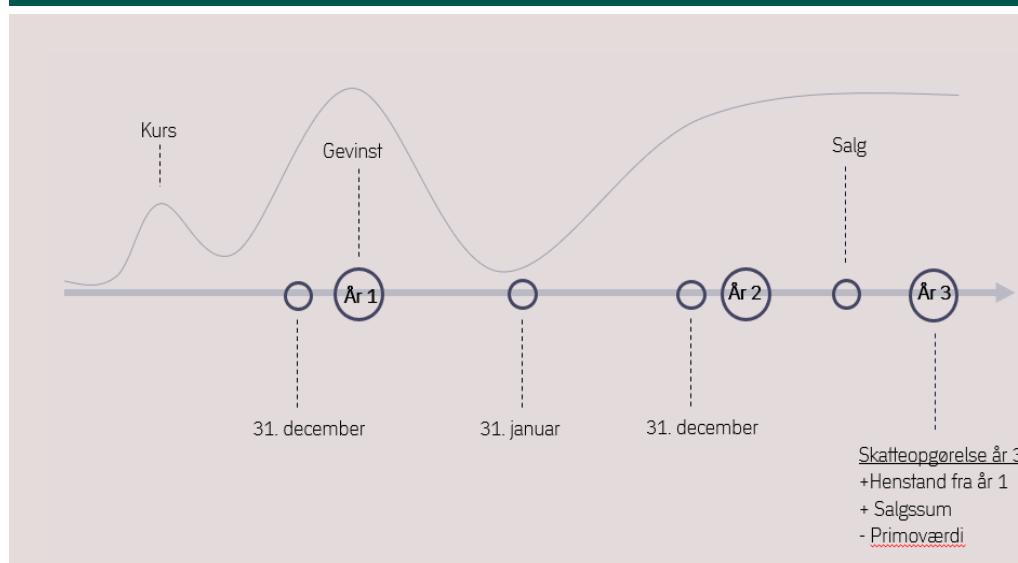
²² <https://www.coindesk.com/markets/2022/07/01/brutal-month-for-bitcoin-as-june-ends-with-biggest-drop-in-11-years/> og [Bitcoin price today, BTC to DKK live price, marketcap and chart | CoinMarketCap](#)

december tillagt årets afståelsessummer, vil investor således skulle opgøre værdien pr. 31. januar året efter. Dette skal imidlertid sammenholdes med, at reglen er tiltænkt at være anvendelse i de, må man formode, relativt få tilfælde, hvor der har været meget store kursfald i måneden efter 31. december, og investor er ikke tvunget til at benytte muligheden for at vælge kursen pr. 31. januar i stedet for kursen pr. 31. december.

Initiativ 2 - henstandsordning

Med udgangspunkt i det beskrevne scenarie er det overvejet, hvorledes effekterne af et pludseligt værdifald efter skæringsdatoen kan afbødes ved et initiativ, som bygger på en henstandsordning. Efter initiativet vil den skat, som skatteyderen *skulle* have betalt som følge af den urealiserede gevinst, kunne udskydes til realisationstidspunktet. Den urealiserede gevinst, som kommer til beskattning i år 1, vil først forfalde til betaling i det indkomstår, hvor aktiverne endeligt afstås.

Initiativ 2 - henstandsordning

Figur 2

Som beskrevet fungerer initiativerne for hele beholdningen. En henstandsordning vil derfor medføre, at en skattebetaling vil kunne udskydes, indtil det sidste aktiv fra beholdningen afstås. Konsekvensen heraf vil være, at den skattepligtige kan beholde et enkelt aktiv fra beholdningen som aldrig realiseres, hvorefter skatten aldrig forfalder til betaling. Det vil generelt ikke være muligt at adskille den beholdning, som vedrører henstandsordningen, fra en ny erhvervet beholdning. En sådan opdeling vil også tale imod det hensyn til administrationen, som er taget ved at basere beskattningen på beholdningsniveau.

5.6.3.1.5 Overgangsregler

Ved et skifte fra den nuværende realisationsmodel til en lagermodel er det nødvendigt at regulere, hvorledes en overgang fra den ene metode til den anden metode bør ske. Overgangsreglerne er således kun relevante for de aktiver, hvor en ny regulering medfører, at aktiverne fremover skal beskattes efter andre regler end i dag. Det betyder først og fremmest, at overgangsreglerne skal omfatte de aktiver, der i dag beskattes efter statsskatteloven. I det følgende er der overvejet forskellige muligheder for overgangsregler.

Generelt er det nødvendigt ved en overgang til beskattning efter et lagerprincip at gøre op med den tidligere værdiændring på aktiverne og bestemme en indgangsværdi, som skal udgøre

primoværdien i det første indkomstår, hvor lagerprincippet anvendes. Det skal således overvejes, hvordan (og hvornår) forskellen mellem aktivernes oprindelige anskaffelsessum og indgangsværdien skal beskattes.

Det vil være en fordel, hvis en overgangsordning ikke nødvendiggør, at aktiverne, der er i behold ved overgangen, "følges", hvormed det fx undgås, at skattebetalingen først effektueres ved afståelse af det sidste aktiv, eller at aktiverne uanset overgangen til lager fortsat skal opgøres efter et aktiv-princip, i takt med at disse afstås.

Overvejelserne om overgangsregler kan tage afsæt i to yderpunkter. Forskellen mellem beholdningens oprindelige anskaffelsessum og indgangsværdien kan på den ene side komme til fuld beskatning ved overgangen til lagerbeskatning. Det vil sige, at kryptoaktiverne beskattes på baggrund af værdien ved udgangen af indkomståret forud for ikrafttrædelsesåret (år 0). Beskatningen vil efter dette yderpunkt således ske up-front ved overgangen til lagermodellen – og i indkomståret før de nye regler får virkning. På den anden side kan forskellen mellem de to – som det andet yderpunkt – gøres skattefri. Ingen af disse to yderligheder synes som udgangspunkt anbefalelsesværdige. Det er derfor overvejet i hvilket omfang, der kan hentes inspiration i andre tilfælde, hvor der er sket en overgang til beskatning efter et lagerprincip.

Ved lov nr. 394 af 6. juni 1991 overgik beskatningen af finansielle kontrakter til et lagerprincip. Det nye beskatningsprincip var bl.a. foranlediget af Optionsudvalgets betænkning nr. 1139 fra 1988. Udvalget var nedsat af skatteministeren til at undersøge og afklare beskatningen af finansielle instrumenter, herunder finansielle kontrakter.

Af den vedtagne ændringslovs § 10, stk. 10, følger det, at reglerne om finansielle kontrakter har virkning for kontrakter, der erhverves den 1. juli 1991 eller senere. Det vil sige, at de kontrakter, der var erhvervet før 1. juli 1991, blev beskattet efter de dagældende regler. Således var det ikke nødvendigt at regulere overgangen fra det ene regelsæt til det andet, idet ingen aktiver, der var erhvervet før indførelsen af de nye regler, skiftede beskatningsprincip.

Konsekvensen af en tilsvarende overgangsregel ved en kommende lagerbeskatning af kryptoaktiver vil være, at asymmetrien vil bestå for en meget stor andel af aktiverne, og at kryptoaktiverne skal opdeles. Sådanne overgangsregler harmonerer dårligt med formålet med Skattelovrådets arbejde, som bl.a. skal være mere til at sikre en mere hensigtsmæssig beskatning, herunder at sikre at opgørelsen er administrativt nemmere for skatteyderen at foretage.

En anden mulighed er at beregne fortjeneste/tab, som hvis aktiverne var afstået ved indkomstårets udløb forud for virkningsåret. Værdistigningen/tabets fra anskaffelsestidspunktet og frem til det (fik-tive) afståelsestidspunkt kan herefter henstå til senere beskatning. En sådan model kendes fx fra lovforslag L7 (folketingsår 2022/2023 - 1. samling) om lagerbeskatning af selskabers ejendomsavancer, som dog aldrig blev vedtaget. Heraf fremgår det, at ved overgangen fra realisationsbeskatning til lagerbeskatning skulle ejendommen anses for afstået til handelsværdien på overgangstidspunktet. Denne handelsværdi udgjorde herefter indgangsværdien og anskaffelsessummen ved overgangen til lagerbeskatning.

For hver ejendom skulle der herefter føres en realisationssaldo, som indeholdt enten den samlede nettogevinst (positiv realisationssaldo) eller det samlede nettotab (negativ realisationssaldo). En positiv realisationssaldo skulle dog løbende reduceres med eventuelle tab opgjort efter

lagerprincippet i de efterfølgende indkomstår. Hvis realisationssaldoen efter årets modregning fortsat var positiv, kunne den positive restsaldo fremføres til efterfølgende indkomstår.

Hvis saldoen fortsat var positiv efter afståelse af ejendommen, blev et beløb svarende til den positive restsaldo medregnet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i afståelsesåret.

Omvendt, hvis realisationssaldoen var negativ, skete der en modregning i indkomstårets fortjeneste på ejendommen opgjort efter lagerprincippet i de efterfølgende indkomstår. Alene den del af fortjenesten på ejendommen, som resterede efter modregningen, blev medregnet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Hvis realisationssaldoen efter årets modregning fortsat var negativ, kunne restsaldoen fremføres til efterfølgende indkomstår.

Et sådan regelsæt synes på sin vis som en rimelig løsning, hvor både en gevinst og et tab henholdsvis beskattes eller fradrages over en periode. Regelsættet kan indføres med forskellige modifikationer. Det kan fx overvejes, om saldoen skal medregnes over en årrække efter indførelsen af lagerbeskatningen.

Det vurderes dog, at overgangsregler, som indeholder en sådan form for saldoopgørelse og henstandsordning vil være komplicerede og svære at anvende i praksis for både Skatteforvaltningen og borgeren. Der er således en væsentlig forskel på, om opgørelsen/saldoen skal håndteres af større professionelle ejendomsselskaber eller en borger med private kryptoinvesteringer.

Som et yderligere eksempel på overgangsregler kan nævnes selskabers børsnoterede porteføljeaktier, der som følge af en lovændring i 2009 blev skattepligtige efter et lagerprincip fra og med indkomståret 2010. Indtil da kunne sådanne aktier afstås skattefrit efter en ejertid på mere end tre år.

Ved vedtagelsen af lovændringen blev der derfor henset til, at en eventuel værdistigning ved ejerskab i mere end tre år, ikke skulle komme til beskatning ved overgangen til lagerbeskatning mens værdistigningen i ejertiden, når aktierne havde været ejet i mindre end tre år ved overgangen, kom til beskatning.

Overgangsreglerne blev på den baggrund udformet, så porteføljeaktier med mindre end 3 års ejertid ved overgangen til lagerbeskatning skulle anses for at have en værdi svarende til den faktiske anskaffelsessum.

Porteføljeaktier, der havde været ejet i 3 år eller mere, var derimod skattefrie ved afståelse efter gældende regler. Det blev derfor fastsat, at disse aktier skulle anses for at være anskaffet til handelsværdien ved begyndelsen af indkomståret 2010. Herved skete der ikke beskatning af avancer, der kunne have været realiseret skattefrit inden overgangen.

Det kan overvejes, om der er behov for at tage tilsvarende hensyn i relation til kryptoaktiver. Det alt-overvejende udgangspunkt for kryptoaktiver er, at afståelsen af disse er skattepligtig, jf. praksis. Dog eksisterer der fortsat en teoretisk mulighed for, at gevinst ved handel med kryptoaktiver kan være skattefri, jf. SKM2019.78.SR, omend beskatningen synes at være objektiveret i væsentlig grad, jf. SKM2023.187.HR, SKM2023.188.HR, SKM2023.479.LSR og SKM2024.25.SR.

Med dette udgangspunkt kan det overvejes, om overgangsreglerne for kryptoaktiver skal formuleres i overensstemmelse med overgangsreglerne for selskabers børsnoterede porteføljeaktier.

Udgangspunktet vil således være at anvende kryptoaktivernes oprindelige anskaffelsessum som indgangsværdi. Det antages, at den foreslåede regulering ikke vedtages med tilbagevirkende kraft. Derimod er det forventningen, at reglerne vedtages og tidsmæssigt træder i kraft på et tidspunkt, der muliggør, at den skattepligtige kan disponere, før virkningstidspunktet. På den baggrund, vil den skattepligtige have mulighed for indrette sig forud for overgangen til lagerbeskatning, fx ved at realisere sine aktiver. Det vil fx sige, at i de meget få tilfælde, hvor kryptoaktiverne vil være skattefrie ved afståelsen efter statsskattelovens regler, kan afståelsen ske skattefrit. Overgangen til lagerbeskatningen vil således have den konsekvens, at ellers skattefrie aktiver efter nugældende regler vil blive omfattet af lagerbeskatningen som skattepligtige aktiver.

En sådan overgangsregel indebærer i princippet, at den skattepligtige vil få beskattet eventuel fortjeneste, der er opstået inden overgangen, i det første indkomstår med lagerbeskatning. Den skattepligtige har dog mulighed for at sælge ud af sin beholdning i løbet af år 1 og dermed sikre likviditeten til at betale skatten. Skattebetalingen vil følge de almindelige regler.

Rent administrativt findes denne mulighed at foretrække, idet der kun skal foretages en enkelt opgørelse – indgangsværdien, hvorefter alle kryptoaktiver følger samme regelsæt.

Spørgsmålet om overgangsreglens isolerede virkning er i øvrigt i det væsentlige kun relevant for de skatteydere, som har foretaget langsigtede investeringer, idet de skatteydere, som foretager kortsigtede investeringer, må antages løbende at realisere og dermed ikke have væsentlig latent fortjeneste, der kan indebære en likviditetsmæssig udfordring ved overgangen til lagerbeskatning.

6. Skattelovrådets anbefalinger mv.

På baggrund af den forudgående gennemgang af beskatningen af kryptoaktiver og de overvejelser, som er beskrevet i afsnit 5, har Skattelovrådet en række anbefalinger til udformningen af skattemæssige regler, som i højere grad tager højde for kryptoaktivernes karakteristika, herunder handelsformen. Anbefalingerne fremgår af nedenstående afsnit, der også indeholder en overordnet vurdering af anbefalingernes virkning på de offentlige finanser.

6.1 Anbefalinger

I arbejdet med rapporten er der foretaget grundige overvejelser for at nå anbefalinger, som sikrer den mest hensigtsmæssige og afbalancerede beskatning af kryptoaktiver. Det har ved arbejdet stået klart, at kryptoaktivers karakteristika har gjort det vanskeligt at anbefale en beskatningsmodel, som ikke er forbundet med visse udfordringer. Særligt har det vist sig, at den skattemæssige opgørelse af handler med kryptoaktiver er administrativ besværlig, uanset valg af beskatningsmodel. Anbefalingerne er på den baggrund udtryk for Skattelovrådets afvejning af forskellige hensyn til udformningen af den fremtidige beskatning.

Skattelovrådet har undersøgt tre modeller for opgørelse af den skattepligtige indkomst ved kryptoaktiver; en realisationsmodel, en nettoresultatmodel eller en lagerbeskatningsmodel. De undersøgte modeller indebærer både fordele og ulemper. Over en længere årrække og i et isoleret system, hvor der hverken sker overdragelse ved succession, eller aktiverne på anden vis udtages af beregningen uden aktuel beskatning, vil valget af model primært være et spørgsmål om periodefor skydning. Det kan dog - i sig selv - være et væsentligt argument for at placere sine investeringer på en bestemt måde.

Fokus for valget af beskatningsmodellen har været at hense til, at Skattestyrelsens kontroller har vist, at hovedparten (54 pct.) af skatteydere med kryptoaktiver handler mindst en gang om måneden, og at der efter Skattestyrelsens erfaringer er en ikke uvæsentlig andel af disse, som handler med store volumener, og at det særligt er i disse tilfælde, at de gældende regler giver udfordringer. Derfor har anbefalingerne særligt til formål at tage hensyn til de skatteydere, som handler meget.

Skattelovrådet lægger vægt på, at en ny beskatningsmodel er teknologineutral i den forstand, at beskatningen af et aktiv ikke skal afhænge af den teknologi, som aktivet handles og opbevares på. Princippet om teknologineutralitet medfører, at "almindelige" aktiver, som i dag beskattes efter særlovgivning såsom aktieavancebeskatningsloven, ejendomsavancebeskatningsloven eller kursgevinstloven, ikke skal beskattes efter den anbefalede regulering, blot fordi handlen gennemføres ved anvendelse af distributed ledger-teknologi (DLT).

Det anbefales, at kryptoaktiver defineres og kvalificeres i overensstemmelse med den anvendte definition i den internationale regulering, herunder CARF og DAC8. Der ses ikke behov for at udvikle en særlig national definition til brug for beskatningen, der adskiller sig herfra.

6.1.1 Realisationsbeskatning

Det må antages at en realisationsbeskatningsmodel foretrækkes af mange skattepligtige, da anvendelsen af dette princip indebærer, at salg isoleret set medfører en likviditet til at betale skatten med, om end gevinsten ofte kun vil være en skattemæssigt opgjort gevinst, og der ikke nødvendigvis vil være realiseret likviditet til at betale skattekravet. Derudover giver realisationsprincippet i højere grad mulighed for at placere gevinst og tab med henblik på skatteudskydelse og undgåelse af aktuel beskatning.

For de skatteydere, der handler meget, forekommer en traditionel realisationsbeskatningsmodel at medføre en meget kompleks skatteopgørelse, da den er administrativt besværlig at foretage. I mange tilfælde sker opgørelsen efter et FIFO-princip, idet anskaffelsessummen for de solgte aktiver sjældent kan identificeres. Tilmed har Skattestyrelsens erfaringer vist, at skatteyderen i meget få tilfælde formår at lave en korrekt opgørelse efter FIFO-princippet. Der skal foretages en opgørelse pr. afståelse og erhvervelse, og der er eksempler på skattepligtige med 1 mio. transaktioner på et år.

En realisationsmodel, hvor anskaffelsessummen opgøres efter en gennemsnitsmetode, indebærer, at der i forbindelse med køb og salg løbende skal ske en opgørelse af anskaffelsessummen, hvilket kan være besværligt ved hyppig handel med store volumener af kryptoaktiver.

Årsagen til, at den nuværende beskatningsmodel har givet udfordringer, kan dog i overvejende grad henføres til den asymmetriske beskatning. Det er derfor overvejet, om der kan indføres en traditionel realisationsbeskatningsmodel – uden asymmetri. Modellen vil for de skatteydere, som kun handler lidt, virke fair og opgørelsesmæssigt relativt simpelt. Derimod vil modellen for de skatteydere, som handler meget, stadig medføre en kompleks skatteopgørelse.

EU-landene har ændret direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet med vedtagelsen af DAC8. Ændringen betyder, at medlemslandene skal indføre regler om pligt for udbydere og formidlere af kryptoaktiver til at indberette oplysninger om den enkelte kundes transaktioner, herunder oplysninger om kundens identitet og hjemland. Indberetningen sker på et aggregeret niveau, det vil sige for indkomstårets samlede transaktioner fordelt på transaktionstype og type af kryptoaktiv. Indberetningen vil tidsmæssigt ske senest ved udgangen af september i det følgende år.

Med tanke på modtagelsen af disse indberetninger er der overvejet en beskatningsmodel, som bygger på disse oplysninger – en såkaldt nettoresultatmetode. Nettoresultatmetoden har isoleret set den fordel, at der for størsteparten af investorer i kryptoaktiver vil ske en indberetning af årets transaktioner, der i udgangspunktet vil kunne lægges til grund for indkomstopgørelsen.

Oplysningerne kommer imidlertid med stor sandsynlighed efter oplysningsfristen, hvorfor beskattningen ikke kan indrettes på indberetningerne alene. Hertil bemærkes det, at kvaliteten af indberetningerne ikke kendes. Indberetningerne kan altså ikke anvendes direkte på det foreliggende grundlag.

Ligeledes bemærkes det, at de oplysninger, som indberettes, lider af visse mangler – fx oplysninger om transaktionsomkostninger og andre typer af erhvervelser. Manglerne medfører, at den data, som modtages, i videre udstrækning skal bearbejdes, og der skal foretages en ny opgørelse for at beregne det skattepligtige resultat. Det er ikke muligt at anvende de modtagne oplysninger direkte.

På grund af de beskrevne usikkerheder ved den data, som en nettoresultatmetode i overvejende grad tiltænkes at bygge på, er det overvejet, hvorvidt metoden kan anvendes uden den indberettede data, således at skatteyderen selv skal foretage opgørelsen i lighed med de aggregerede summer, som modtages fra de indberetningspligtige. En sådan opgørelse synes at indeholde en høj grad af kompleksitet.

Fra et administrativt synspunkt kan det være svært at pege på en realisationsbaseret beskattningsmodel, som bevirker, at administrationen kan lettes eller automatiseres i væsentlig grad. Tankegangen bag nettoresultatmodellen – set i forhold de to andre modeller – er at modellen i højere grad skulle kunne lette administrationen og automatiseres.

Det er vurderingen, at det efter en nettoresultatmetode, hvor skatteyderen, i et vist omfang, selv skal forestå opgørelsen, fortsat vil være en udfordring for den enkelte skatteyder at beregne og oplyse sin indkomst.

Modellens anvendelighed afhænger i vid udstrækning af kvaliteten og indholdet af de indberettede oplysninger. Hvis skatteopgørelsen ikke foretages på baggrund af de indberettede oplysninger alene, vil skatteyderen selv skulle forestå opgørelsen. Denne opgørelse vil i lighed med, hvad der gør sig gældende for en traditionel realisationsbeskattningsmodel, være kompleks og svær for skatteyderen at foretage. Det vurderes ikke hensigtsmæssigt at indføre en nettoresultatmodel, som i høj grad baserer sig på udvekslede oplysninger, når den modtagne data ikke kan stå alene. Således synes metoden kun på et teoretisk plan at være anbefalelsesværdig.

Sammenfattende indebærer det visse fordele at lade finansielle kryptoaktiver realisationsbeskatte, særligt at beskattningen som udgangspunkt kun udløses ved et salg, hvor beskattningen kan opgøres på grundlag af en faktisk opnået salgssum, som kan anvendes til betaling af skatten. Disse fordele vurderes dog ikke at opveje de praktiske vanskeligheder i forhold til opgørelsen i de tilfælde, hvor der løbende foretages et betydeligt antal handler. Opgørelsen medfører, at oplysningerne om anskaffelsessummer skal gemmes, og der skal foretages løbende delopgørelser for de enkelte aktiver, når den skattepligtige køber og sælger. Derudover anses det ikke for hensigtsmæssigt at vælge et andet beskattningsprincip for de finansielle kryptoaktiver, der allerede er omfattet af reglerne om beskattning af finansielle kontrakter mv. Det er derfor vurderingen, at en model med realisationsbeskatning vil øge de eksisterende udfordringer med afgrænsningen af kryptoaktiver.

6.1.2 Lagerbeskatning

En lagerbeskatningsmodel har, til forskel fra de to ovennævnte modeller med realisationsbeskatning, den fordel, at modellen tager særligt hensyn til de skatteydere, som handler store volumener, da der ikke skal foretages en opgørelse af skattepligtig indkomst ved hver handel. Uanset at den skattepligtige ved en lagerbeskatningsmodel skal opgøre ultimoværdien af beholdningen for hvert

indkomstår, vurderes der ikke at være en væsentlig forskel på opgørelsesbyrden ved en lagerbeskatningsmodel og en realisationsbeskatningsmodel for de skatteydere, der foretager forholdsvis få handler. Således antages det, at hvis en skattepligtig har foretaget langsigtede investeringer, er der med en vis sandsynlighed tale om en mindre diversitet i pågældendes portefølje, hvilket vil betyde, at der er færre aktiver, som skal værdiansættes ultimo. En lagerbeskatningsmodel vurderes således at forbedre muligheden for at opgøre en korrekt indkomst for personer, der ofte handler kryptoaktiver, uden at vanskeliggøre opgørelsen for personer, der kun handler sporadisk.

Udfordringen ved beskatning efter et lagerprincip er generelt, at betaling af skatten kan kræve realisation af aktiver. Likviditetsbelastningen ved en lagerbeskatningsmodel af kryptoaktiver vurderes dog ikke ligeså udtalt, som ved andre typer af investeringsaktiver, idet kryptoaktiver anses for særdeles likvide. Det må derfor formodes, at investoren i vidt omfang løbende kan foretage en justering af porteføljen for at sikre likviditet til at betale skatten.

Samlet set er der ikke grundlag for at antage, at de foreslåede regler generelt vil være mere likviditetsmæssigt belastende end de gældende regler. Hvorvidt det samlede forslag vil være en likviditetsmæssig skærpelse eller lempelse i forhold til andre regler, vil bl.a. afhænge af, hvordan den skattepligtiges resultat er fordelt mellem gevinster og tab på de enkelte aktiver. Jo flere tab blandt gevinster, jo større bliver værdien af den foreslåede modregningsadgang.

Ved en lagerbeskatningsmodel kan aktiverne sammenlægges til én beholdning. Det betyder, at køb og salg foretaget i løbet af året kan opgøres på beholdningsniveau, hvorefter det er værdiforskydningen i den samlede beholdning som beskattes.

Et lagerprincip indebærer, at der skal ansættes en ultimoværdi. Det er vurderingen, at der vil være visse udfordringer ved værdiansættelsen af aktiverne ultimo ved en lagerbeskatningsmodel. Hvis der indføres en lagerbeskatningsmodel, bør der derfor være et vist rum for værdiansættelsesusikkerhed.

Med de internationale aftaler vil der fra 2027 udveksles oplysninger internationalt. Oplysningerne, som modtages via DAC8 og CARF, kan ikke danne grundlag for ansættelsen af ultimoværdien, men det er opfattelsen, at det for langt de fleste kryptoaktiver er muligt at opgøre en ultimoværdi. Det er således vurderingen, at de udvekslede oplysninger i et vist omfang kan indgå i en lageropgørelse, hvis de modtages forud for årsopgørelsen. De udvekslede oplysninger kan her anvendes som indikator for køb og salg foretaget i løbet af året. Der skal dog korrigeres for bl.a. eventuelle transaktionsomkostninger.

Udover oplysningernes mulige anvendelse for den skattepligtige ved udfyldelse af oplysningsskemaet, kan de indberettede oplysninger i et vist omfang også danne grundlag for en skatteansættelse i de tilfælde, hvor skatteyderen i forbindelse med en kontrolsag ikke oplyser om sin indkomst. De aggregerede transaktionsoplysninger vil kunne anvendes ved opgørelsen af indkomstårets køb og salg, og det må antages, at oplysningerne i et vist omfang muliggør et skøn over beholdningens primo og ultimoværdi. Opgørelsen kan således foretages på baggrund af oplysningerne, eventuelt med fradrag for skønsmæssigt fastsatte transaktionsomkostninger.

De tre modeller har således alle fordele og ulemper. Med henvisning til udgangspunktet for anbefalingerne, herunder formålet med at anbefale en model som tilgodeser store handelsvolumener i et volatilt marked, synes et tungtvejende hensyn at være hensynet til opgørelsesmetoden.

6.1.3 Beskatning af kryptoaktiver sammen med finansielle kontrakter

Skattelovrådet anbefaler, at der ved udformningen af en lagerbeskatningsmodel tages udgangspunkt i, at en del kryptoaktiver allerede er lagerbeskattet efter kursgevinstlovens regler om finansielle kontrakter. Det er derfor nærliggende at lade de øvrige kryptoaktiver blive omfattet af samme regelsæt. Det vil sikre, at langt størstedelen af de handlede kryptoaktiver omfattes af samme regelsæt, hvilket skaber forudsigelighed og vil lette administrationen for både skatteydere og Skatteforvaltningen.

Det medfører endvidere, at en række af de udfordringer, som en lagerbeskatningsmodel indebærer, håndteres på samme måde, som det er tilfældet med finansielle kontrakter. Det vil sige, at der kan anvendes samme løsninger. Det gælder særligt, hvis kryptoaktiver beskattes *sammen* med "almindelige" finansielle kontrakter – og ikke bare på samme måde. Samtidig vil det mindske udfordringerne med kvalifikation og afgrænsning af kryptoaktiver.

Hvis de kryptoaktiver, der i dag beskattes efter statsskatteloven, beskattes på beholdningsniveau efter reglerne om finansielle kontrakter i kursgevinstloven, vil det både medføre lempelser og skærper i forhold til beskatningen efter statsskatteloven. Det vil være en lempelse, at opgørelsen sker som en nettoopgørelse. Hertil er det også en lempelse, at gevinster bliver beskattet som kapitalindkomst med en lavere skattesats, i stedet for som personlig indkomst med en højere skattesats. Ligeledes vil det være en lempelse, at tab får en højere fradragsværdi. Samtidig vil der være modregningsadgang med indkomst fra finansielle kontrakter, således at gevinster kan reduceres med et tab, og et tab kan modregnes i gevinst. Den udvidede modregningsadgang er også en lempelse af den gældende beskatning af finansielle kontrakter.

Derimod vil det isoleret set være en skærpe, at et tab vil blive kildeartsbegrænset og dermed ikke kan fradrages (som ligningsmæssigt fradrag) ved beskatningen af anden indkomst, fx lønindkomst, men det vil kun være en skærpe, hvis den skattepligtige ikke har eller senere får gevinster at modregne i. Tabet vil således kunne fradrages, i det omfang det ikke overstiger tidligere års nettogevinster på både finansielle kontrakter og kryptoaktiver, og det vil kunne fremføres til fradrag i senere års nettogevinster på både finansielle kontrakter og kryptoaktiver.

Samlet opgørelse

Lagerbeskatning kan enten ske pr. aktiv eller på beholdningsniveau. For nuværende sker beskatningen af finansielle kontrakter pr. kontrakt efter kursgevinstlovens § 33. Gevinst og tab efter de gældende regler oplyses på oplysningsskemaet som et nettobeløb. I praksis sker der en mellemopgørelse, hvor opgørelsen først sker pr. kontrakt, men herefter oplyses nettobeløbet, på oplysningsskemaet, som ét samlet beløb.

Skattelovrådet anbefaler, at lagerbeskatningen af kryptoaktiver sker på beholdningsniveau sammen med finansielle kontrakter. Det vil sige, at alle den skattepligtiges omfattede aktiver sammenlægges, og opgørelsen af den skattepligtige indkomst foretages for den samlede beholdning. Det er vurderingen, at en lagerbeskatningsmodel, hvor opgørelsen generelt sker pr. aktiv, vil være en uhensigtsmæssig komplikation af reglerne.

Det anbefales dog, at de gældende regler om fradrag for tab på aktiebaserede finansielle kontrakter henstår uændret, da hensynet bag indførelsen af disse, fortsat gør sig gældende. I praksis vil der således (fortsat) skulle ske en opdeling mellem aktiebaserede finansielle kontrakter og aktiebaserede kryptoaktiver på den ene side og øvrige finansielle kontrakter og kryptoaktiver på den anden side.

Kildeartsbegrænsning

For finansielle kontrakter gælder der et særligt regelsæt for tab, hvor fradragsretten er begrænset, jf. kursgevinstlovens §§ 31, 31 a og 32. Kursgevinstlovens §§ 31 og 31 a vedrører selskabers tab på aktiebaserede finansielle kontrakter. Da reglerne for aktiebaserede kontrakter ikke foreslås ændret, jf. ovenfor, anbefales der ikke en ændring af §§ 31 og 31 a. Kursgevinstlovens § 32 vedrører personers fradrag for tab på finansielle kontrakter. Det anbefales at regelsættet fremover også omfatter tab på kryptoaktiver. Det anbefales dermed, at et tab på kryptoaktiver skal være kildeartsbegrænset og være omfattet af reglerne i kursgevinstlovens § 32.

Kryptoaktiver, som kvalificeres som aktiebaserede finansielle kontrakter, skal behandles som en aktiebaseret finansiel kontrakt.

Af kommissoriet følger det, at grundet de begrænsede kontrolmuligheder, er der en risiko for, at skatteyderen kun oplyser et tab og ikke gevinster, således at der på den baggrund gives et uretmæssigt fradrag. En kildeartsbegrænsning vurderes at løse den udfordring, da det vil sikre, at et tab kun kan fradrages i anden gevinst på kryptoaktiver, som er omfattet af regelsættet, og ikke-aktiebaserede finansielle kontrakter. Dermed vil kildeartsbegrænsningen betyde, at det fortsat kun er de aktiebaserede finansielle kontrakter, som ultimativt kan modregnes i aktieindkomsten.

Likviditetsudfordring

Som beskrevet medfører lagerbeskatning isoleret set som oftest en likviditetsbelastning, idet den skattepligtige bliver beskattet af urealiserede aktiver.

Det eksisterende regelsæt for finansielle kontrakter indeholder en modificeret form for carry back. Reglen indebærer, at tab på ikke-aktiebaserede kontrakter kan fradrages i den skattepligtige indkomst, i det omfang en nettoopgørelse for de tidligere indkomstår for samtlige ikke-aktiebaserede kontrakter set under ét udviser gevinst, som ikke tidligere er anvendt til tilsvarende modregning af tab. Fradrag kan således som udgangspunkt foretages, i det omfang der i tidligere indkomstår er konstateret en gevinst på finansielle kontrakter. Tab fradrages i det indkomstår, tabet vedrører. Der skal således ikke ske regulering af indkomstopgørelsen for de tidligere indkomstår.

Det er vurderingen, at reglen om carry back i vist omfang vil kunne bidrage til at løse likviditetsudfordringerne, da reglen indebærer "tilbagebetaling" af tidligere beskattet gevinst, når der efterfølgende opstår tab – i modsætning til almindelig underskudsfremførelse, hvor tabet kun kan udnyttes til modregning i nye gevinster. Det er derfor anbefalingen, også for denne del af det eksisterende regelsæt, at lade den fremtidige beskatning af kryptoaktiver, være omfattet heraf.

På grund af kryptoaktivernes volatile karakter, jf. også *boks 3* i afsnit 2.1, kan mulighederne for at afbøde denne likviditetsbelastning ved særligt store kursudsving dog overvejes. Det er anbefalingen af sådanne initiativer overvejes men sammenholdes med den deraf øgede administration og kompleksitet i reglerne. Det bemærkes, at ved indførelsen af et sådant initiativ, bør initiativet også virke for de aktiver, som i forvejen reguleres efter kursgevinstlovens regler om finansielle kontrakter. Det anbefales ikke, at der sker en regeldifferentiering mellem aktiver, der som udgangspunkt er omfattet af samme regelsæt.

Under nævnte hensyn anbefales det, at når der kan konstateres et værdifald på fx 25 pct. for den samlede beholdning af aktiver. Både kryptoaktiver og andre aktiver omfattet af kursgevinstlovens kapitel 6, skal der være mulighed for at vælge et andet ultimodtidspunkt, så likviditetsbelastningen ved store kursudsving mindskes. Regelsættet bør dog kun gælde for personer, idet det må antages,

at belastningen bedre kan håndteres af selskaber, og at den likviditetsmæssige belastning på grund af selskabsskattesatsen er mindre for selskaber. Her til følger ligeledes, at selskaber og næringsdrivende har en ubegrænset fradragsret for ikke-aktiebaserede finansielle kontrakter og kryptoaktiver, efter de gældende regler i kursgevinstlovens kapitel 6. Der vurderes således ikke behov for at tage samme hensyn til selskaber.

Værdiansættelse

Det anbefales, at ultimoopgørelsen sker til markedsværdien af aktiverne ved udløbet af indkomståret. For kryptoaktiver må det anses for mest nærliggende at anvende en kurs pr. 31. december, som markedsværdien. Fastsættelsen af markedsværdien skal ske med udgangspunkt i den kurs, som er så tæt på indkomstårets afslutning som muligt (dansk tid). Således bør kurser fra de vekslingsstjenester med størst handelsvolumen prioriteres og anvendes til værdiansættelsen. Disse vekslingsstjenester skal prioriteres, idet det antages, at kurserne her giver den mest retvisende markedskurs, i kraft af den store handelsvolumen. Det må fra Skatteforvaltningens side accepteres, at der kan opstå mindre afvigelser mellem markederne, så længe at afvigelsen ikke kan anses for væsentlig.

Værdiansættelsen kan vise sig at være en udfordring fx hvis kursen først opgøres på et tidspunkt efter den 31. december. I de og andre tilfælde hvor kursen ikke findes, må en så præcis markedsværdi som muligt, anvendes. Det er dog opfattelsen, at værdiansættelsen ved en lagerbeskatningsmodel i sammenhæng med en kildeartsbegrænsning, som beskrevet ovenfor, vil medføre at en mindre præcis værdiansættelse i mange tilfælde vil blive beskattet i senere indkomstår eller ved den endelige realisation.

For at sikre en korrekt og ensartet opgørelse kan det være hensigtsmæssigt, at Skatteforvaltningen offentliggør en oversigt over kurserne pr. 31. december for de mest handlede kryptoaktiver.

Overgangsregler

Overgangen fra et beskatningsprincip til et andet nødvendiggør, at det bestemmes hvordan denne overgang skal ske. Ved en indførelse af en lagerbeskatningsmodel skal der fastsættes en indgangsværdi for de aktiver, som efter gældende regler beskattes efter andre principper end lagerprincippet, fx aktiver omfattet af statsskatteloven. På baggrund af overvejelserne i afsnit 5.6.3.1.5., er det anbefalingen at anvende aktivernes oprindelige anskaffelsessum som indgangsværdi. Løsningen tager hensyn til aktivernes karakter, herunder handels- og investeringsformen, idet den ikke nødvendiggør, at den skattepligtige skal foretage en administrativ svær opgørelse både i overgangsåret men også ved at fx skulle føre en saldo i de efterfølgende indkomstår. Løsningen kan virke likviditetsmæssigt belastende for skatteyderen ved overgangen men den muliggør, at skatteyderen kan realisere aktiverne inden regelændringernes virkningstidspunkt eller i løbet af år 1 og derved sikre likviditet til, at skatten kan betales 1. juli året efter indkomstårets udløb. Løsningen synes også administrativt som den mindst bebyrdende.

6.2 Økonomiske betragtninger

Virkningerne af en model, hvor beskatningen af investering i finansielle kryptoaktiver beskattes efter kursgevinstlovens kapitel 6, det vil sige som kapitalindkomst, skitseres kvalitativt nedenfor.

Et forslag om ensartet beskatning af gevinster og tab som kildeartsbegrænset kapitalindkomst med skattesatser på 37-42 pct. vil betyde en lavere beskatning ved positive indkomster over topskattegrænsen, da sådanne indkomster efter nuværende regler beskattes med ca. 52 pct. Skatteværdien

ved negative indkomster vil tilsvarende være mere lempelige med ensartede satser på 37-42 pct. mod ca. 25 pct. som et ligningsmæssigt fradrag i dag. Ensretningen af satser og samtidig mulighed for modregning i året medfører således isoleret set til et entydigt mindreprovenu. Forslaget om ensartet beskatning ift. andre sammenlignelige finansielle aktiver indebærer således, at der gives afkald på et utilsigtet merprovenu.

Kildeartsbegrænsningen betyder, at eventuelle samlede negative indkomster for et år alene kan anvendes til modregning i tilsvarende positive indkomster, hvor de i dag udløser et ligningsmæssigt fradrag til modregning i anden indkomst i samme år. Overgang til lagerbeskatning af alle aktiver bevirker en fremrykning af beskatningen af beholdninger af ikke-realiserede aktiver. Begge elementer medvirker isoleret set til et merprovenu. Lagerbeskatning ansås desuden at medvirke til et vist engangsprovenu i overgangsåret, da der formodes at være en vis bestand af urealiserede aktiver.

Det er vanskeligt at skønne over størrelserne af de modsatrettede virkninger ovenfor, da der ikke foreligger tilgængelige oplysninger i Skattestyrelsen om beholdninger eller indkomster på området. Set i lyset af, at kryptoaktiver stadig er et forholdsvis begrænset investeringsområde vurderes forslaget samlet set med en vis usikkerhed at medvirke til et mindreprovenu af en begrænset størrelse, der dog ikke kan kvantificeres nærmere.

6.3 Principperne for digitaliseringsklar lovgivning

Det fremgår af rapportens kommissorium, at Skattelovrådets anbefalinger skal tage højde for principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Formålet er, at ny lovgivning bidrager til enkle og klare regler, der gør det nemt for både borgere og myndigheder at administrere.

6.3.1 Princip 1: Enkle og klare regler

Det er Skattelovrådets vurdering, at de anbefalede lovændringer vil bidrage til en enklere lovgivning, der vil være nemmere at forstå for både borgere og myndigheder. Med de anbefalede ændringer vil der være tale om en klar regulatorisk ramme, hvor der ikke skal foretages en vurdering af den skattepligtiges hensigt med erhvervelsen af det finansielle kryptoaktiv, som der skal efter gældende regler.

Derudover vil den anbefalede definition af, hvad et finansielt kryptoaktiv er, bidrage til at gøre det nemmere for borgere og myndigheder at vurdere beskatning af det pågældende aktiv. Hvis det pågældende finansielle kryptoaktiv ligner et andet aktiv, som allerede er reguleret af anden lovgivning, hvor aktivet ikke handles ved hjælp af DLT eller anden lignende teknologi, vil aktivet blot blive beskattet på lige fod med disse aktiver. Hvis det finansielle kryptoaktiv derimod ikke ligner et andet aktiv, som allerede er reguleret af anden lovgivning, vil de anbefalede regler samle disse aktiver op, således at beskatning fremover vil ske efter et i forvejen kendt regelsæt efter kursgevinstlovens kapitel 6 om beskatning af finansielle kontrakter. Det vil på den baggrund også bidrage til en enkle administration af reglerne.

6.3.2 Princip 2: Digital kommunikation

Det er Skattelovrådets vurdering, at de anbefalede lovændringer muliggør en klar digital kommunikation fra skattemyndighederne til borgerne. Skattestyrelsen har allerede udviklet en digital platform, der gør det muligt for borgerne hurtigt og nemt at navigere rundt mellem relevante emner.²³

²³ <https://skat.dk/data.aspx?oid=2364826>

Det er vurderingen, at Skattestyrelsen vil kunne implementere de anbefalede lovændringer i den digitale platform, således at der vil kunne ske klar og tydelig kommunikation til borgerne.

6.3.3 Princip 3: Muliggør automatisk sagsbehandling

Det er Skattelovrådets vurdering, at de anbefalede lovændringer i et vist omfang muliggør en automatisk sagsbehandling, idet de anbefalede ændringer tager udgangspunkt i allerede kendt regulering om beskatning af finansielle kontrakter. Dette sikrer en effektiv og transparent sagsbehandling ved opgørelsen af borgernes skattepligtige indkomst. Derudover sikrer anbefalingen om at basere den fremtidige beskatning på et lagerprincip en enkel og administrerbar løsning i forhold til opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

6.3.4 Princip 4: Sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data

Det anbefales, at der udarbejdes en skatteretlig definition af finansielle kryptoaktiver, hvor der er taget udgangspunkt i internationalt anerkendte definitioner. Dette bidrager til ensartethed på tværs af øvrig regulering, der måtte blive implementeret i dansk ret.

Implementeringen af DAC8 sikrer derudover en fælles standard i EU for relevante oplysninger, der skal oplyses til skattemyndighederne mellem medlemsstaterne.

6.3.5 Princip 5: Tryk og sikker datahåndtering

Det er Skattelovrådets vurdering, at behandlingen af oplysningerne kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen.

6.3.6 Princip 6: Anvendelse af offentlig infrastruktur

Den anbefalede løsning understøtter anvendelsen af allerede anvendt offentlig infrastruktur i form af fx MitID, Digital Post-løsningen, mobile løsninger mv.

6.3.7 Princip 7: Forebygger snyd og fejl

Det er Skattelovrådets vurdering, at de anbefalede lovændringer forebygger snyd og fejl, da beskatningen fremover vil finde sted på baggrund af eksisterende lovgivning, mens de anbefalede tilføjelser til kursgevinstloven er baseret på kendte principper i kapitel 6 om beskatning af finansielle kryptoaktiver.

7. Skattelovrådets udkast til lovændringer

7.1 Indledning

I de følgende afsnit er der udarbejdet udkast til lovbestemmelser, som kan udmønte Skattelovrådets anbefalinger. Der er endvidere udarbejdet overordnede bemærkninger til de foreslåede ændringer. Det tilsigtes, at disse lovbestemmelser og bemærkninger i vidt omfang kan danne grundlag for udarbejdelse af et lovforslag, der udmønter anbefalingerne.

Der er ikke udarbejdet bemærkninger om de økonomiske konsekvenser eller indhentede administrative bemærkninger fra Skattestyrelsen eller Udviklings- og Forenklingsstyrelsen, der kan indgå i et eventuelt lovforslag.

Det bemærkes, at afsnit 6.2 indeholder betragtninger om de økonomiske konsekvenser af Skattelovrådets anbefalinger. Derudover bemærkes, at anbefalingerne tilsigter at sikre en mere hensigtsmæssig beskatning, som bidrager til, at det bliver lettere at opgøre og betale den korrekte skat. Særligt det forhold at størstedelen af de handlede kryptoaktiver efter anbefalingerne vil blive beskattet på samme måde, vurderes at lette administrationen – først og fremmest for de skattepligtige, som ofte handler kryptoaktiver. Hertil kommer, at opgørelsen sker som en nettoopgørelse, hvor data fra de internationale aftaler kan bidrage til, at skatteberegningen sker på et korrekt og hensigtsmæssigt grundlag.

7.2 Udkast til lovændringer

Forslag
til
Lov om ændring af kursgevinstloven og forskellige andre love
(Beskatning af kryptoaktiver)

§ 1

I kursgevinstloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1390 af 29. september 2022, som ændret ved § 4 i lov nr. 1563 af 12. december 2023 og § X i lov nr. ... af ..., foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, nr. 2, ændres »gæld og« til: »gæld.«.
2. I § 1, stk. 1, nr. 3, ændres »aktiv.« til: »aktiv og«.
3. I § 1, stk. 1, indsættes som nr. 4:
»4) gevinst og tab på kryptoaktiver.«
4. Overskriften til kapitel 6 affattes således:
»Kapitel 6
Finansielle kontrakter og kryptoaktiver«
5. I § 29, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »salgsretter«: » og gevinst og tab på kryptoaktiver«.
6. I § 29 indsættes som stk. 4:
»Stk. 4. Ved et kryptoaktiv forstås en digital gengivelse af en værdi eller af en rettighed, som kan overføres og lagres elektronisk ved hjælp af distributed ledger-teknologi eller lignende teknologi, og som kan anvendes til betalings- eller investeringsformål.«
7. I § 30, stk. 1, nr. 7, ændres »marked, og« til: »marked.«.
8. I § 30, stk. 1, nr. 8, ændres »virksomhed.« til: »virksomhed og«.
9. I § 30, stk. 1, indsættes som nr. 9:
»9) kryptoaktiver, der giver rådighed over eller ejendomsret til et andet aktiv.
10. I § 30, stk. 6, indsættes efter »Kontrakter«: »og kryptoaktiver«.
11. I § 32, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1., 2. og 3. pkt., og stk. 4, 1. og 2. pkt., indsættes efter »kontrakter«: »og kryptoaktiver«.
12. I § 32, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »eller kontrakten«: »eller kryptoaktivet«.
13. I § 32, stk. 2, 1. pkt., og § 33, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »kontrakt«: »eller et kryptoaktiv«.
14. Overskriften før § 33 affattes således:
»Opgørelse af gevinst og tab på kontrakter og kryptoaktiver«

15. I § 33, stk. 1, 1., 2., 3 og 4. pkt., indsættes efter »kontrakten«: »eller kryptoaktivet«.

16. I § 33, stk. 1, 2. og 3. pkt., indsættes efter »kontraktens«: »eller kryptoaktivets«.

17. I § 33 indsættes som *stk. 3-4*:

»Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan i særlige tilfælde tillade, at skattepligtige, der kan dokumentere, at adgangen til deres beholdning af kryptoaktiver er mistet, skal anses for at have afstået beholdningen til ultimoværdien i det år, hvor adgangen er mistet. Tab, der konstateres efter stk. 1, kan ikke fradrages. Hvis den skattepligtige efterfølgende igen får adgang til sin beholdning, medregnes den ubeskattede ændring i beholdningens værdi for den periode, hvor adgangen har været mistet, som skattepligtig indkomst i det indkomstår, hvor adgangen genopstår. Gevinst efter 3. pkt. tillægges 5 pct. pr. indkomstår, mens et tab reduceres med 5 pct. pr. indkomstår, for hvert år fra afståelsestidspunktet, jf. 1.pkt., og frem til det år, hvor adgangen genopstår. Hvis adgangen til beholdningen genopstår på et tidspunkt, hvor skattepligten er ophørt af anden grund end den skattepligtiges død, anses adgangen for genopstået i det indkomstår, hvor skattepligten ophørte. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for en mistet adgang.«

»Stk. 4. Skattepligtige omfattet af § 12 kan opgøre gevinst og tab efter stk. 1 ved udløbet af den efterfølgende måned i stedet for ved indkomstårets udløb, når der for den skattepligtiges beholdninger af aktiver omfattet af § 29 er sket et værdifald på mere end 25 pct. i perioden mellem indkomstårets udløb og udløbet af den efterfølgende måned. Den skattepligtiges køb og salg i perioden fra indkomstårets udløb og frem til udløbet af den efterfølgende måned henholdsvis fragår og tillægges ved beregningen af det samlede værdifald efter 1. pkt. Gevinst og tab efter stk. 1 i det efterfølgende indkomstår opgøres for perioden fra udløbet af den efterfølgende måned, jf. 1. pkt., til indkomstårets udløb.«

18. I § 34, 1. pkt., ændres »en fordring eller en kontrakt« til: »en fordring, en kontrakt et kryptoaktiv«.

19. I § 34, 3. pkt., ændres »fordrings eller kontrakts« til: »fordrings, kontrakts eller kryptoaktivs«.

20. I § 34 a, stk. 1, 2, og 3, ændres »gæld og finansielle kontrakter« til: », gæld, finansielle kontrakter og kryptoaktiver«.

21. I § 35, 1. og 4. pkt., ændres »en fordring eller en kontrakt« til: »en fordring, en kontrakt eller et kryptoaktiv«.

22. I § 35, 6. pkt., ændres »fordringer og kontrakter« til: »fordringer, kontrakter og kryptoaktiver«.

23. I § 36, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »kontrakt«: »eller et kryptoaktiv«.

24. I § 37, stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og stk. 3, 1. og 4. pkt., ændres »fordringer og kontrakter« til: »fordringer, kontrakter og kryptoaktiver«.

25. I § 37, stk. 1, 1. pkt., ændres »en fordring eller kontrakt« til: »en fordring, en kontrakt eller et kryptoaktiv «.

26. I § 37, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 3. pkt., ændres »fordringen eller kontrakten« til: »fordringen, kontrakten eller kryptoaktivet«.

§ 2

I personskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. juni 2021, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 482 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »fordringer«: », kryptoaktiver«.

§ 3

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1241 af 22. august 2022, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 1563 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 6, 1. pkt., § 11 B, stk. 1, 7. pkt., og stk. 4, nr. 3, 1. pkt., to steder i § 11 B, stk. 10, 1. pkt., og § 32, stk. 5, nr. 2, 1. pkt., indsættes efter »gæld«: », kryptoaktiver«.
2. I § 11 B, stk. 5, 4. pkt., og § 32, stk. 5, nr. 2, 2. pkt., indsættes efter »fordringer«: », kryptoaktiver«.

§ 4

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 12 af 6. januar 2023, som ændret senest ved § 350 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »finansielle kontrakter«: », kryptoaktiver«.

§ 5

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 460 af 3. maj 2024, som ændret senest ved § 2, jf. § 10, stk. 3, i lov nr. 333 af 9. april 2024 foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 7, indsættes efter »gæld«: », kryptoaktiver«.

§ 6

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 13. januar 2023, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 684 af 11. juni 2024 foretages følgende ændringer:

1. I § 16 C, stk. 4, nr. 6, 1. pkt., og stk. 5, nr. 3, 1. pkt., indsættes efter »finansielle kontrakter«: »og kryptoaktiver«.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2026 og har virkning for indkomstår, der begynder den 1. januar 2026 og senere.

Stk. 2. For de aktiver, hvor der sker en overgang fra realisationsprincippet til lagerprincippet, anvendes aktivernes anskaffelsessum som primoværdi.

7.3 Bemærkninger til de enkelte ændringer

7.3.1 Lovforslagets § 1, nr. 1-5 og 18-26 samt §§ 2-6

De foreslåede ændringer i kursgevinstloven, jf. § 1, nr. 1-5 og 18-26, indebærer, at kryptoaktiver, jf. forslagets § 1, nr. 6-10, fremover skal beskattes efter kursgevinstlovens regler om finansielle kontrakter. Det betyder, at den skattemæssige behandling af kryptoaktiver underlægges samme vilkår og begrænsninger, som er gældende for finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven. Fortjeneste og tab på finansielle kontrakter opgøres efter lagerprincippet.

Med forslaget, om at kryptoaktiver fremover skal opgøres efter lagerprincippet, tages der hensyn til de data, som indberettes efter den internationale regulering, idet den modtagne data kan bidrage til at sikre at opgørelsen sker på det korrekte grundlag.

Allerede i dag sker beskatningen af en del kryptoaktiver som finansielle kontrakter. Forslaget medfører, at en kryptoaktiver i videre omfang bliver beskattet efter samme regelsæt. Dermed betyder forslaget, at de gældende kvalifikationsproblematikker mindskes.

Forslaget medfører flere konsekvensændringer, navnlig forslagets § 1, nr. 18-26, hvorefter det tilsigtes at skabe parallelitet for den skattemæssige behandling af henholdsvis kryptoaktiver og finansielle kontrakter i kursgevinstloven, bl.a. i til- og fraflytningssituationer.

Det følger af personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 2, at skattepligtige gevinster og fradragsberettigede tab efter kursgevinstloven medregnes som kapitalindkomst. Med forslagets § 2 foreslås det at ændre personskattelovens § 4, stk. 3, således at næringsdrivende med køb og salg af kryptoaktiver skal medregne indtægter og udgifter efter personskattelovens § 4, stk. 1 og 2, som personlig indkomst. Tilsvarende gælder for næringsdrivende med køb og salg af finansielle kontrakter.

I selskabsskatteoven, jf. forslagets § 3, udvides reglerne for skattepligt, rentefradragsbegrænsning og opgørelsen af CFC-indkomsten, så kryptoaktiver, der beskattes efter reglerne i kursgevinstloven, fremover ligestilles med finansielle kontrakter og omfattes af de nævnte regler.

Kryptoaktiver anses efter gældende regler for omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens regler om opgørelse af beskatningsgrundlaget, jf. "og lign." i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3. Det foreslås dog af ordensmæssige hensyn, at kryptoaktiver eksplicit omfattes af beskatningsgrundlaget i pensionsafkastbeskatningsloven, jf. forslagets § 4.

I kildeskatteloven, jf. forslagets § 5, udvides reglerne om begrænset skattepligt for personer, således at indkomst ved næringsvirksomhed med køb og salg af kryptoaktiver, der beskattes efter kursgevinstloven, bliver skattepligtig på samme måde som finansielle kontrakter efter gældende regler.

I ligningsloven, jf. forslagets § 6, udvides reglerne for opgørelsen af minimumsindkomsten i udloddende investeringsforeninger, så gevinst og tab medregnes som henholdsvis en indtægt og en udgift. Forslaget medfører, at kryptoaktiver, der beskattes efter kursgevinstloven, fremover ligestilles med finansielle kontrakter og omfattes af nævnte regler.

7.3.2 Lovforslagets § 1, nr. 6-10 (Definition af kryptoaktiver).

Ændringerne i forslagets § 1, nr. 6-10, indeholder en definition og afgrænsning af de kryptoaktiver, der foreslås beskattet efter reglerne i kursgevinstloven for finansielle kontrakter.

Det foreslås i forslaget § 1, nr. 6, at kryptoaktiver som udgangspunkt defineres som en digital gengivelse af en værdi eller af en rettighed, som kan overføres og lagres elektronisk ved hjælp af distributed ledger-teknologi eller lignende teknologi. Det vil sige en teknologi, som fx blockchain, som gør det muligt for brugere at udføre digitale transaktioner, uden at der er behov for en central registrering.

Definitionen er i overensstemmelse med definitionen af kryptoaktiver som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver (MiCA-forordningen). Denne definition anvendes ligeledes i Rådets direktiv 2022/2226/EU af 17. oktober 2023 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (DAC8), hvorefter udbydere af kryptoaktivtjenester pålægges at indberette oplysninger om deres kunders transaktioner i kryptoaktiver med henblik på, at oplysningerne efterfølgende udveksles mellem EU-medlemsstaterne. DAC8 forventes implementeret i dansk ret med virkning fra 1. januar 2026.

Distributed ledger-teknologi (DLT), som nævnt i den internationale regulering, forstås som en teknologi, der muliggør drift og brug af informationsregistre, der registrerer transaktioner, hvor informationerne om transaktioner deles og synkroniseres mellem et sæt af DLT-netknudepunkter (servere) ved hjælp af en konsensusmekanisme. Et DLT-netknudepunkt er en anordning eller proces, der indgår i et netværk, og som indeholder en fuldstændig eller delvis kopi af registreringer af alle transaktioner i en distributed ledger.

Videre foreslås det i forslaget § 1, nr. 6, at det kun er kryptoaktiver, som kan anvendes til betalings- eller investeringsformål, som omfattes af nærværende forslag. Kravet om anvendelsen til betalings- eller investeringsformål genfindes i OECD's International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters - Crypto-Asset Reporting Framework (CARF) og DAC8.

Vurderingen af om et aktiv efter CARF og DAC8 skal anses for et indberetningspligtigt kryptoaktiv skal foretages som en konkret vurdering fra aktiv til aktiv. I CARF listes en række momenter som kan indgå i vurderingen af, hvornår et aktiv kan anvendes til betalings- eller investeringsformål.

Det fremgår bl.a. som et moment, at aktiver, der repræsenterer finansielle aktiver eller som er underlagt finansiell regulering, kan bruges betalings- eller investeringsformål. Som et andet moment fremgår det, at det forhold, at NFT'er ofte markedsføres som samlerobjekter, ikke i sig selv anses for afgørende for, om NFT'en kan anvendes til betalings- eller investeringsformål. Ved vurderingen skal aktivets karakter samt aktivets funktion i praksis derfor også inddrages. Videre følger det, at NFT'er, som handles på en markedsplads, kan anvendes til betalings- eller investeringsformål.

Som et tredje moment fremgår det, at nogle kryptoaktiver kun kan udveksles eller indløses indenfor et begrænset fast netværk eller som specifikke varer eller tjenesteydelser, såsom fx billetter, musik og spil, såvel som loyalitetsprogrammer og abonnementer mv. Såfremt disse aktiver kun kan operere i et lukket eller begrænset kredsløb (closed-loop), hvor aktiverne ikke kan overføres eller udveksles på et sekundært marked udenfor kredsløbet, eller sælges eller udveksles til markedskurs indenfor eller udenfor det lukkede kredsløb, anses aktiverne ikke for at kunne anvendes til betalings- eller investeringsformål.

Det må forventes, at distribueret register-teknologi fremover vil blive anvendt i et stadigt større omfang til løbende registrering af processer i den industrielle produktion eller til formidling af dokumenter inden for fx den finansielle sektor, og hvor der ikke samtidig udstedes omsættelige

kryptoaktiver, der kan udskilles og værdiansættes som særskilte formueaktiver. Dette vil anses som et lukket kredsløb, hvorfor sådanne aktiver ikke er omfattet af nærværende forslag.

Det bemærkes, at der i CARF indgår en formodningsregel, hvorefter det følger, at aktivet i tvivlstilfælde formodes at være et indberetningspligtigt kryptoaktiv.

Ved fastlæggelsen af definitionen er der taget hensyn til, at den teknologiske udvikling for kryptoaktiver er umulig at forudse, hvorfor det tilsigtes, at definitionen i videst muligt omfang kan håndtere den fremtidige udvikling. En fremtidssikret definition skal bl.a. modvirke, at det er muligt, ved hjælp af udviklingen i teknologien, at designe sig til at undgå beskatning efter de foreslåede regler eller på anden måde opnå en gunstig skattemæssig behandling.

Ved afgrænsningen af anvendelsesområdet er der taget hensyn til fordelene ved at anvende de momenter, som fremgår af henholdsvis CARF og DAC8. Det kan have den konsekvens, at nogle aktivtyper, som i dag ikke er skattepligtige, bliver omfattet af de foreslåede regler.

Både non-backed kryptoaktiver, såsom Bitcoins, samt aktivbaserede kryptoaktiver (som ikke allerede er omfattet af kursgevinstloven), vil utvivlsomt være omfattet af nærværende forslag. Som alt overvejende hovedregel vil NFT'er, som handles på en markedsplads, også være omfattet. NFT'er kan dække over mange typer af aktiver, og på den baggrund vil der forventeligt kunne opstå tvivl om den skatteretlige kvalifikation. Ved vurderingen heraf kan bl.a. aktivets karakter samt dets funktion i praksis, herunder om aktivet udelukkende fungerer i et "closed-loop", inddrages som momenter.

Efter praksis kan afkast ved valideringsmekanismer såsom Proof-of-Work og Proof-of-Stake anses for ikke-selvstændig erhvervsvirksomhed. Forslaget omfatter også kryptoaktiver, som modtages som sådanne afkast. Forslaget medfører således, at afkastet skattemæssigt skal behandles som et køb, med en anskaffelsessum på 0 kr., og behandles efter de foreslåede ændringer i kursgevinstloven.

Det foreslås, at kryptoaktiver som giver rådighed eller ejendomsret til et andet aktiv, ikke beskattes efter de foreslåede regler, men derimod omfattes af den gældende kursgevinstlovs § 30, stk. 6, hvorefter beskatningen skal ske efter skattelovgivningens almindelige regler, jf. § 1, nr. 9.

Forslaget er udtryk for et princip om teknologineutralitet, hvilket har til hensigt at bevirke, at beskatningen af et givent aktiv ikke afhænger af, hvilken teknologi aktivet overføres og lagres på. I stedet skal aktiver som allerede i dag beskattes efter skattelovgivningens almindelige regler fortsat beskattes som sådanne, uagtet hvilken teknologi som anvendes, jf. forslagets § 1, nr. 9.

Forslaget vil medføre, at visse typer af kryptoaktiver, som allerede beskattes efter den almindelige skattelovgivning, undtages fra den foreslåede beskatning efter kursgevinstloven. Eksempelvis vil ejerskab til almindelige materielle aktiver, såsom ejendomme eller aktier, som overføres og opbevares på en distributed ledger-teknologi eller lignende teknologi, skulle skattemæssigt behandles efter den skattelovgivning, som er gældende for det pågældende materielle aktiv, fx ejendomsavancebeskatningsloven eller aktieavancebeskatningsloven.

Dermed indebærer forslaget også, at hvis aktivet skal kvalificeres som en finansiel kontrakt, så skal beskatningen principielt ske efter reglerne om finansielle kontrakter. I det regulerede efter det foreslåede bliver ens for kryptoaktiver og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven, er der dog

alene tale om en teoretisk kvalifikation. Allerede efter gældende praksis behandles nogle kryptoaktiver som finansielle kontrakter. Lovforslaget har ikke til hensigt at ændre på denne praksis.

7.3.3 § 1, nr. 11-13 (Kildeartsbegrænsning og carry back)

Det foreslås, at kryptoaktiver omfattes af de samme regler, som gælder for finansielle kontrakter. Det betyder, at den kildeartsbegrænsning, som personers handel med ikke-aktiebaserede finansielle kontrakter er underlagt, også vil gælde for kryptoaktiver. Begrænsningen i muligheden for at fratække et tab vil betyde, at tab på de omfattede kryptoaktiver kun kan fratækkes i gevinst på andre kryptoaktiver og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven.

Kildeartsbegrænsningen gælder ikke ved beskatning af selskaber og næringsdrivendes handel med kryptoaktiver, hvilket er i overensstemmelse med de gældende regler for finansielle kontrakter i kursgevinstloven.

Kildeartsbegrænsningen indføres ved, at "kryptoaktiver" indsættes i kursgevinstlovens § 32. Der sker ikke en ændring af kursgevinstlovens § 32, stk. 3., idet bestemmelsen alene vedrører aktiebaserede finansielle kontrakter. Kryptoaktiver, som kvalificeres som aktiebaserede finansielle kontrakter, jf. forslagets § 1, nr. 9, skal behandles efter § 32, stk. 3.

For i et vist omfang at afbøde den likviditetsmæssige belastning, som en lagerbeskatning kan medføre, foreslås det at lade kryptoaktiverne blive omfattet af den modificerede carry-back regel, som gælder for finansielle kontrakter, jf. kursgevinstlovens § 32, stk. 2.

Efter § 32, stk. 2, skal opgørelsen ske som en nettoopgørelse. Det vil sige, at tab i første omgang skal fradrages i indkomstårets eventuelle gevinster på kontrakter. Hvis der efter fradrag i øvrige gevinstgivende kontrakter for indkomståret fortsat henstår et tab, kan tabet fradrages i tabsåret (carry-back). Det er dog en betingelse, at tabet ikke overstiger forudgående indkomstårs skattepligtige nettogevinster på kontrakter. Der skal tages hensyn til tidligere tab, som er fradraget efter stk. 2, 2. pkt., i tidligere indkomstårs gevinster. Det vil sige, at tidligere modregnede tab efter stk. 2, 2. pkt., nedbringer tidligere års nettogevinster ved anvendelse af carry back-reglen.

Ved fradrag efter stk. 2, 2. pkt., (carry-back) skal der ikke ske regulering af indkomstopgørelsen for tidligere indkomstår. Hvis den skattepligtige samlet har et nettotab og ikke har anden positiv kapitalindkomst, oplyses tabet som negativ kapitalindkomst for indkomståret, hvor tabet er opstået.

Der er med forslaget ikke tilsigtet en ændring af reglerne. Forslaget er alene en udvidelse af anvendelsesområdet for reglerne for finansielle kontrakter, så kryptoaktiver fremover også beskattes og opgøres i overensstemmelse hermed.

7.3.4 § 1, nr. 14-16 (Værdiansættelse og samlet opgørelse)

Det foreslås, at den skattemæssige opgørelse for kryptoaktiver omfattet af kursgevinstlovens § 29 fremover skal opgøres efter lagerprincippet i kursgevinstlovens § 33. Udgangspunktet for opgørelse af finansielle kontrakter efter kursgevinstlovens § 33 er, at opgørelsen skal ske pr. kontrakt. Det skattepligtige resultat oplyses dog som et samlet nettobeløb for indkomståret, og opgørelsen sker i praksis for den samlede beholdning.

Forslaget betyder, at gevinst og tab ved handel med kryptoaktiver (og finansielle kontrakter) i praksis fremover opgøres på baggrund af værdiforskydningen for den samlede beholdning i

indkomståret. Det har ingen betydning for opgørelsen, om indkomsten opgøres pr. aktiv og summeres, eller om indkomstårets resultat opgøres for den samlede beholdning med det samme.

Det bemærkes, at indkomsten fra aktiebaserede finansielle kontrakter opgøres særskilt på grund af fradragbegrænsning samt muligheden for modregning i aktieindkomsten.

Forslaget tilsigter dermed ikke en ændring af de eksisterende regler, men udvider blot anvendelsesområdet for bestemmelsen, hvorefter opgørelsen efter § 33 også skal omfatte kryptoaktiver. Udvidelsen af regelsættet vil betyde, at indkomstårets tab på finansielle kontrakter kan modregnes i årets gevinst på kryptoaktiver - og omvendt. Adgangen til at lave en nettoopgørelse af indkomsten fra de omfattede aktiver vil fjerne den asymmetri, der tidligere har været for kryptoaktiver, som beskattes efter statsskattelovens regler om spekulation.

Gevinst og tab efter lagerprincippet opgøres som forskellen mellem beholdningens værdi ved indkomstårets begyndelse (primoværdi) og beholdningens værdi ved indkomstårets udløb (ultimoværdi). I den samlede opgørelse indgår den skattepligtiges køb og salg i løbet af indkomståret.

Transaktionsomkostninger som knytter sig direkte til gennemførelsen af en transaktion fx en handel, medtages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst som et tillæg til anskaffelsessummen eller et fradrag i afståelsessummen. Almindeligvis vil både variable og faste transaktionsomkostninger, som knytter sig til handlen kunne henholdsvis tillægges eller fradrages.

For udgifter forbundet med erhvervelsen af et afkast, såsom validering ved Proof-of-Work eller Proof-of-Stake kan udgiften efter en konkret vurdering medtages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst som et tillæg til anskaffelsessummen eller et fradrag i afståelsessummen. Hertil kræves det, at udgiften er direkte forbundet med erhvervelsen af afkastet.

Beskatning efter lagerprincippet nødvendiggør, at kryptoaktiver værdiansættes ultimo året. Markedsværdien anvendes til opgørelsen af ultimoværdien. Markedsværdien anses som værende den sidst kendte kurs pr. 31. december ved indkomstårets afslutning. Den kurs, som anses for værende mest repræsentativ og fra det mest likvide marked, anvendes. Kursoplysninger på de tjenester med enten størst handelsvolumen eller størst datagrundlag, skal prioriteres og anvendes til værdiansættelsen.

For kryptoaktiver findes ikke en lukkekurs. I stedet anføres den historiske kursudvikling for mange aktiver i enten 5-minutters interval eller 1-times interval. Ultimoopgørelsen skal derfor ske efter markedsværdien, hvor værdien ansættes på baggrund af de tilgængelige kursdata.

I de tilfælde, hvor en præcis kurs ikke findes, eller hvor den af andre årsager ikke kan opgøres, må en så præcis markedsværdi som muligt anvendes. En mindre præcis værdiansættelse vil i mange tilfælde blive beskattet i senere indkomstår eller ved den endelige realisation, hvilket der ved opgørelsen af ultimoværdien skal tages hensyn til. Eftersom præcisionen i kurserne falder over tid, vil det være hensigtsmæssigt, at den skattepligtige snarest muligt efter den 31. december sikrer sig dokumentation for beholdningens kurser på skæringsdagen med henblik på værdiansættelsen.

Hvis den skattepligtige har undladt at oplyse årets resultat, må skatteforvaltningen foretage et skøn under hensyn til det pågældende marked og efter samme hensyn, som den skattepligtige skal anvende.

7.3.5 § 1, nr. 17 (Mistet adgang og 25 pct.-regel)

Det foreslås, at der i § 33 som stk. 3 indsættes en bestemmelse, om at told- og skatteforvaltningen i særlige tilfælde kan tillade, at skattepligtige, der kan dokumentere, at adgangen til deres beholdning af kryptoaktiver er mistet, anses for at have afstået beholdningen til ultimoværdien i det år, hvor adgangen er mistet. Tab, der konstateres efter stk. 1, kan ikke fradrages. Hvis den skattepligtige efterfølgende får adgang til sin beholdning, medregnes den ubeskattede ændring i beholdningens værdi for den periode, hvor adgangen har været mistet, som skattepligtig indkomst i det indkomstår, hvor adgangen genopstår. Fortjeneste efter 2. pkt. tillægges 5 pct. pr. indkomstår, mens et tab reduceres med 5 pct. pr. indkomstår, for hvert år fra afståelsestidspunktet, jf. 1.pkt., og frem til det år, hvor adgangen genopstår. Hvis adgangen til beholdningen genopstår på et tidspunkt, hvor skattepligten er ophørt af anden grund end den skattepligtiges død, anses adgangen for genopstået i det indkomstår, hvor skattepligten ophørte. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om dokumentation af mistet adgang.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis en adgang til en wallet uigenkaldeligt mistes, så kan beholdningen af aktiver, hvortil adgangen er mistet, skattemæssigt anses for afstået.

Det kan være vanskeligt for den skattepligtige at føre et sikkert bevis for, at adgangen reelt er mistet. Den skattepligtige må dog sandsynliggøre, at adgangen er mistet. Der kan her henses til, at der ikke har været udgående aktivitet fra walleten i en længere periode.

Som en del af dokumentationen for den mistede adgang skal den skattepligtige oplyse wallet-adressen på den mistede wallet. Skatteforvaltningen kan herefter ved hjælp af sporingsværktøjer påse, at der ikke sker udgående aktivitet fra den mistede wallet. Den skatteretlige konsekvens af en udgående aktivitet vil være, at den mistede adgang anses for genopstået, hvorefter der skal ske efterbeskatning, som foreslået.

Det foreslås, at der gives skattemyndighederne adgang til at fastsætte nærmere regler om dokumentation af en mistet adgang.

Hvis dokumentationen med fortsæt afgives med urigtige, vildledende eller ufuldstændige oplysninger, kan den skattepligtige straffes med bøde eller fængsel efter skattekontrollovens § 82.

Ved en erklæret og dokumenteret mistet adgang anses beholdningen teknisk for afstået til ultimoværdien, i det indkomstår, hvor den mistede adgang er konstateret og dokumenteret. Der gives ikke et tabsfradrag for det mistede aktiv.

Efterbeskatningen sker ved, at urealiserede, ubeskattede gevinster for perioden, hvori adgangen er mistet, medregnes til den skattepligtige indkomst. Gevinsterne skal medregnes for en periode startende fra året efter det indkomstår, hvor adgangen oplyses som mistet og frem til det tidspunkt, hvor det konstateres, at adgangen ikke (længere) er mistet. Udover efterbeskatningen af den urealiserede gevinst, skal der for perioden medregnes et procentfillæg på 5 pct. pr. indkomstår til de urealiserede gevinster. De urealiserede gevinster samt tillæg skal medregnes til den skattepligtige indkomst i det år, hvor det konstateres, at adgangen er genopstået. Det vil sige, at efterbeskatningen sker i det indkomstår, hvor Skatteforvaltningen - fx ved en kontrol - konstaterer udgående aktiviteter på walleten. Beskatningen relaterer sig således ikke til det indkomstår, hvor den udgående aktivitet sker, men derimod til det indkomstår hvor Skatteforvaltningen får kendskab til aktiviteten.

For tab gælder det, at det tabsfradrag, som den skattepligtige eventuelt ville have været berettiget til, reduceres med 5 pct. pr. indkomstår, for hvert år fra det tekniske afståelsestidspunkt og frem til det år, hvor Skatteforvaltningen konstaterer, at den skattepligtige har adgang.

Efterbeskatningen relaterer sig til skatteansættelsen for det indkomstår, hvor det konstateres, at adgangen reelt ikke har været mistet. Der skal således ikke ske genoptagelse af tidligere indkomstår.

I tilfælde af skattepligtsophør fx som følge af fraflytning, hvor den skattepligtige har oplyst sin adgang som mistet, men hvor adgangen genopstår efter fraflytningen, skal efterbeskatningen ske for det indkomstår, hvor skattepligten ophørte.

Det foreslås endvidere, at der i § 33, stk. 4, indsættes en ny bestemmelse, hvorefter skattepligtige omfattet af § 12 ved opgørelsen af gevinst og tab efter stk. 1 kan anvende udløbet af den efterfølgende måned i stedet for indkomstårets udløb, når der for den skattepligtiges beholdninger af aktiver omfattet af § 29 sker et værdifald på mere end 25 pct. i perioden mellem indkomstårets udløb og udløbet af den efterfølgende måned.

Forslaget har til hensigt at sikre, at den skattepligtige, i tilfælde af at værdien af kryptoaktiver toppe ved årsskiftet for derefter at falde kraftigt, har mulighed for at vælge et andet ultimotidspunkt ved opgørelsen efter § 33, stk. 1.

Det samlede værdifald beregnes som forskellen mellem værdien af beholdningen ved indkomstårets udløb og værdien af beholdningen ved udløbet af den efterfølgende måned. Den skattepligtiges køb og salg i perioden fra indkomstårets udløb og frem til udløbet af den efterfølgende måned henholdsvis fragår og tillægges ved beregningen af det samlede værdifald.

Forslaget gælder kun for personer. Næsten alle personer har et indkomstår, der følger kalenderåret. Bestemmelsen er dog formuleret, så også personer med forskudt indkomstår kan anvende reglerne.

For personer, hvis indkomstår følger kalenderåret, indebærer forslaget, at hvis den skattepligtiges beholdning falder med mere end 25 pct. i perioden fra 31/12 til 31/1, kan den skattepligtige foretage sin opgørelse efter § 33 med udgangspunkt i værdien af beholdningen pr. 31/1. Det vil sige, at værdien pr. 31/1 udgør værdien ved indkomstårets udløb.

Muligheden for at vælge et andet ultimotidspunkt er betinget af, at den skattepligtiges samlede beholdning af aktiver omfattet af § 29 er faldet med mere end 25 pct. Da det er en væsentlig del af hensigten med de foreslåede regler for beskatning af kryptoaktiver, at der ikke skal skelnes mellem kryptoaktiver og finansielle kontrakter, vil nærværende bestemmelse også omfatte finansielle kontrakter. Den foreslåede regel vil således også kunne gælde for personer, der ikke ejer kryptoaktiver men kun finansielle kontrakter.

Værdifaldet beregnes som forskellen i værdien pr. 31/12 og frem til 31/1. Værdifaldet beregnes efter samme værdiansættelsesprincipper, som anvendes ved opgørelsen efter § 33.

Køb og salg som den skattepligtige har foretaget i perioden fra 31/12 til 31/1, skal henholdsvis fragå og tillægges ved beregningen af det samlede værdifald. Salgssummerne for de salg, som den skattepligtige har foretaget i perioden, tillægges værdien pr. 31/1. Tilsvarende skal de køb, som den skattepligtige har foretaget i perioden, fragå ved beregningen af det samlede værdifald, idet køb,

som er foretaget efterfølgende, ikke relaterer sig til beholdningen, som værdien ved indkomstårets udløb er udtryk for.

De køb og salg, som den skattepligtige har foretaget i perioden fra 31/12 til 31/1, skal dog indgå i den samlede opgørelse af det skattepligtige resultat. Det vil sige, at køb og salg skal behandles efter § 33, stk. 1, 2. og 3. pkt., som køb og salg foretaget i indkomståret.

Forslaget medfører, at opgørelsesperioden bliver 13 måneder. Det betyder, at når den skattepligtige har valgt forskudt indkomstår, beregnes opgørelsesperioden som indkomståret tillagt 1 måned.

Ved opgørelsen af beholdningen efter § 33 i det efterfølgende indkomstår, udgør den anvendte værdi dette indkomstårs primoværdi (værdien ved indkomstårets begyndelse). Reglen medfører, at opgørelsesperioden i det følgende indkomstår kun er 11 måneder. Den skattepligtige kan dog, når betingelserne er opfyldt, anvende reglen igen i det følgende indkomstår. Hvis reglen også anvendes det efterfølgende indkomstår, vil opgørelsesperioden skulle regnes fra 31/1 i indkomståret til 31/1 i det efterfølgende år.

7.3.6 § 7 (Overgangsregler)

En del kryptoaktiver beskattes i dag efter statsskatteloven, efter et realisationsprincip. Ved et skifte til lagerprincippet, jf. lovforslagets § 1, er det nødvendigt at bestemme, til hvilken værdi de aktiver, som skifter beskatningsprincip, skal overgå til.

Overgangsreglerne er således kun relevante for de aktiver, hvor forslaget medfører, at aktiverne fremover skal beskattes efter andre regler end i dag. Det betyder først og fremmest, at overgangsreglerne skal omfatte de aktiver, der i dag beskattes efter statsskatteloven.

Generelt er det nødvendigt ved en overgang til beskatning efter et lagerprincip at gøre op med den tidligere værdiændring på aktiverne, og herefter bestemme en indgangsværdi, som skal udgøre primoværdien i det første indkomstår, hvor lagerprincippet anvendes.

Det foreslås, at for de aktiver, hvor der sker en overgang fra realisationsprincippet til lagerprincippet, anvendes aktivernes anskaffelsessum som primoværdi.

Forslaget vil medføre, at forskellen mellem aktivernes oprindelige anskaffelsessum og indgangsværdien beskattes i det første indkomstår, hvor forslaget har virkning fra.

Ved forslaget er der taget hensyn til, at den skattepligtige har mulighed for at indrette sig forud for overgangen til lagerbeskatning. Som alt overvejende udgangspunkt vil fortjeneste og tab ved handel med kryptoaktiver efter gældende regler og praksis være skattepligtig. I meget få tilfælde kan kryptoaktiver, som vil være skattepligtige efter de foreslåede regler, være skattefrie efter statsskattelovens regler.

Overgangen til lagerbeskatning vil dermed have den konsekvens, at ellers skattefrie aktiver efter nu gældende regler kan blive omfattet af lagerbeskatningen som skattepligtige aktiver. Der bør derfor i sådanne tilfælde gives den skattepligtige en periode til at realisere sine aktiver, inden de foreslåede regler får virkning.

På den baggrund anses 1. januar 2026 som det tidligst mulige virkningstidspunkt.